

ఆంధ్రసాహిత్యవార

పత్రిక

30-9-66

౩౫ పైసలు

"పదతి జీవితానికి పుష్పకుసుమమే... 'సాధు' ఆనందభాగాన్ని నిలబెట్టుడానికి మౌనదారులు పట్టిన ముగ్గురి జీవితం మూగబాబ్ మూసాధ్ !"

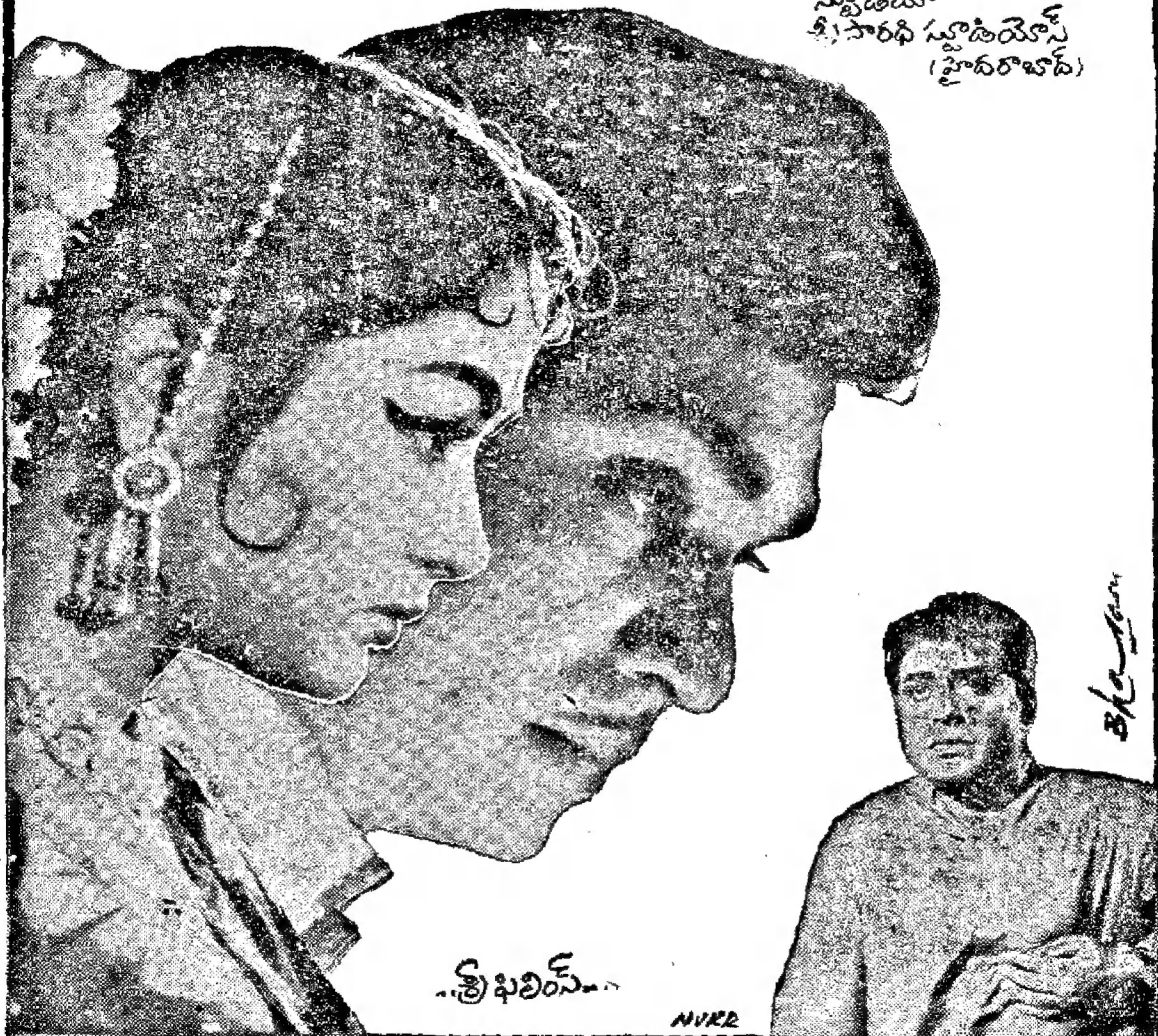

శ్రీకృష్ణ సాయి ఫిలింస్

మనసే మరదిరం

కథ స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం, శ్రీధర్
నిర్మాత యర్రా అప్పారావు

సబ్బియో
శ్రీహరభి స్టూడియోస్
(హైదరాబాద్)

శ్రీ ఫిలింస్

NVR

9-9-66 సంచికలో 1, 2 పాఠ పాట్లు ఉన్నాయని తెలుపుటకు విచారిస్తున్నాను

“సరోజ” అన్న కథలో సరోజ తండ్రి—
“ఎక్కడి కెళ్ళావమ్మా?” అని అడిగితే,
“మనింటో అద్దెకొచ్చారే వాళ్ళ దగ్గరి కెళ్ళాను నాన్నా” అని జవాబు యిచ్చింది కానీ “యివ్వాలి యింత అలస్యమయిందే” అన్న వాక్యము దాని వెనుకనే ఉంది అసలు మొత్తము వాక్యము (వళ్ళ యిలా ఉండా లనుకొంటాము, ‘ఎక్కడికి వెళ్ళావమ్మా? యివ్వాలి యింత అలస్యం అయిందే? అని రోజు నాన్న ప్రశ్నిస్తే “మనింటో అద్దె కొచ్చారే వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళాను నాన్నా” అని సరోజ జవాబు యిస్తుంది అని ఉండాలింది బహుశ యది అచ్చ పాఠపాటు “యి వుండవచ్చును

“గంజీ—అన్నం” కథలో రంగయ్య తన గుడిసే వెనకాల కోడిని చంపి, దాని ఈకలు అప్పి, పీకివేసి గిన్నెలో వేసి, గుడిసెలోకి వస్తుంటే అతని భార్య లేచింది” అని ఉంది దీన్నిబట్టి రంగయ్య కోడిని చంపాడని అర్థమవుతుంది కానీ మరల అదేకాలములో “గిన్నెలో పెట్టిన కోడి” కూకూ అని సంతోషాన్ని ప్రకటిస్తూవుట్టు అరవసాగింది అని ఉంది చచ్చిపోయిన కోడి ఎలా “కూ, కూ అని అరుస్తుందో పాఠకులకు అర్థంకాదు.

దీని భావమేదో ప్రతిక ద్వారా సందేహము అను తీరుస్తారని అభిప్రాయము.

అడిదం విజయవభాకర్ (బెనాలి)

* * *
“అద్దంతిరిగిన కథ” యెంతో బాగుంది సంస్కరణ, సంఘోద్ధరణ, యంటు పదు గురి ముందు డబ్బా వాయింతుకొంటూ, ఆ త్యాగ మేదో తాము చేయవలసిన స్త్రీ మనసు మార్చుకొని, పూసరవెల్లిలా రంగులు మార్చే మహనుభావు లేందరో పున్నారని చెప్పేవాటికి, చేసేదానికి, యెలాంటి సంబంధ ముండదు అలాంటి కోవకే చెందినా ‘మురలి’ ప్రాత చాల చక్కగా వుంది. రచయితలు వివారి శాలిహాస గార్లకు నా అభినంద నములు. జి ఎం రావు (తాల్ మడుగు) కాల్దూన్

మీరు 16-9-66 వ తేదీ సంచిక 64వ పేజీలో ప్రచురించిన ‘టూన్సులో టూనిస్టు’ అన్న శీర్షికలో “డామిట్ ఇదే కార్టూన్లు నేనో ఇంగ్లీషు మాగజిన్లో మరి కానీ చేసి పంపా. 4-3-66 ప్రతి కలో ఒసారి 5-4-66 ప్రతికలో ఒక సారి పడింది” అన్న సంభాషణ వున్నది. 4-3-66 వ తేదీన ప్రతిక వస్తే, వారముల ప్రకారం 1-4-66 లేక 8-4-66 వ తేదీన ప్రతికలు వచ్చును కాని 5-4-66 వ తేదీ ప్రతిక రాదు. జయశ్రీ (గురజ)

“ఆధునిక దివాంరా అతిథులు” చదివిన తరువాత ఈ ఉత్తరం రాయాలనిపించింది. అవిడ చక్కగా విడమర్చి రాశారు యింకా అలాంటివి కొన్ని వున్నాయి.

మగవాళ్ళలోనూ ఆడవాళ్ళలోనూ అటు పంటి వాళ్ళ ఉన్నారు ఎటొచ్చి ఆడవాళ్ళది మరో రెండుపాళ్ళు ఎక్కువ.

మొన్న మా స్నేహితురాలు ఒకర్ని ఫచ్చి చెప్పింది, వాల్చింటికి వచ్చిన బంధువోకా యిన ఇలా అవాట్టు భోజనం చేస్తూ వుండగా “మా అవిడండి ఈ కూరే ఎంత ఫస్టుగా చేస్తుందనుకున్నారా? ఇంకా దీంట్లో ఏదో తక్కువయి వుండాలి కదమ్మా” అని అక్కడి కది “నాకు సరిగా పంట రాదండి” అని సర్దిపెట్టింది.

వచ్చినవాళ్ళకి బాగా చేసి పెట్టాలని, బావుండంటూ తింటే చేసిన కష్టం తెలియ దని, వాళ్ళకి వుంటుంది పాఠపాటు వస్తే రావచ్చు, లేదా వాళ్ళావిడ అంతకన్న బాగా పండచ్చు మనం పరాయి చోటికి వచ్చాము కదా అని సర్దిపెట్టుకోవాలి అలా వాళ్ళ మొహం ముందరే అని వాళ్ళని బాధ పెట్ట కూడదు

యింకా ఇలాంటి వాళ్ళు చాలా కొంపెం పెద్ద ఉద్యోగస్తుని భార్య వస్తుంది అబ్బా ఇంత ఉక్కు పోస్తుంటే మీరు ఎలా వుండ గలుగుతున్నారు? ఫ్యాన్ ఒకటి తీసుకో లేదా? మీరు ఇక్కడికి వచ్చి చాలారోజు లయినట్లుంది, ఫర్నిచర్ పెట్టు తీసుకోలేక పోయారా? ఇప్పుడు కొత్తరకం చీర లొస్తున్నాయి, చాలా బావుంటున్నాయి నేనీ మళ్ళీ 60 రు. ఇచ్చి కొనుక్కున్నాను” అనో, వాల్చింగులిస్తుంది, ఏంటూ వుంటే పంటిమీద ఫీవో పాకుతున్నట్టు వుంటుంది. ఏం జవాబివ్వడానికి తోచదు

అందుచేత ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఒకటి రెండురోజులుండటం, పరిస్థితు లెలాఉన్నా ఎదుటి వారి మనసుకు కష్టం కలగకుండా మనులుకుని బయటపడితే వాళ్ళకి మనం వెళ్ళమని సంతోషంగా వుంటుంది. మళ్ళీ, వీలయినప్పుడు రమ్మని పిలవడానికి ఆస్కారం వుంటుంది అంతేకాని ఎప్పుడు పోతారా? అని వాళ్ళకి అనిపించేటట్టు మనం మేసలుకో కూడదు. అటువంటి వాళ్ళకి వ్యాసం చాలా ఉపకరిస్తుంది సావిత్రి జోగారావ్. బండముండ ఒరిస్సా.

పైవారమే ప్రారంభం!

కమ్యూనిస్టు దేశాలలో

కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడు

కామరాజ్

రచన

ఆర్. వెంకట్రామన్

(మద్రాసు పరిశ్రమల మంత్రి)

ప్రత్యేక వ్యాస శీర్షిక!

సావజ్యోతి ఫిల్మ్స్

అదాజాదలు

డా. జె. జైరెడ్డి, చాణక్య * నిర్మాతలు: యిం. సాంబశివరావు, జి. వందనం * నటించిన: మౌనమ్మ, మౌనమ్మ

మౌనమ్మ
సమైక్యత
కమలా
అమృత
కృష్ణాంబ
మౌనమ్మ
మౌనమ్మ
మౌనమ్మ
మౌనమ్మ
మౌనమ్మ

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

1966 దీ పా వ శి క థ ల పో టీ

ఎప్పటివలే ఈ సంవత్సరం కూడా 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' దీపావళి కథల పోటీ నిర్వహించబోతున్నదని తెలుపటానికి సంతోషిస్తున్నాము. కథకులందరూ ఎప్పటివలే మాతో సహకరించి ఈ పోటీని జయ్యవదం చెయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

మొదటి బహుమతి రు. 1100

రెండవ బహుమతి రు. 750

మూడవ బహుమతి రు. 500

నిబంధనలు

- 1 కథలు వ్రాత రచనలకు ఉండాలి. ప్రతి కథతోనూ రచయిత అది గల సంతక రహిత దేనికి ఎదురుదానాని, అనుబంధకాని కథనీ పోటీలో ఉంచాలి. ఈ పాటి వేరే కాగితంవూడ కాక కథ వ్రాత ప్రతిమిదనే రాయాలి.
- 2 కథలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
- 3 వ్రాత ప్రతిమిద 'దీపావళి కథల పోటీ' అని వున్నంగా రాయాలి. కాగితానికి ఒకవైపు మాత్రమే పేరాతో రాయాలి. రచయిత పేరు పూర్తి చిరునామా కూడా వ్రాత ప్రతిమిద నున్నంగా రాయాలి. రచనలు 12 అక్షరాల వైపు (ఎక్స్‌ట్రా లైన్స్ వేజ్ కి రెండురెట్లు) పేజీలకు మించరాదు.
- 4 కవరుమీద 'దీపావళి కథల పోటీ' అని వున్నంగా రాయాలి. పోటీ రచనలు 'సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 7, తంబుచెట్టిపేది, హైదరాబాద్-1' కి పంపాలి.
- 5 పోటీ గడువు తేదీ 30-9-1966 ఆ తేదీ తర్వాత మా కార్యాలయం చేరిన కథలను మార్పులుగా ప్రచురణకి పరిశీలిస్తాము.
- 6 పోటీలో బహుమతి పొందిన కథలని 'దీపావళి' పత్రిక సంచికగా 11-11-1966 తేదీ కల ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురిస్తాము.
- 7 పోటీ తుది నిర్ణయం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక సంపాదకుడిదే. ఈ విషయమయి ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరపటానికి నిరాశ్రితు.
- 8 వ్రాత ప్రతిమిని ఎటువంటి సందర్భంలోనూ తిప్పి పంపటానికి పాధ్యంకాదు. పోటీలో పాల్గొనే వారు తమ రచనలతో తపాలా బిల్లులం అతికించిన స్యంత చిరునామాకల కవర్లు పంపమని సంకల్పించాము.
9. పోటీలో బహుమతి పొందక మార్పులుగా ప్రచురణకి స్వీకరించిన కథల రచయితలకి ఆవిషయం ప్రచురించేమాందా తెలుపుతాము.

ఉత్తరాలు

పాఠకుని ఉత్తరానికి జవాబు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 8-7-66 సంచికలో ఆలియాబేగం అన్యాయానికి ఉత్తరం చదివాను అందులోని నాలుగు సెక్తులకూ నా జవాబు 'అవును'.

మన పట్టణాలు కొన్ని విషయాలలో ముందడుగు వేశాయి అభినందించేదాయి. పట్టణ వాతావరణానికి సమీపంలోవున్న పల్లెలు కొంతవరకు పట్టణాలవల్ల (వదా) వితం అయ్యాయి కాని మారుమూల పల్లెలు మునుపటికంటే చితికిపోయాయి. మునుపటికంటే అగోగతి పాలయ్యాయి.

మన పల్లెలు అభివృద్ధి చెందాయనీ, ఒకనాటికంటే ఈనాడు దేశం ఎన్నో విధాల పురోగతి సాధించిందనీ చాలామంది అనుకుంటున్నారు, నమ్ముతున్నారుకూడా. అయితే సత్యం అలా లేదు. వ్యక్తులు పురోగమించారు అభివృద్ధి చెందారుకానీ, సమాజం పురోగమించలేదు. అభివృద్ధి చెందలేదు. మన పల్లెలు ఒకనాడు ఏ స్థితిలో వున్నాయో, ఇప్పుడూ ఆస్థితిలోనే ఉన్నాయి. పల్లెలలో ఏ కొందరో మునుపటిస్థితిని అదిగమించారు సంఘం ఒకవక్కా అయితే, అవ్వకీ శరీరంలోని ఏ అవయవమో, ఏవరీతంగా పెరిగిపోతే ఎంత వికారంగా వుంటుందో పూహించవచ్చు. కావలసింది సమష్టి పరిగురుదలకానీ, వికారమైన పరిగురుదలకానీ, వికారమైన కనిపించే పరిస్థితి ఎంతో దూరంలో లేదనే అనిపిస్తుంది.

సత్యాలు అసత్యాలుగా కనిపించే పరిస్థితి ఎంతో దూరంలో లేదనే అనిపిస్తుంది. సత్యం ఎట్టెట్టుగా అనిపిస్తే అనిపించవచ్చు. అయినా సత్యం సానుభూతితో స్వీకరించాలి. 'ప్రియన్స్ భూయాత్ సత్యమ్' భూయాత్ సత్యమ్ భూయాత్ సత్యమ్ 'ప్రియన్స్' అన్నట్లుగానే ఈనాడు అప్రియమవుతుందని సత్యం చెప్పుకుంటూ వుండటం న్యాయంకాదు.

నా వ్యాసంలో విషయగతంగా కల్పన లేదు. వాస్తవాల్లో వాతావరణం ప్రత్యక్షంగా అనుభవిస్తున్నవారే అనుభూతులు ప్రత్యక్షంగా చూచి వాతావరణం కల్పన జగదీశ్వరం కంటే వాస్తవతా సందర్భం ప్రయోగాయంకంటా! —రవి

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

మ న లో మా ట

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధాగక కాశినాథుని
కాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్రవారం : 30-9-66

సంపుటము : 59 పంచిక : 3

స్థాపితము :

1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :

వేమలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంజుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

క్రొత్త రేఖ ననుసరించి 14-1-1966
మొదలు ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక పండా
వివరాలు.

భారతదేశం

	ప్రస్తుత్యం రూ. పై.
సంకల్పర చందా	19.25
6 మాసముల చందా	9.62
2 మాసముల చందా	4.80

ఇతరదేశాలకు

ఉడమీద (Sea Mail)

సంకల్పర చందా	32.00
ఆర్.సంకల్పర చందా	16.00

రచయితలకు మనవి

మా కార్యాలయం చేరే
ప్రతిరచనతోనూ దానిరచయిత
గాని, రచయితగాని అది తమ
స్వంతరచన నేనని, దేనికి అనుకరణ
కాదని హామీ వాసి పంపాలి.
ఇటునంటి హామీ లేని రచనలను
ప్రచురింపక స్వీకరించ లేము.

సంపాదకుడు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

'నిరుద్యోగపర్యం' తర్వాత ఉద్యోగపర్యం ఎలా ఉంటుందో శ్రీ రేఖపత్రి
వెంకట లక్ష్మీపారాయణగారు 'చిరుద్యోగపర్యం'లో చెప్పారు. దానిని ఈ వారం
పథ్యపేజీలలో ప్రారంభిస్తున్నాము ...

తీబోర్ స్టాన్యులీ అసలు హంగరీ దేశస్థుడు. కొంతకాలం 'అక్రా'లో
ఎన్క్రమూ స్థాపించిన 'అయిడియెలాజికల్ ఇన్స్టిట్యూట్'కి సలహాదారుడుగా
పనిచేశాడు. ఈవారం, సోవియట్ రష్యోలో ఒక విషయాన్ని గురించి ఆయన
రాసిన వ్యాసం లండన్ 'స్పెక్టేటర్'లో పడింది. దానిని ఫోరం పర్లెడ్ ఫీచర్స్
వారిద్వారా ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పాకులకి అందచెయ్యగలుగుతున్నాము.
నేడు చెైవాలో 'ఎర్ర రక్తకు'ల పరివర్తనకీ ఈ వ్యాసానికి అన్వయం కుదుర్చు
కొనటం అంత కష్టంకాదేమో ...

స్వర్ణ నియంత్రణవల్ల సాంఘిక-ఆర్థిక సంస్కరణాలని తీసుకురావటానికి
ప్రభుత్వం నిశ్చయించుకున్నప్పటికీ ఈ చట్టం అంతగా ప్రజాదరణ పొంది
నట్లు కనిపించదు. ఇటీవలే దానిని బాగా సవరించారు. ఈ సందర్భంలో
శ్రీ సి. డి. కె. మూర్తి సేకరించిన అభిప్రాయాలని సచిత్ర వ్యాసంగా ఈ
సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము ...

దీపావళి కథలపోటీ గడుపు పెంచమని కొందరు రాస్తున్నారు. కాని
ప్రత్యేకసంచిక సకాలంలో వెలువడాలి కనుక ఇది సాధ్యంకాదు !

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యచిత్రం : 'సూర్యచారి 116' లో జయలలిత.

కథలు :	శీర్షికలు, వ్యాసాలు, పేసీమా.
వాసిడు	— 22 ఆంధ్రులు - 2, ఊపెన్ కల్యాణ్ - 6,
దేశం సం	— 44 ఇనకెరెవెక కామ్రా, శైలికవిలుమూ - 7,
సీరియల్ కథలు:	కలవ వెలువ (గేయం) - 10, మల్లీరంగుమూసిన
అచాంగి	— 14 బంగరం - 11, అవీ - ఇవీ... - 12,
చిరుద్యోగపర్యం (మొదటి భాగం)	— 28 శైలికవిగూఢాశి - 35, వారం - 42,
అనువాది	— 36 సుకన్య - 52, చిత్ర సమీక్ష, చిత్రలహరి - 54,
	జమన వివాహ వార్షికోత్సవం - 56.

జనప తెరవెనక కాXమూ, నైతిక విలువలూ!

తీ బోర్డ్ ఫ్లా మ్యూ లీ

బ్రావయగన శతాబ్దంలో నాగరకత కదంతోక్కుతూ ముందుకి సాగిపోతోంది భాగోళం మొద ఉండే చోట్లన్నీ దీని ప్రభావానికి లోనవుతున్నాయి. ఇండా లేమిటి దీపిలేమిటి ఇంకా దీపితరా లేమిటి సూయోజ్ కు తూర్పు ప్రాంతాలు సూయోజ్ కి వడమర ప్రాంతాలలాగ మారి పోతున్నాయి వస్త్రధారణ అభిరుచులూ నైతిక విలువలూ అన్నీ పరస్పరంగా పోలికల పెంచుకుంటున్నాయి అన్నిటికన్నా నైతిక విలువల సంగతి ప్రత్యేకంగా చెప్పాలి మూలి నోస్కి మార్గ రెట్ మీడింగ్ వంటి వారు మారుమూలల ప్రదేశాల వారి 'కామ వ్యసనాల'ని గురించి పుస్తకాలు రాసే రోజులు పోయాయి ఈ రోజు మానవ జాతి శాస్త్రజ్ఞుల పాశ్చాత్యదేశాల విలువల వత్తిడిని గురించి మాత్రమే రాయ గలుగుతున్నారు అవి వారికి రుచించినా, రుచించకపోయినా ఎవరూ లెక్కచెయ్యరు ఒకప్పుటి లా బూ' (Taboo) లు, కామోపదేశాలు ఏమయినాయి?

కాని ఈనాటికీ ఒక దేశంలో మాత్రం 'లైంగిక విప్లవం' అని మనం వర్ణించే విప్లవం ఇంకా జరగలేదు ఈ దేశంలో కుటుంబ నియంత్రణం 'క్లినిక్ లు లేవు యువతులకి సలహా నిచ్చే వైద్యులు లేవు కిన్ని రిపోర్టులు తయారు చేసే విపులులు లేరు (ఉన్నా) రాయరు), దిగంబర స్వతాాలు వాడుకలో లేవు ప్రకటనలో స్త్రీరూపం ఆకర్షణని వాడుకోరు చిరుస్మిలకి లైంగిక విశ్వాసంలో శిక ఘర్షణ బహిరంగ ప్రదేశాలలో ముదు లు ఇచ్చి పుచ్చుకొనటం ఇక్కడ అరుదు అచ్చులో, తెరమీద, రంగం మీద లైంగిక విషయాం ప్రసక్తిని జాగ్రత్తగా చరిశిలిస్తారు ఎవరో కొందరు వండి తులకి తప్ప మామం జనానికి ప్రాంయిడ్ అనేమాట దేనినీ స్ఫురించనయ్యదు ఈ ఆనందమయమయిన పరిస్థితి వలభయ

సంవత్సరాలుగా జరుగుతూనే ఉంది ఇవాళా పెరుగుదల కనక లేకపోతే ఈ విషయాన్ని గురించి అందరూ మర్చిపోయారా అనే అనుమానం రావచ్చు ఇది ఏ దేశమో మీరు గ్రహించే ఉంటారు—సోవియట్ యూనియన్

ఒకవిధంగా చూస్తే 'లైంగిక విప్లవం సోవియట్ యూనియన్ లో పాతనింతకాయ

వచ్చడి వళ్ళిమదేశాలలో జరగకముందే తమ విప్లవాన్ని జరుపుకున్నారు 1917 లో రోడ్ల మీద 'సిగ్గు సజీవాలి' అనే పోస్టర్లని సట్టుకుని పురోగమనవాదులు : డిచే రోజులు, సభలలో కవులు బూతు వ్యాస చదివే రోజులు, 'ఫ్రీలవ్' ఉద్యమాలు, రెటిక విదాకుళ్ళు, ఎజార్మన్ లు అనుకుంటే ప్రారంభ మయ్యే రోజులు గడిచాయి 'రష్యలోని

'పడతీ—పరువమూ'

ఫ్లాటో, ప్రభాకర్ మహాధిక్.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ జరియ్యే వ చర్యను గురించి మీరు తెలుసుకోవడానికి గోరేనట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైనే మీకు ఇష్టమైన పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయుచుండి, వేళవలసినప్పుడు, మీ జరియ్యే వ చర్యను విరువాతానా, వెంటనే వ్రాసివంపండి. బోర్లను కౌన్సిలర్లలోని రహస్య గణితము మూలముగా మీరు జరించిన, మీరు కార్డు వ్రాసేతేరీగా యితరు 12 మానములలోని మీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితవార్తలము, వివరణలములో మీ క. జయము కలుగునో, ఉద్యోగము యంతలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యము యము, వరదేశమునను, తీర్చి యాతలు, వివాహము, స్త్రీ మణము, సే లానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ప్రదర్శనము, మొదలగువానిని గురించి వ్యక్తముగా వ్రాసిన రు 125 పై లకు మాత్రమే. మీ గా సంపదలము మీ పార్టీలు వ్రేళ్ళకు, దుష్ట గ్రహములైనా ఉన్నాయో శాంతియే యిది నం కూడా తెలుపాలము వివరములు మా పూచీపై సంపదలము పేరు. పంపిన భోగిట్టా మీక లభిస్తా తని. ఇది పై కము వాసు చేయబడును ఒకసారి పరీక్షించండి. ఆడను ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
Post Box No 86, JULLUNDUR CITY

అలసట? నాకు లేదు!

విజయం. రోజుకా వేపు క్రమించినచూచి విజయం.
అందరి కలిగినవేపులవ్వకు క్రిక్కిరించువ్వ బుచ్చుకో విజయం నాకురా.
అందరి వేపులకి అరిచిపోయాను. కానీ. ఇప్పుడు అలసటలేదు.
అల్పపాచువేపు టోమాట్ల ఒక కప్పు త్రాగగానే అలసటంతా తీసిపోయి
ఉత్తేజం కలిగింది. కా త్రాగి పరిపుష్టకరం చేయబడిన క్రిక్కిరేదాయని టోమాట్ల
ఉత్తేజంతో అందరికీ వసుహర్ష కలిగిన పోషకాహార పానీయం.

టోమాట్ల

శ్రీ పద్మ ప్యాక్స్ & పెర్మిలైజర్స్ లిమిటెడ్
కడపల్లిగూడెం, ఆంధ్ర ప్రదేశ్
ఫోన్ లభ్యమవుతుంది
115-0, నెహ్రూ సుధాని చంద్రబాబ్ రోడ్, మద్రాసు-1

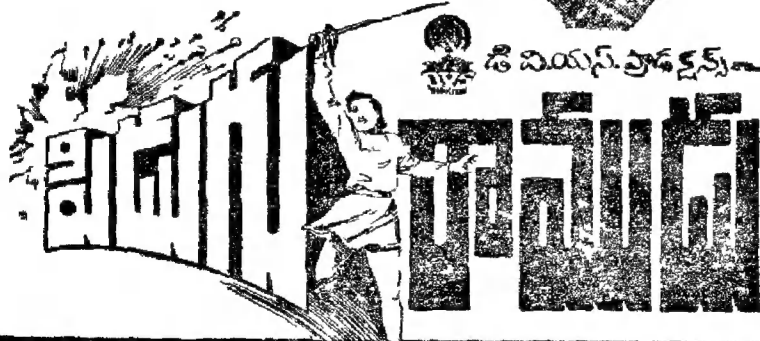
ఇ న ప తె ర...

తైంగిక విప్లవానికి తక్కిన విప్లవాల గతి పట్టింది విప్లవానికి ఎదురుగా తిరుగు విప్లవం లేచింది 'సభ్యత'దే పెయ్యో అవి పించారు అధికారులు అయితే అసలు విప్లవం అనేది వృథా కాలేదు. బహిరంగంగా వాటిని గురించి చర్చించనంతకాలం ఎన్నో పనులు చేస్తూనే ఉండవచ్చునని కొందరు తెలుసుకున్నారు

ట్రాకర్ పటు ప్రణయం

జనసామాన్యం మొత్తంమీద పాశ్చాత్య దేశాలలోని నీచ వ్యవసాయని పదులుకున్నదని అధికారవర్గాల వారు ప్రచారాలు చేస్తూనే ఉన్నారు ఈ వ్యవసాయకి కావలసిన శక్తి నంతా సోషలిస్టు పునర్నిర్మాణానికే వాడు తున్నారని మనం తెలుసుకుంటాము అందు కనే "అబ్బాయి అమ్మాయిని ప్రేమిస్తే అమ్మాయి ట్రాక్టర్ని ప్రేమించింది" అనే వస్తువు కల కథలు చాలా వెలువడ్డాయి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కుళ్ళిపోతున్న పాశ్చాత్యదేశాలలో ఊరిగే పిపాలని గురించి సోవియట్ విలేఖరులు ఇంకా రాస్తూ ఉంటారు

'ప్రేమామో' వ్యవహారం సందర్భంలో వీరి అనందానికి అంతలేదు ఇదంతా పాశ్చాత్య సంస్కృతి చిహ్నమే అన్నారు కానీ జి ఎన్ అలెక్సాండ్రోవ్ అనే సోవియట్ ముఠాని (సంస్కృతిశాఖ) కొన్ని విద్యార మయిన 'ప్రణయ కలాపాలు' విరచించి నందుకు 1955 లో తీసివేశారు. ముఠా గారిని సంతోషపెట్టి సెనిమాలో ప్రవేశం పొందటానికి కొందరు యువతులు దిగంబరంగా నాట్యం చెయ్యవలసివచ్చిందిట శ్రీ అలెక్సాండ్రోవ్ వ్యవసాయని గురించి అందరికీ తెలిసినా ఆయన శ్రేయోభిలాషి శ్రీ మాతెకోవ్ పదవినుంచి పడిపోయేలా ఈ సంగతిగురించి బహిరంగంగా చెప్పుకునే వారుకూడ అలాగే శ్రీ జెరియా పడిపోగానే ఆయనకి చిన్నవయస్సులో ఉన్న ఆడపిల్లల పట్ల ఆసక్తిని గురించి ఎవరూ ఏమీ బయ

శుభక సముద్రాలి జూనియర్
మంజులం టీఎ రెండు
విజయవాడ నారాయణరెడ్డి
కొనరాజు
కెమెరా వర్గ రెండు
శక్తి సోదాబునై

అంతు పూర్ణం నైజాం ఉషా ఫిలింస్ సెన్సెషనల్ థి ఐట్రువల్స్ స్టూడియంస్ మైసూరు సెన్సెషన్ మూవీస్

టికి అవకాశాలు. ఈ రోజు గాత్రం ప్రసక్తి దేశంలోని 9000 పేదర్లలో కాని, 4000 మందిలో కాని వచ్చేవారని వేరే చెప్పవలసినదే.

అందరూ అంతే

'బూతు పాపాత్మం' నంగతి తీసుకోండి. ఇద్దరు ప్రేమికులు ఒకముద్దుని మించి నట్లు రాస్తే చాలు రచయిత బూతు రచయిత అయినట్లే. ఒకప్పుడు జోరిస్ పాన్స్ ల్లాట్ కూడా 'బూతు రచయితే' కాని ఆధునిక రచనలో 'అపభ్రం' విషయాలని వ్రాస్తే మేమీ పాతరచయితలవలె కాని సంపూర్ణంగా అచ్చు చెయ్యటంలో అర్థం ఏమిటి? ఈనాటికి 15-20 సంవత్సరాల మధ్య వయసు పిల్లలు మొసాపా రచనలనే ఎక్కువగా చదువుతారు.

ప్రకారం ఏదో ఉచ్చహాటికి మాస్కోలో జీవితం లండన్ లో జీవితానికి అంత భిన్నంగా ఉండదు. గృహవనతి సౌకర్యాల తక్కువగా ఉన్నప్పుడు ఒక కుటుంబం అంతా ఒకే చుట్టూ ఉంటుంది.

తన పత్రం...

గదిలో ఇరకవలసి వచ్చినప్పుడు అబ్బాయి అమ్మాయిల హాస్టల్ లు వక్రవక్రవే ఉన్నప్పుడు కొన్ని పరిణామాలని చూసి ఆశ్చర్యపడటంలో అర్థంలేదు. అంతేకాక రష్యేలోని గృహవనతి సౌకర్య తోపాటు, వాతావరణం తీవ్రత ప్రేమికుల ప్రగతికి అవరోధాలు అని గుర్తించాలి. "సంస్కృతి విలయాలు", "యూత్ క్లబ్"లు దుర్వినియోగానికి లోనవుతున్నాయని సోవియట్ వ్యతికలు అప్పుడప్పుడు రాస్తున్నాయంటే అందులో ఆశ్చర్య మేమీలేదు.

అధికావర్గాల ధోరణి

సోవియట్ వనలలో, సినిమాలలో ప్రేమ ఎప్పుడూ పవిత్రంగా ఉంటుంది. వివాహం పంథానం వీటిలో పుష్పిస్తూ ఉంటుంది. ఒకవిధంగా ఇది సరయినదే— సోవియట్ చట్టం ప్రకారం వైవాహిక అనేది ఉంది. వివాహం కాని తలదండ్రులకి

పుట్టిన బిడ్డ 'బర్ సర్సిఫికేట్'లో తండ్రి పేరు బదులు ఒక గీత గీస్తారు.

ఇక పదుపు వృత్తి ఇది 30 సంవత్సరాల క్రితం వశించిందని అంటారు కాని మాస్కో వెంట్రల్ టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీసు వక్క, హోటల్ మెట్రోపోల్ వక్క పాఠశాలలో పూటల నడిస్తే ఎంతదాకా సరించిందో తెలుస్తుంది. పోలీసువారు కూడా పదుపుకత్తెల విషయంలో కొంత ఉదారంగా ప్రవర్తిస్తారు. విదేశీయులు చిక్కుల్లో పడితే మాత్రం అల్లరి జరుగతుంది. 1957 అంతర్జాతీయ యువజనోత్సవాల తర్వాత కొన్ని వందలమంది అమ్మాయిలని సీత లేకుండా ప్రవర్తించి నందుకు తలలు గొరిగి మాస్కో నుంచి బహిష్కరించారు.

ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, అధికార వర్గాల వైఖరి ఏదో ఉన్నప్పటికీ కామం సోవియట్ యూనియన్ లో ప్రజాదరణ కోల్పోలేదు అధికారవర్గాలు కూడా ఈ నంగతి అప్పుడప్పుడు మృదుకుంటూ ఉంటారు. లిటరాచూర్ ను గణితా (2-7-66)లో పాశ్చాత్యదేశాల యువ ప్రపంచం మీద అక్కడి సినిమాల చెడు ప్రభావాన్ని ఖండించే ఒక వ్యాసం వడింది. దాని వక్కనే ఒక సోవియట్ పోలీసు అధికారి తప్పోలోని యువతీయువకుల వైఖరుని అనుశీలించి ఈ క్రింది విధంగా చెప్పినట్లు ప్రకటించారు.

"ఈ అబ్బాయి అమ్మాయి అందరూ మర్యాద, పురుష ప్రతిష్ఠ, కన్యలకి ఉండవలసిన లక్ష్య, స్త్రీపురుషుల మధ్య సమానత్వం, అత్యంతరంగిక సంబంధాల విషయంలో ప్రయోజనాన్ని అర్థించే వైఖరి వీటిని గురించి కొంచెంకూడా సూక్ష్మంగా ఆలోచించ లేకుండా అన్నారు. అంతా అయోమయంగా ఉంటుంది. వక్రకథాంతో, మెరటుడంతో, అలక్ష్యంతో, దుడుక్కుడంతో, అవివేకవంతమయి అనుకరణలతో, బంధతనంతో కప్పివెయ్యాలని చూస్తారు"

ఇదంతా ఎక్కణ్ణో విన్నట్లు లేదా?

(ఫోరం పర్ట్ ఫివర్)●

పిలుచుచెలువ

పలపు చెలికాడు నెలరాజువచ్చి చూచి
కొసరి గిలిగింత లిడి మేలుకొలుపుదాక
నిదుర లేవనె లేవపు పదేమి
రాణివాణము! అది యేమి జాణతనము!

ఆ తొగరేనిగూర్చి విరహమున్న కుత్తుకబంటి నీటిలో
నీ తనువెల్ల మున్న తరుణి! కనుమూసి తపమ్మొనర్చువో!
దాతిరియంతయున్ శశి సరాగము తాడద కూర్చి చివ్వులన్
కెత్తలు చెప్పి ఆ బడలికన్ పడలంతయు నిద్రపోదువో!

కలువజవరాల! పతివియోగమునందు
కన్ను తెరువపు— ఊర్చిళాకాంతనేము!
కానివో అసూర్యంపశ్యవై నరాజ
వలభవో!! పూవుతోటి వెనకవో నీవు!!!

ఎన్నితారలనడుమ తా మున్నగాని
నీ వలపె కోరు—జాబిలి నిన్నె చేరు!
నేలపె పు—నింగిలో నీ ప్రియుండు—
అమరసి ప్రేమ కంఠము లడ్డురావు!

—వక్కలంక లక్ష్మీవతిరావు.

మళ్ళీ రంగుమారిన బంగారం

సేకరణ సి డి కె మూర్తి

బ్రిటీషల స్వర్ణనియంత్రణం నిబంధనల్ని కడలింది పద్మానుగుకరట్ల బంగారాన్ని మళ్ళీ యధాస్థాయికి మార్చి ఇరవై రెండుకారట్లు చేశారు ఈ కంట్లోలు ఎత్తివేసేంతవ్యాత (జననాక్యంగా) వివిధ రంగాలకి చేందిన తోయదుగురి అభిప్రాయాలను సేకరించి ఈ క్రింద ఇస్తున్నాను బేది ఉను

(సూడవ తరగతి, శారదా ప్రైమరీ స్కూల్, మాంబళం)

శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి

“నాకు ఒకే ఒక్క కేరట్ గురించి తెలుసు మా నాన్నగారు మార్చేట్టు తెల్లనప్పుడల్లా నా కోసం తెస్తుంటారు కేరట్ అంటే నాకు భలే యిష్టం పద్మానుగు కేరట్లో ఇరవైలాగు కేరట్లు ఆ తెక్కలు నాలు తెలివు మా నాన్నకితోల్లక్కన వట్టుగొస్తారనుకుంటా బంగారం గురించి మీరడిగేది? నాక్కావారి పిన నన్నులన్నీ మా నాన్న గారు చేయించారు నా క్షితేమీ అక్కర్లేదు” కుమారి వత్సల

(పి యు పి విద్యార్థిని, స్వెల్లామేరీస్ కాలేజి, మద్రాసు)

30-9-66

“బంగారం కంట్లోలు వ్రణల్ని చాలా చేదించింది ముఖ్యంగా డక్టిబడేశంలో ఈ కంట్లోలు వల్ల ఎంతో మంది నిరుద్యోగులయ్యారు అకలితో బాధపడి వచ్చిపోయిన వాళ్లు కూడా వున్నారు ఇప్పుడెంతో పోయిగా వుంది అంతే కాకుండా పద్మలగు కేరట్ల బంగారం ధరించేందుకు అడవాళ్ళకు నామోష అయిపోయింది పెళ్ళిళ్ళలో సరేసరి మేలిమి బంగారం యిస్తేనే గాని పెళ్ళి కొడుకు పెళ్ళిపీట ఎక్కరని మొరాయిస్తున్నాడు బంగారం ఒక్క అలంకార

బేది ఉను

పన్నువుం వినియోగానికే కాకుండా అవసర సమయాల్లో డబ్బు చేసుకోడానికి ఆన ద్వాంధవిలా వుపయోగిస్తుంది నాకే కాకుండా నాతోటి విద్యార్థినులకు కూడా పద్మలగు కేరట్ల బంగారం మీద పద్మానం లేదు”

శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి

(గృహిణి, పెరంబూరు)

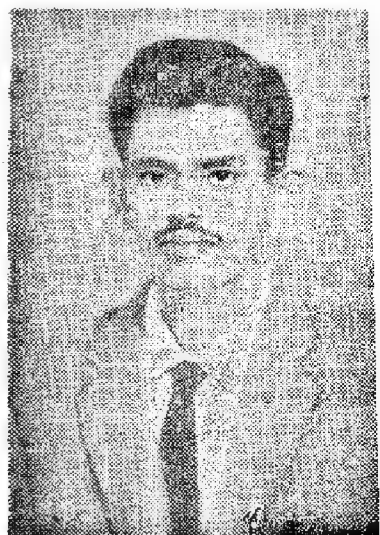
“నాలంటి గృహిణికి బంగారం కంట్లోలు ఎత్తివేయడం గురించిన ప్రకటన ఎంతో ఆనందాన్నిస్తుంది పందొమ్మిదొందల అరవై మూడులో నాకు

పెళ్ళయింది అప్పుడు బంగారం కంట్లోలు వెపంతో పద్మలగు కేరట్ల బంగారం నగలు నా మొహాన పారేశారు ఇప్పుడు మా వారు ఆ వస్తువుల్నున్నింటినీ ఇరవై రెండు కేరట్ల బంగారంలో చేయిస్తానని మాటిచ్చారు కాని నాకిప్పుడు నగల కన్నా ఫాషన్ గావుండే బట్టలు కొనుక్కో వాలని ఎస్తోంది”

శ్రీమతి తాయారమ్మ

(నాకర, పెరంబూరు)

“బంగారం పద్మలగు కేరట్లయినా ఇరవై రెండు కేరట్లయినా నాకేసంతా

శ్రీ శివకాళిందా

లేదు ఏది కొనుక్కుండా మన్నా నా దగ్గర డబ్బు లేదు నాదగ్గర పాత కాలంలో ఒక్కటే ఒక్క గోలునున్నది నాకు డబ్బువసర మైనప్పుడల్లా అదే వుపయోగ పడుతోంది ఏ మైనా సర్కార్ లిస్టుడు బంగారంలో తబ్బిబ్బులు లేకుండా సేశారు అదేశాన”

శ్రీ శివకాళిందా

(అసిస్టెంట్ స్పెషల్ మాస్టర్, దక్షిణ రైల్వే)

“మాటి మాటికి బదిలీయ్యే మా బోటి జీతగాళ్లు స్వర్ణ నియంత్రణం” ఎత్తివేయడంతో కాస్త వూరి పీల్చుకో

చుండు

హింజాగ ఉపయోగించినచో
వల్లు చుండు రాకుండా రక్షణ
విస్తుంది మరియు నికో వల్లు ఉద్ధి
తావి స్నానము చేస్తేకీర ఉద్ధంధము
తేకుండా పోతుంది

నికో

క్రిమిసంహారక నమ్ము

ప్రార్థించేవిత్తు ఉత్పత్తి

MAS 5514b

ఉచితం : FREE!
ఉచితం : FREE!!

బలహీన మేల?

హింజాగ ఉపయోగించినచో వల్లు చుండు రాకుండా రక్షణ విస్తుంది మరియు నికో వల్లు ఉద్ధి తావి స్నానము చేస్తేకీర ఉద్ధంధము తేకుండా పోతుంది

అగస్టియర్ సిద్ధ వైద్యశాల

13, ఫేషన్ ప్యూ రోడు, కోడంబాళ్లం
మద్రాస్ 24

రంగుమారిన బంగారం

దానికి అవకాశం చిక్కింది ఇరవై రెండు కేరట్ల బంగారం చేతిలోవుంటే డబ్బు కోసం అగచాట్లు పడేబాధ వుండదు మా తండ్రితాతల నాటి కాలంలో అడ వాళ్ళ మెడలో నగలు దిగేసేవారు వాళ్ళకు దూరదృష్టి చాలా వుంది. ఏ కష్టంలో ఏ అవసర మెనున్నదో బాగా తెలుసు అందుకే అలా చేసేవాళ్ళు ఇప్పుడిప్పుడు రాజకీయ వాదుల చేతుల్లో బంగారం అటబొమ్మగా తయారయింది ఒంగారం కంట్లోను ఎత్తివేసినందుకు అందరూ సంతోషిస్తున్నారు."

అవీ-ఇవీ..

డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ డాక్యుమెంటరీ

డా సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారి విద్యా భ్యాసం దగ్గరనుంచి నేటి రాష్ట్రపతి మోదావరకుగల నాలుగుశేళ్ల రంగుల చిత్రంలో, వారి జీవిత విశేషాలు, విదేశీ పర్యటన—ఘనసత్కారాలు ఆదిగాగల వివరాల్లో అదర్శవంతమైన వారి జీవితానికి ప్రతి బింబితమైన యీ చిత్రం 'భారత చలన చిత్ర శాఖ' వారి ఉత్సాహమైన కృషికి నిదర్శనంగావుంది స్వర్గీయ మదనమోహన మాలవ్యా, గాంధీ, నెహ్రూల సహచర్యంలో డా సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారి పాత్ర ప్రత్యేకతను కూడా యీ చిత్రందృష్టికరిస్తుంది ఇదికాక 'తారా పోరెవాలా అక్బేరియం' నవో యంతో తీసిన రంగుల చిత్రం 'పిష్టెం టసీ', కాశ్మీర్మీది మరో రంగులచిత్రంతో పాటు రెండు వార్తా చిత్రాలు కూడా మద్రాసు 'చిల్డ్రన్స్ థియేటర్'లో ప్రతికా విలేజరులకు చూపించారు —నికరాజు

సిండికేట్ బ్యాంక్ కొత్త బ్రాంచి ఇటీవలే అహమ్మదాబాద్లోని రిలిఫ్ రోడ్, 4611, నడకేట్ బిల్డింగ్లో సిండికేట్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్వారు కొత్త బ్రాంచిని తెరిచారు ఈ బ్రాంచి ప్రారంభంతో గుజరాత్ రాష్ట్రంలో రెండు బ్రాంచీలు, మొత్తం 211 బ్రాంచీలయినవి ఈ సంవత్సరంలో సిండికేట్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్వారు ఏడు బ్రాంచీలను తెరిచారు. మరో ఏడు బ్రాంచీలు ఈ సంవత్సరాంతంలోగా తెరవబడతాయి.

నలుగురమ్మాయిలూ -

కళాప్రవర్తనము

మద్రాసు గవర్నమెంట్ ఆర్ట్స్ కాలేజీకి చెందిన నలుగురమ్మాయిలు కన్నెమెరా మోటార్ కాంపౌండ్లో చిత్రకళా ప్రదర్శనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు అధునాతన చిత్ర కళకు హంగులు, శిల్పాలు కూర్చిన యీ నలుగు రమ్మాయిల పేర్లు పరుసగా సునందా గుప్తా, అర్నవాజ్ డైవర్, శామాపండిట్, పర్వీన్ నదీర్ ఈ నలుగురూ కలిసి కన్నెమెరా హోల్ కాంపౌండ్లోని సరళా ఆర్ట్స్

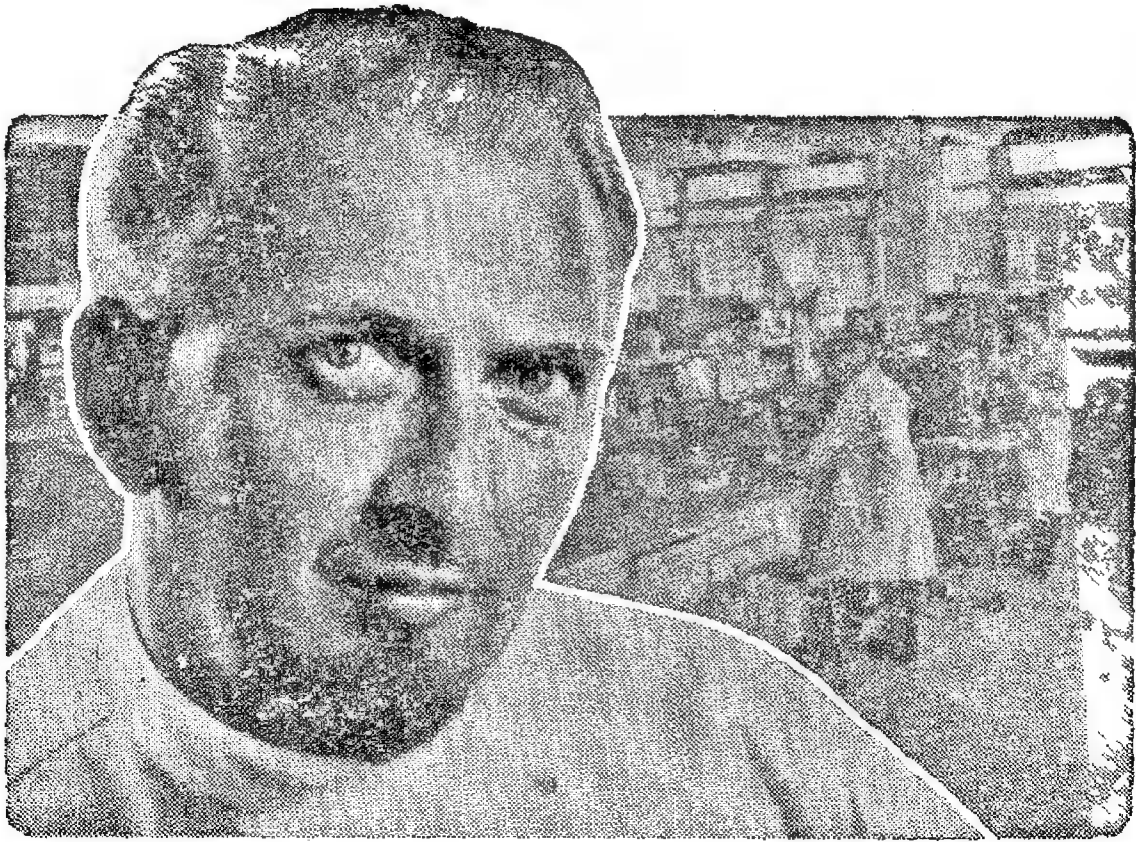

'న్యూడ్'

సెంటర్'లో ఈ ప్రదర్శనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు అర్తంలేకుండా గీసిన గీతల్లా అధునాతన చిత్రకళ అనుకుంటే ప్రదర్శనలోని అన్నిచిత్రాలూ సెహబాద్ అనిపించుకుంటాయి అలాకాకుండా మామూలుమనిషి కూడా చూసి భావోద్వీగనం చెందగల కొన్ని కళాఖండాలు కూడా యిందురో ఉన్నాయి సునందాగుప్తా వర్గ చిత్రణలో చక్కని నైపుణ్యాన్ని కనబరచింది అర్నవాజ్ డైవర్ వర్గచిత్రాలు ఆలోచనల్ని రేపుతాయి శామాపండిట్ శిల్పాలు చూడ ముచ్చటగా వున్నాయి పర్వీన్ నదీర్ ప్రకృతి పర్లనం కూడా ప్రశంసించతగ్గది.

—నికరాజు

30-9-66

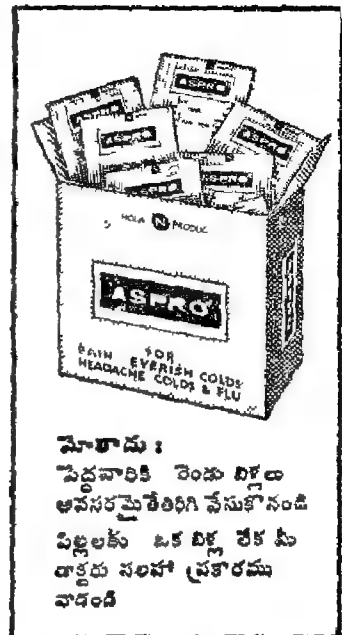
బాధ అనేది మారు ఒక సమస్య... చూడండి మేము మీకు పరిధంగా సహాయపడతామో!

పరిశోధన అప్రో మొక్క పరిశోధన సంస్థలోని ఒక పరిశోధన దానికి నేను ఉపదేశకుడను. బాధను అవుజీయడానికి మంచి పద్ధతులను కనిపెట్టుట మా పని. ఈ విషయమును గురించి ఏకాగ్రతతో ప్రపంచమంతటా పరిశోధనలు జరుపుతున్న అగ్రగణ్యమైన పరిశోధన సంస్థలో మేము ఒకరము. నొప్పిని నివారించుటకు నేడు శ్రేష్ఠమైన క్రొత్త మార్గము అప్రో పొద్దులూ అని మేము తెలుసుకొన్నాము.

ఇటీవల అమెరికా ప్రభుత్వమువారి అధ్యయనమున జరిగిన పరిశోధనలు అప్రో బాధను త్వరితముగను, నిద్రాశయముగను పోగొట్టుటకు చురుకైన పాళ్ళకల్గిన బాధానివారితోగలతెల్లము చేయుచున్నది. అందుచేతనే ప్రపంచమంతటా బాక్సర్లచేతను అనువృత్తులలోను ఇది వాడబడుతోంది. బాధ అంటే ఏమిటి? నెలకొని ఉత్పత్తులు దేహము వాటిని తీసు కొని పోగలిగే కంటే హెచ్చు వేగముతో స్పృహనుపలలో కూడుకొని చేరి పోవడంవల్ల చురుగుపడిన వాడు కలుగుతుంది. దానిలో నరములకు ఒత్తిడి కలిగి బాధ కలుగుతుంది.

'అప్రో' ఎలా పనిచేస్తుంది? అప్రో దేహములో వెంటనే యిమిడి వాపును నరముల మీద వత్తిడిని తగ్గించి నొప్పిని వెడలగొడుతుంది.

'అప్రో' ను ఈ వ్యాధులకు వాడండి. నొప్పి తలనొప్పి ఒంట నొప్పి చింత నొప్పి కీళ్లనొప్పి జ్వరముతో కూడిన జలుబు ఫ్లో కీళ్ల నొప్పులతో గూడిన జ్వరము.

మోతాదు :
పెద్దవారికి రెండు దిక్కులు
అవసరమైతే రోగి వసుకొనండి.
పిల్లలకు ఒక దిక్కు రేక మీ
రాత్తరు నలసో ప్రకారము
వారండి.

A G 3 64 TEL

'అప్రో' నొప్పిని వెడలగొడుతుంది!

ఉన్నవ
విజయలక్ష్మి

22 23 24 25 26 27

సుదర్శనానికి వైద్యుల చేతులు దొక్కి అంబుష్మిష్మి
పడర్పించిన దాక్కిన పాదీను వాప్సిస్తుంది
మంజులం శంకరం వేరొక యువతితో
ప్రేమకలాపించు జరుపుతూ ఆప్మిక్తనం మంజులం
చాపం చేసుకోదానికి వేసిన పథకాన్ని విప్పి పాదీన్,
మంజులం ఆశ్చర్యరహితమైనవారూ ప్రేమ
వ్యక్తంచేసిన మంజులకు తానాశించిన సమాధానం
పాదీనుంది రాకపయ్యరికి భిన్నురాలై వెళ్లి
పోతంది పాదీనుకు తన కడపంతా విలసిల్లుదు
సుదర్శనం ఇష్టంలేని పెళ్లి చేశారనే కోపంతో
భార్య కాంతకు నిర్లక్ష్యంచేసి బాపనీని ఆహ్వానంలో
లేసుకొచ్చి పెద్దాడు సుదర్శనం పోసాం నెత్తు
కుండుంటున్న సుశీల కన్ను మూస్తుంది అభి
ప్రాయభేదాలూ మచ్చి మంజులకూడా వెళ్ళుతుంది
దాక్కినరూ పాదీన్ తండ్రిని కలుసుకున్నాడు తండ్రి
రాకకోసం విడుదల చూస్తూన్న కాంతకు అతన్ని
చూసేసరికి ఆశలూ ఆటగరిస్తోంది ఎ

SECRET

10

నాన్న వెళ్ళిన పని విచిత్రం ముమ్మడిగా లేదు అది ఆయన మొనాం చూస్తేనే తెలుస్తోంది. అక్కగారు మామగారు వాళ్ళు అన్నదానికి ఒక్కమెట్టు కూడ దిగి క్రిందకి రాలేదన్నమాట ఎలాగో నాన్ననే బలిమాలలు తుని మరికాస్త డబ్బు వాళ్ళ మొహంపడేయించాలి. అంతేకాని, ఈ స్థితిలో వారికిలా దూరంగా వుండటం వాకీక చేతకాదు ఇవాళ వారు నన్ను అభిమానించకపోయినా ఆదరించకపోయినా, నేను ఎదురుగా వుంటే

కొన్నాళ్ల క్షయనా తప్పకుండా మార్పుననుంది
వారిలో ఎన్నాళ్ల దాకానో ఎందుకు రేపు
పుట్టబోయే పాపాయిని చూచుకుని మురిసి
పోతూ, ఆ సంతోషంలో, ఆ పాపకి తల్లిసననే
దృష్టిలోనైనా నన్ను అభిమానిస్తారు
వారిలో ఎన్ని దుర్గుణాలయినా పుండగాక
మరో స్త్రీని కన్నెత్తి చూస్తారంటే నేను
నమ్మను కేవలం అస్తి కోసం, మమ్మల్ని
భయపెట్టి అది రాబట్టుకోడం కోసం
మా మామగారు వాళ్లు వచ్చిన వన్నాగం
యింది అంతకును మరేంలేదు ”

అలోచనల మధ్య తండ్రి మాట విని
పించి, కిటికీ దగ్గరగా వెళ్లి నిలబడింది
శాంత

“ఏం మనం విన్నది నిజమేనా?”
ఎలాంటి సమాధానం పొందని వస్తుందోనని
జెదురుతూనే ఉండిన మాజీక్యాంబగారు
భర్త కి కాళ్ళు కదుక్కునేందుకు విళ్ళు
ఉండినా.

ఆయన ఆ నీళ్లు అందుకోలేదు, కాళ్ళు
కడుక్కోలేదు కందువా తీసి కుర్చీ మీద
గిరి వాటేసి దిగాలు వడి కూర్చుండి
పోయాడు ఆయన వాలకం చూసి అలాగే
తలుపు వాసుకుని భిగ్గునుకుపోయినట్లు నిల
బడిపోయింది మూటిక్కాంబగారు

కొంచెంసేపటి తరువాత చెప్పలేక చెప్ప
లేక చెప్పారు వెంకట్రావుగారు “ఆ నిజమే!
దాన్ని నా కర్రతో నేను చూశాను. మన

మీది కోసంతో నేనుండగానే ఇంటికి కూడ
తీసుకువచ్చేశాడారాగ్నము” అని.

చెళ్ళిన మొహం మీద కొట్టి నట్లయి
రెండు చేతులతోనూ మొహం కప్పుకుని
అలాగే గోడ వాసుకుని విలబడిపోయింది
శాంత

“అ!..” వాడతో గొంతు పెగల్పెడు
మాచివ్యాంబగారికి, “బల్లితుండ్రీ ఏమీ అన
లేదా?” అంది చివరకు ఎలాగో.

వెంకటాచార్యుగారు ఏం మాట్లాడలేదు.
 “హిసీ మీరయినా కాస్త సభ్యులవ్వక
 పోయారా?”

“ఏం చెప్పను అక్కడి పరిస్థితి చూసే
సరికి వారో మానం అంతా వచ్చిపోయింది.
ఆనేళం ముంచుకు వచ్చింది కట్టుకున్న
భార్యని ఉనురు పెట్టి ఇలాంటి తప్పుడు
వసులు చేయడం ధర్మంకాదు అని గట్టిగానే
చెప్పినా కొడుకు అంత నీచానికి దిగజారి
పోతూంటే చూస్తూ వూరుకోడం పెద్ద
లయిన మీకు న్యాయంకాదు అని వాళ్లని
నాలుగు అనేళాను వాటన్నింటికీ ఆ దొర్లాని
గ్యూడు చెప్పిన సమాధానం ఒక్కటే. తలుచు
కుంటేనే నా వచ్చు జలదరిస్తోంది ”

అంత భయంకరమైన విషయం ఏమై
వుంటుందో అని భయపడుతూ చూసింది
నూజేశ్వారిబాగు కుతూహలం అణచుకో
లేక కొద్దిగా ముందుకు వచ్చి కిటికీలోంచి
చూడబోయింది కాంత.

వెంకటాపుగారు మదురై వట్టుకుని, బాదగా కళ్లు మూసుకుని కూర్చున్నారు. ఆయన నోటిలోంచి వచ్చే మాట కోసం చెవులప్పగింది నిలబడిన భార్యతో, "అమ్మాయి ఎక్కడుంది" అన్నారు అలా కళ్లు మూసు కునే

“పెచ్చిపిల్ల పిరేడో మంచి వార్త తీసు
కొస్తారని ఇండాకటి నించి తెగ ఎదురు
చూసింది మళ్ళీ ఏమనుకుందో గదిలోకి
వెళ్ళిపోయింది. భగవంతుడు దాని సుదుట
పిం చ్రాశాడో ఇంతకీ అతనిమన్నాడు”
అంది గొంతులో బాధ సుళ్ళు తిరుగుతుం
డగా

“ఏమన్నాడని అడగవు. చెప్పటానికే
నాకు నోరు రావటంలేదు మళ్ళీ అమ్మ
యితో అనకు బాధ పడుతుంది ఏ అమ్మ
యితరం అయినా చేసు రండేమోనని భయం

కూడ చేస్తోంది”

శాంత చటుక్కున కిటికీ వక్కాకి వెళ్లి పోయి వూపిరి విగపట్టి నిలబడింది.

“ఏమింది అమ్మాయి కేరకట్టరు మంచిది కాదుట. అందుకే వదిలేశాడుట. ఇంక అమ్మాయికి అతనికి విలాంటి సంబంధమూ లేదుట.”

శాంత తల తిరిగిపోయింది. ఒక్క క్షణంలో వంటల్లో వున్న రక్తం అంతా నీరయిపోయినట్లు, శక్తి అంతా పారింది పోయినట్లు, తనలో అనలు ప్రాణం అనేది వుందో లేదో కూడ తెలియనట్లు అయి పోయి, నిలబడలేక అలాగే వేళ్తో గుండె వట్టుకుని తూలుతూ వెళ్లి మంచం మీద వాలిపోయింది. ఆ తరువాత జరిగిన సంభాషణ వివరాలిగే స్థితిలో లేదు ఆమె.

సాయంత్రం అయేసరికి కొద్దిగా తేరుకుని లేచి కూర్చుంది మెదడుకి కూడ ఆలోచించే శక్తి కొద్ది కొద్దిగా రాసాగింది. కొంచెం సేపు అటూ ఇటూ వూగులాడినా చివరికి ఒక నిర్ణయానికి రాగలిగింది.

తలుపులు తెరుచుకుని ఇవతలకి వస్తున్న కూతుర్ని చూడగానే మాజీక్యాంబిగారి కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. చటుక్కున రోపలికి వెళ్లిపోయి కళ్లు తుడిచేసుకుని కూతురు మొహం కడుక్కురాగానే కానీ గ్లాసు అందించింది తలవంచుకునే.

గ్లాసు అందుకుంటూ, “ఏందుకమ్మా అంత బాధ వడతావు” అంది నిర్లప్తంగా “నీకు తెలియదమ్మా...”

“నాకంతా తెలుసు. నేనూ విన్నాను.” “విన్నావా అమ్మా? అయితే...” అనిత గబుక్కున ముందుకి వచ్చి కూతుర్ని కాగ లించుకుని బాపురుమంది.

తల్లి ఏడుపు చూస్తూంటే శాంతకి కూడ కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. కానీ అవి ధారలు కట్టి క్రిందకి జారకుండా నిగ్రహించుకుంది.

“అతను అంత అన్యాయంగా మాట్లాడు తుంటే, తల్లితండ్రి ఏమీ అనలేదుటమ్మా. పాపం మీ ఆడబిడ్డ మాత్రం ఏదో అన బోయేసరికి ముగ్గురూ కళ్ళెర్రజేసి అపిల్లని కేక లేశారుట. ఆ అమ్మాయి చేసేదిలేక ఏడుస్తూ రోపలికి వెళ్ళిపోయిందిట.”

“అవునమ్మా. అక్కడి మనుష్యుల తీరు వాకు తెలుసుగా. మన్నేం చెప్పక్కర్లేదు.”

“ఇప్పుడేం చెయ్యారో తెలియటంలేదు. నీ కాపరం నిలా సున్న పడుతుందో అంతా

పట్టడం లేదు. అనలు తలనీకి అలాంటి అనుమానం ఎందుకు వచ్చిందో..నువ్వు తెల్ల బ్రతిమాలుకుంటున్నావ్."

"లాభంలేదమ్మా... వారి ప్రవర్తనతో విసిగిపోయి తిరగబడుతున్న మనస్సుని దాటి లోకి తీసుకువస్తూ, అడుగడుక్కి మేలు కొంటున్న ఆత్మాభిమానాన్ని అణగదొక్కుతూ, చాలవంది అడవాళ్ళల్లాగే గుట్టుగా నంసారం ఈడ్చుకు రావాలని ఇప్పటిదాకా ఎంతో ప్రయత్నం చేశాను... వాళ్ళుగారు చెప్పిన మాటలతో నా మనస్సు పూర్తిగా విరిగి పోయింది."

"అలా అంటే ఎలా తల్లీ.."

"నాకింకేమీ చెప్పకమ్మా. ఇక ఆ మనుష్యులు మారరు, నేను వాళ్ళ మధ్య వుండలేను. వాక్కిడే బాగుంది." అంటూ గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

చేసేది లేక అప్పటికే పూరుకున్నారు తల్లితండ్రి

కాలం నత్త నడక నడపొందేది

ఎవరి ఖద్దానికీ వాళ్ళని వదిలేసి పోయినా బ్రతకనివ్వరుగా ఇరుగూ పొరుగునూ అన్ని విషయాలు వాళ్ళకే కావాలి

"మీ అమ్మాయి ఇంకా అత్తగారింటికి వెళ్ళలేదే? మరి ఆలశ్యం కాకుండా ఓసారి సంపించి ఏడోనెల రాగానే పసుపుకుంకం ఇచ్చి తీసుకు రండి" అంటూ చొరవగా కల్పించుకుని ఉచితంగా పలవో తీస్తూండే వారు అన్నింటికీ మాణిక్యంబాగా 'ఆ, వూ' అంటూ సమాధానాలిచ్చేది

ఎలా తెలిసిందో ఎవరి ద్వారా తెలిసిందో కాని, సుదర్శనం అన్నమాటలన్నీ వాళ్ళ దాకా వచ్చాయి దానికి చిలవలూ పలవలూ కల్పించి, "ఇది విన్నావా? వాళ్ళ శాంతి నడక మంచిదికాదుట అందుకే వదిలేసి ఆతను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడుట" అంటూ బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ పవరం మొదలు పెట్టారు

ఆ గొడవలన్నీ ఎంటూ వూళ్ళో తలెత్తుతు తిరగలేక, "ఏమిటమ్మా, నువ్విక్కడిలా వుండిపోడం ఏమీ బాగుండలేదు ఏదో ఆ కోపం వేడితో అలా అనేకాడుగాని, నువ్వు వెడతేమామూలుగానే చూస్తాడని మా నమ్మకం. మందీరోజు మోసీ విన్నక్కడ దిగి వీడని పస్తా" అంది మాణిక్యంబాగా

"నా ప్రాణంపోయినా ఆ యింట్లో నేను కొలు పెట్టను నాలో ఏ మాలిన్యమూ లేనప్పుడు నేనీ అపవాదులకి భయపడవలసిన

అర్ధాంగి

వని లేదు." అంది శాంత.

మరికొన్ని రోజులు గడిచేసరికి వూళ్ళో వాళ్ళ గొడవ మరి ఎక్కువై పోయింది.

"అతని అనుమానం విజయేనమా తనలో ఏతన్నూ లేకపోతే శాంత ధైర్యంగా అక్కడికి ఎందుకు వెళ్ళదు? అక్కడ మొహం చెల్లకనే ఇక్కడ వుండిపోయింది." అంటూ నలుగురూ, మాణిక్యంబాగా విదురుగానే వెపులు కొరుక్కోడం మొదలు పెట్టారు.

జుళ్ళో పెద్దరైతుల దగ్గరి నుంచి పాలి కాపుల దాకా, పీలాల గట్టు మీదా, రచ్చబండ మీదా శాంతని గురించే చర్చించుకుంటూండే వారు.

అవన్నీ విసలేక, విని భరించలేక విసిగి పోయిన చెంకటావుగా భార్యని పిలిచి, "మెల్లిగా చాస్తే విసకపోతే, గట్టిగా మందలించి అయినా అమ్మాయిని అత్తవారింటికి పంపే ఏర్పాటు చేయి". అన్నారు

శాంత ఎంతకీ మనస్సు మార్చుకోక పోవడంతో అవిడ చికాగ్గా, "బాగుండమ్మా నీ మొండి పట్టుదల నేనూ మీ వాళ్ళగారూ వచ్చి అన్ని విషయాలు పర్చుబాటు చేస్తాం అని చెప్పినా విసకపోతే ఎలా.. నీ ప్రవర్తనతో మా పరువు కూడ పోతోంది" అంది

శాంత ఏమీ మాట్లాడలేదు తండ్రి కూడ ఎన్నోవిధాల చెప్పాడు అయినా ఎలాంటి సమాధానం యివ్వలేదు కాని అప్పటికే ఒక విశ్వయానికి వచ్చింది "నేని క్కడ వుంటేనే కదా వీళ్ళకీ అప్రతిష్ట ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోతే ఇంక వాళ్ళకీ నాకూ ఎలాంటి సంబంధం వుండదు. కాకపోతే నన్ను గురించి కొన్నిరోజులు యింకా చెడ్డగా చెప్పుకుంటారు తరువాత మరిచిపోతారు అనుకుంది.

ఆ రాత్రి అందరూ గాఢనిద్రలో వుండగా ఇల్లు విడిచి స్వేచ్ఛను వేపు బయలుదేరింది ఆ పల్లెటూరి రైలు స్టేషను నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో వుంది. ఆ భయంకరమైన కాళరాత్రిలో ఆ విశ్వభూమ్మీ భంగం చేస్తున్న కీమరాళ్ళ రోదలు, చీకట్లో దెయ్యాలు జాట్లు విరబోసు కున్నట్లు భ్రాంతి కలిగించే ఈతెట్టు తుమ్మచెట్లు దారి పొడుగునా అమెను భయభ్రాంతురాలిచేస్తూంటే, జారిపోతున్న ధైర్యాన్ని కూడ దీసుకుంటూ, మొండిగా

ఆ అర్ధరాత్రి వేళ నాలుగు మైళ్ళు పోతాం గట్టు వెంట, గతుక్కుం రోడ్డు మీద ఒంటరిగా నడక పోగింది.

చివరికి ఎలాగైతేనేం స్వేచ్ఛనులో వినుకు వినుకు మంటున్న రైల్వే కాంతి కళ్ళబడింది. ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లు యింది. కాస్త ధైర్యం చిక్కటంతో ఇంతసేపటి నుంచీ తెలియని అనలలు హైదరాబాద్ కు ముట్టుముట్టాయి. దాహంతో గొంతు ఎండిపోయింది. నడచి నడచి కాళ్ళు మొద్దుబారిపోయి అడుగు తీసి అడుగు పెట్టడం కష్టం అయిపోయింది.

ఆ స్వేచ్ఛను దగ్గరే ఓ చెరువు వుండాలి అన్న నంగతి అప్పుడే గుర్తు వచ్చింది. ఎలాగో మరో నాలుగడుగులు వేసి ఆ చెరువు గట్టు మీద కూలబడింది అనల తీర్చుకోవాలి. త్వరగా దాహం తీర్చుకుని ఎలాగో స్వేచ్ఛను జేరుకుంటే ఏదో ఓ రైలు అందుకోవచ్చు నన్నకుంటూ మెల్లిగా లేచి మెట్లన్నీ దిగి నీళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళింది దోపిటితో నీళ్ళు తీసుకుందామని ముందుకీ పంగింది. అంతే! చటుక్కున తన చెయ్యి ఎవరో బలంగా పట్టుకుని గుంజినట్లుంబు పులిప్పినదీ వెనక్కి తిరిగింది ఎవరో యాభై ఏళ్ళపై బడిన పెద్దమనిషి చీకట్లో ఆమెకు గుర్తు తెలియలేదు ఆమె అలాగే తెల్లబోయి చూస్తూంటే,

"ఏమిటమ్మా, నువ్వు చేస్తున్న పని."

అన్నారు ఆయన సాధికారంగా.

"నేను...నిలబడు నేను." గొంతు పెగలలేదు శాంతకి. అయిపోయింది తన స్థానం సాగింది. ఈ పెద్దమనిషి ఎవరో తను గుర్తు పట్టలేకపోయినా, ఆయన తనని గుర్తించే వుంటాడు తనని బలవంతాన తీసుకెళ్ళి యింట్లో అప్పగిస్తాడు.

"ఆ మవ్వే ఏం చేయడాలనుకున్నావు? నీ వోటితో చెప్పలేవులే. కాని నువ్వు చేయడం అనుకున్నదేమిటో వాకు తెలుసు దూరం నించే చెరువు గట్టు మీద ఒక మనిషి నిలబడి వుండడం కనిపించింది. కాస్త దగ్గరికి వచ్చాక ఆ మనిషి స్త్రీ అని గుర్తుపట్టాను. ఈ ఎటూకాని వేళ ఆవిడ కిక్కడో పని అని ఆలోచిస్తే ఒక అనుమానం తట్టింది. వచ్చేసరికే నువ్వు మెల్లిగా మెట్లన్నీ దిగి నీళ్ళ దగ్గరికి వచ్చావు" అన్నారు ఆయన దొంగని వట్టి పోలిక అధికారిలా మొహం పెట్టి

"ఏమిటి మీ అనుమానం." అంది శాంత

వా చాందాయణం ఆయాక విశ్వమొహిల్ని, అక్కడున్న నిరాశని చూస్తుంటే రాత్రిళ్లు నిద్దర వట్టులలేదు వడితే పాడు కలలు, పీడకలలు వొస్తున్నాయ్ యిలా రాత్రిళ్లు నిద్దలే కపోతే పగలువన్నెయ్యలేక పోతున్నాను కావాలంటే పలానా వూళ్ళ మున్సిపాల్టీ వాళ్ళ నడగండి నేను సరిగా పన్నెయ్యటం లేదుగావల్సి, వాళ్లు పగలు కూడా బజార్ల మీద రైట్లుంచుతున్నారు నాకు భయ మేస్తోంది. అందుకని వీళ్ళని నేను మన్యో కాని కొచ్చేవేల్తికి బజార్ల మీదికి రాకుండా చెయ్యండి అలాచేస్తే నాకు నిద్రపడుతుంది వాళ్ళదివరకు నా తొలి దర్శనం చేసుకోనం దుకు ప్రతీకారం తీర్చుకుంటున్నట్టు వుంటుంద'ని చెప్పి బ్రహ్మచేత 'సరే' పని పించుకున్నాక్కానీ నిద్రపోలేదతగాడు

అనాట్నుంచి వీళ్ళందరినీసూర్యాస్తమయం శివ్యేసరికి కదలకుండా సూర్యుడెళ్ళిన టుంటకో రెండు గంటలకో వదుల్తారు వాళ్ళాసీసర్లు కాబట్టిదంతా పాప ఖర్చుం శాపశేషం తప్పించటం సితరవా? నాతరవా? అన్నాడు పరమేశ్వరుడు మళ్ళీ పరమేశ్వ రుడే మొదలెట్టాడు 'అదిగాక ప్రపంచం పెరిగి పెద్దదయ్యింది పెద య్యాక పిల్లల పెద్దవాళ్లు పెద్దాళ్ళని మర్రేపోయి వాళ్ళ మాట విను మనవేదో పెద్దాళ్ళలా వెడితే మన మాట విను యింకా మనాజ్ఞ వినిపి వాళ్ళకి? కావాలొస్తే ఆ పక్క కొట్లో బెల్లం బుట్టు దగ్గరున్న చీనమ్మాడు ఆ కొట్టువాడి చేతిని కుట్టింది వాడు 'అబ్బ' అంటున్నాడు నేన్నీకి చిరుద్యోగి తద చెవుతున్నాగండా యిప్పుడు దానికి కుట్టుటానికి ఆజ్ఞ - యివ్వలేదని నీకూ తెల్పుగా కానీ అది కుట్టింది శివుడాజ్ఞ లేకుండా చీనలు కుడున్నయ్ యిహ మనుష్యులు వింటారా? అందుకని ఎందు కొచ్చిన గొడవ మన పెద్దరికం మనం వుంచుకుందాం. వాళ్ళ పేదరికం వాళ్ళను భవిస్తారు' అని పార్వతిని లొక్కెళ్ళి పోయాడు పరమేశ్వరుడు.

చిరుద్యోగి పెల్లిగా సైకిల్తోక్కు

చిరుద్యోగిపర్యం

తున్నాడు పొద్దునొచ్చేప్పుడు అర్ధాంగి చెప్పి చెప్పకుండా చెప్పిన దాంతో అర్థం అర్థ వయ్యింది వాలోజాల కిందట బుజ్జిగాడి పొల్లిబొబ్బ అయిపోయిందిట వారంరోజు ల్నించి చెప్పినా తను మర్రేపోతున్నాట్టు తను మర్రిపోయాడా? గుర్తుంది కానీ డబ్బు లేళ్ళు డబ్బు కొంటానికి యివ్వాలొక్కణ్ణి బతిమాలి బదుల్తునుకున్నాడు పొల్లిబొబ్బ కొనుక్కుని కొట్టువాడు తిరిగిచ్చిన పావలా జాగర్తగా జేబులో వేసుకుని సైకిల్తోక్కుడు యల్లీసీగా చేర్చం మొదలుపెట్టు పెళ్లి చేసుకోటం రెండో తప్పు పిల్లల్ని కన్యం మూడో తప్పు' అనుకుని 'ఉప్పు' రన్నాడు చిరుద్యోగి కానీ మొదటిదీ మూడోది తనే చేసుకున్న తప్పుడు వల్లేననిపప్పుకొంటాడు కానీ రెండో తప్పు పెద్దాళ్ళచేశారు పెద్దాళ్ళకి పెద్దయిన బామ్మ చేసింది చిరుద్యోగి బామ్మ మోడెక్కళ్ళని కోపం వచ్చింది ఉద్యోగంలో చేరిన మూడోరోజు నుంచే మొదలెట్టింది బామ్మ, 'ఒరేయ్, నువ్వో యింటవాడివైతే నా కళ్ళముందు 'అంటూ 'నామీద నీకెంత ప్రేమ బామ్మా సరే, అయితే మనింటి ముందున్న యిల్లు అమ్మకాని కొచ్చిందిట అది నాక్కొనిపెట్టు నువ్వు చక్కగా యీ వరండాలో నుంచునో కూర్చునో రెండు కళ్ళతో నన్ను పొద్దు కులూ చూడొచ్చు' అన్నాడక్కడికి తను

■ 'అది బాదురా నీకంతా వేశాకోళంగా వుంది పెద్దముండన్నాతోనా వేశాకోళం ఓ పిల్లన్నేసుకో ఎప్పుడూ వేశాకోళాలాడచ్చు నీ పెళ్లి చూసినే 'హరీ' అంటా? నంది బామ్మ అప్పుడంత తొందరెట్టింది యిప్పటిక్కూడా పారికధరికెడ్డా, పురాణాలు వింటూ 'గోవింద'లే కొడ్తోంది ఎలాగయితే నేం 'యింటవాణ్ణి య్యోతవరకు యింతి వాణ్ణి వున్నా .

'ఇల్లు—ఇల్లా' అన్న సంగతి నీకూ తెలుసుగా' అంటూ ఉద్యోగంలో చేరిన నెల దాకా నెట్టుకొచ్చాడు పెళ్లి సంగతి. కానీ

రోజూ పురాణం కూడా మానుకుని పెళ్లి రామాయణం మొదలెట్టేది 'ఏంరా, నిక్కే, పంలా సర్కారుద్యోగం చేస్తున్నావ్ ఏంచ నొస్తుంది పెళ్లంటే మాట్లాడవే' అనేది.

'బామ్మా, నీకు పెళ్లిళ్ళ సంగతి తెలీదు గానీ వూర్కో' అనే వాడు చిరుద్యోగి

'అవున్నాయినా, మాకేం తెల్సు, మీకు తెల్సుగాని. మేమేవన్నా పెళ్లిళ్లు చేసు కున్నావా? పిల్లల్ని కన్నావా? ' అంటూ తలా తేలులూ తిప్పేది

'అదికాదు బామ్మా యీ రోజుల్లో నాలుగొందలు జీతవోస్తేగాని పెళ్లి చేసుకో కూడ్తు ఆరొందల జీతవప్పుడుగాని పిల్లల్ని కనగూడదు నీకా సంగతెలీదు . అందుకని ముప్పై ఏళ్ళొచ్చాగాని పెళ్లి చేసుకో గూడదు' అనేవాడు.

'ఏవిటి ముప్పై ఏళ్ళా? యింకేం డబ్బై ఏళ్ళకి చేసుకోనాయివా ముప్పయే ష్టకి చేసుకుంటాట్టు తగుదునమ్మా అంటూ • ముప్పయ్యేళ్ళకెన్నేళ్ళ దాన్ని చేసు కుంటావురా? పాతికేళ్ళ కన్యామణినా? హవ్వ అదీచ్చిన రెణ్ణిలోనే నామాదిరవు తుందిరా సన్యాసి నువ్వే సన్యాసవో వుచ్చు కోవచ్చు అందులో యీ రోజుల్లో అడ పిల్లలు హయ్యారామ! వాళ్ళ కంటే యిన్నేళ్ళొచ్చినా నేనే నయం అదేం వీలేల్లదు గానీ, యీ జేష్టమాసంలో నువ్వు చేసుకు తిరాల్సిందే, అంది

'సరే, తర్వాత చూద్దాం.. నే నిప్పు డాసీసుకు పోవాలి' అంటూ లేచాడు చిరు ద్యోగి

ఒకరోజు చిరుద్యోగి గాసీసు నుంచి వచ్చే వేల్తికి బామ్మ వాకిట్లో నిలబడి ఎదుర్కొ న్తోంది చిరుద్యోగి రాగానే 'ఒరేయ్, యివ్వా శీదో తేలాల్సిందే అదిగో, ఆ కాఫీ తాగు . యిందాక నుబ్బమ్మొచ్చింది దాని మనవరల్ని చేసుకోమని పిల్ల ఒక్కణంగా వుంటుంది. హైదరాబాదులో చచ్చువుతోందిట కూడ. మా మాదిరేం చదువుకోంది కాదు నీ చదు వుకి తగిందే ఏం తగ్గదు నేనా నుబ్బ మ్మతో ఏదో మాట యీ వారంలో చెప్ప

అంబల్లా లో ఈ ఉదయం నేను రోడ్డు పోవాలనీ, త్వరలో ముహూర్తం పెట్టించి వ్రాస్తే తల్లితండ్రీ అంతా వచ్చి ఆ శుభ కార్యం జరిపింది, ఆ అబ్బాయిని నాదగ్గరే వదిలేయాననీ అనుకున్నాం. అన్నీ బాగానే వున్నాయి. ఆ తరువాతి సంభాషణ కొన్న శ్రితి మించింది. అదే నా మనస్సుకి కష్టం కలిగించింది

ఆ అబ్బాయి తండ్రి వూళ్ళో నలుగురు పెద్దమనుష్యులనీ పిలిపించాడు అందరి ఎదురుగా నాకున్న ఆస్తి వివరాలు అడగడం మొదలు పెట్టాడు. ఇష్టం లేకపోయినా కొన్ని సంగతులు చెప్పాను. ఆస్తిలో చిల్లి కాని కూడ నేను ఇతరత్రా ఇర్బు పెట్ట కూడదనీ, అది అంతా పిల్లవాడి పేర ఇవ్వడే వ్రాసేయాలనీ, ఒకనేర ఏమీ వ్రాయ కుండా నేను చచ్చిపోతే, తరువాత వాళ్ళు ఎన్నో ఇబ్బందులు ఎదుర్కోవలసి వస్తుందనీ ఏమేమిటో మాట్లాడారు అంతా కలిసి

నాకు చిరాకేసి, అన్నీ అంతా అబ్బాయి కివ్వను సగమే వాడికిచ్చి మిగతాది ఏ ధర్మ కార్యాలకయినా వినియోగిస్తానని చెప్పాను వాళ్ళెవరూ బేరాలు మొదలు పెట్టారు నేనూ తగినట్లు సమాధానాలు చెప్పాను ఆ సంభాషణ అలా చాలాసేపటి దాకా సాగింది చివరికి నేను మనస్సు మార్చుకుని ఇంటికి వెళ్లి పుత్రుడం వ్రాస్తానని చెప్పాను నేను వ్రాయబోయేదేమిటో వాళ్ళు గ్రహించు కున్నట్లు వున్నారు

ఇక్కడనుంచి మా పూరికి తెల్లవారు జామున ఒక రైలు వుంది, దాంట్లో వెళ్లిపోతానని చెప్పాను వాళ్ళు ఏమీ మాట్లాడలేదు వచ్చినప్పటి లాగే బండి అదీ,

అర్ధాంగి

వీర్వాణు చేస్తారేమోనని చూశాను. అలాంటి మావనలేవీ కనిపించలేదు. ఎవరి మట్టుక్కి వాళ్ళు తలుపు లేసుకుని లోపల పడు కున్నారు వరండాలో నులకమంచం వాల్చు కుని నడుం వాల్చాను ఎంతకీ సిద్ధ పట్ట లేదు. క్రింద పల్లెలూ, పైన దోమలూ పీకేస్తూంటే ఓ గంట పేపు ఇటూ అటూ దొర్లి, ఇంక తాళం లేదనుకుని లేచి, చేతి నంచీ తీసుకుని తలుపు తట్టాను. ఇంటి యజమాని విసుక్కుంటూ తలుపుతీశాడు. వెళ్తున్నానన్నాను. అతనేమీ అనలేదు, నేను వచ్చేశాను”

బాధగా నిట్టూర్చింది శాంత. “పిల్లల కోసం ఈయన పడుతున్న తాపత్రయం గురించి వింటూంటే జాలేస్తోంది ఎవరి పిల్లలనైనా సరే తమ వారిని చేసుకోవాలని లేనివాళ్ళు ఆరాట పడుతూంటే, భగవం తుడు దయ తలచి ఇచ్చిన వాళ్ళు బాధ్య తల నుండి పారిపోవాలనుకుంటారు ఈయ నతో పోల్చి చూస్తే వారు . .”

ఆమె ఆలోచనలని ఆయన మధ్యలోనే చెదర గొట్టేస్తూ “లేమ్మా ఇంతసేపూ విన్ను నీళ్ళు కూడ తాగనివ్వకుండా కూర్చో పెట్టాను వెళ్లి తాగిరా బండికి పైమపు తోంది” అన్నారు అదరంగా

శాంత వెళ్లి మొహం కడుక్కుని నీళ్ళు తాగి వచ్చింది ఆయన క్రింద పెట్టిన నంచీ తీసుకోబోతుంటే, “మీ కెందుకు బాబయ్యగారు ఆ శ్రమ అది వాకివ్వండి” అని అందుకుంది.

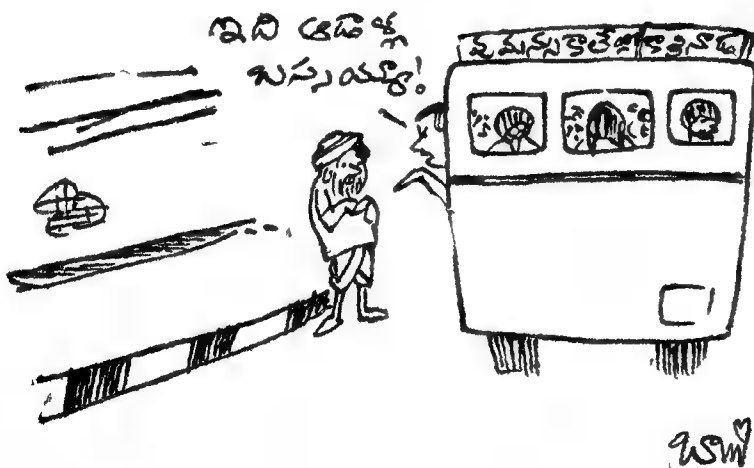
ఆ చీకటిలో, దాదాపు నిర్మామధ్యంగా

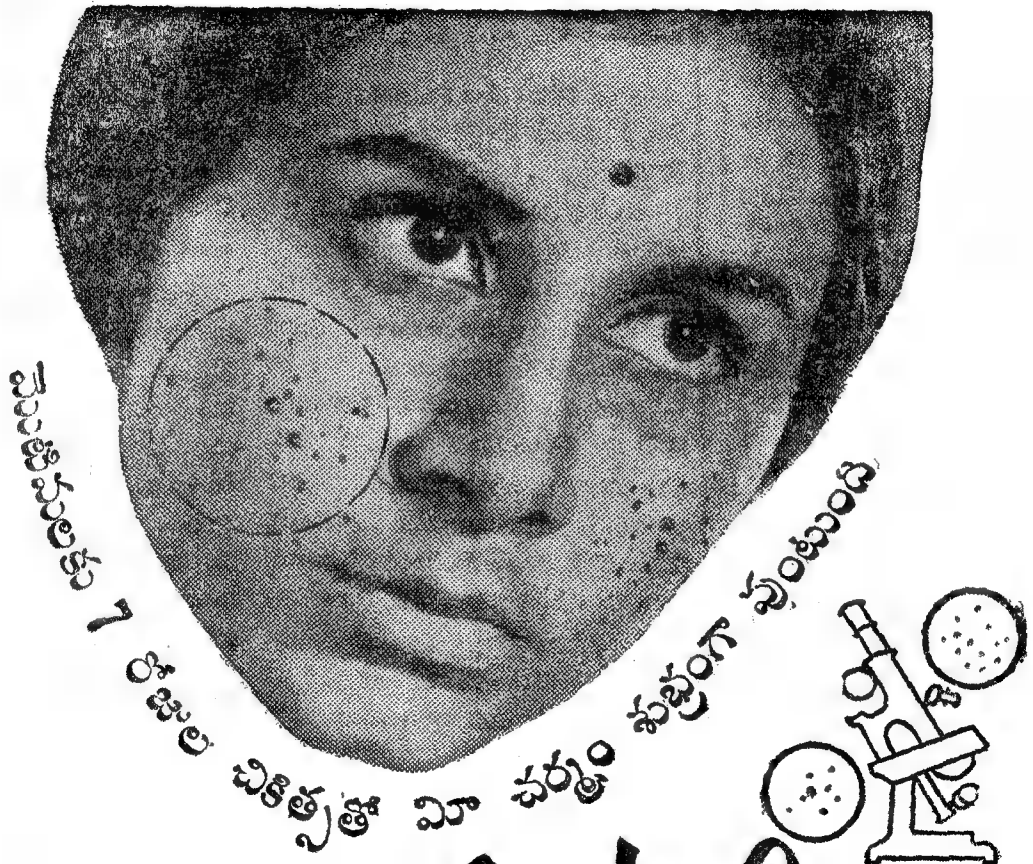
వున్న ఆ వర్షాబారి స్వేషనలో, ఆ ప్రాంతానికి అపరిచితుడయిన శర్మగారిని గానీ, తల మీదుగా కొంగు కప్పుకుని తలవంచు కుని కూర్చున్న శాంతనిగాని వివరూ గుర్తు పట్టే అవకాశంలేదు.

శర్మగారి స్వంత యింటిలో అడుగు పెట్టిన శాంత కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. ఏటు చూపినా లక్ష్మీకళ తాండవిస్తున్న పరిసరాలు, అడుగడుగునా అడంబరంగా తమ పునికిని చాటుకుంటున్న ఐశ్వర్య చిహ్నాలు, పాడి, పంట, నౌకర్లు ఇంక ఈయనికి లోటేమిటి అనుకుంది. కాని కొద్ది సేపటిలోనే గృహాల్పిత్వం లేని గోటు అడుగడుగునా కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తూ అంతటి అనందంలోనూ ఏదో అపశ్చుతి వున్నట్లు నిపించింది శర్మగారి పల్ల జాతీ సానుభూతి ద్విగుణీకృతం అయ్యాయి.

మర్నాటికే శాంత సంగతి వూళ్ళో చాలా మందికి తెలిసిపోయింది ఊళ్ళోనే వున్న దూరపు బంధువులు కొంతమంది వచ్చి, అభిమానంగా శాంతని పలకరించి, “నువ్వు ఎవరు, ఏమిటి, ఎక్కడనుంచి వచ్చావు, శర్మగారు నీకేమవుతారు” అంటూ ఆరా తియ్యడం మొదలుపెట్టారు

“ఏదో దూరపు బంధుత్వం వుందనీ, ఆమె తనకి కూతురు వరస అనీ, పంటో బాగుండకపోతే మందు ఇప్పించటానికి తీసుకు వచ్చాననీ” అందరికీ శర్మగారే సమాధానం చెప్పారు అప్పటికే వాళ్ళంతా నోరు మూసు కుని వెళ్లిపోయినా, శర్మగారికి మాత్రం శాంత ఆ యింటిలో ఎక్కువకాలం అజ్ఞా తంగా బ్రతకలేదనిపించింది. తమ సంగతి వదిలేసి ఎదుటి వారిని గురించే ఎప్పుడూ మాట్లాడుతూండే ఆ బంధువులని చూస్తే ఒక విధమైన విహ్వలావం కలగ వారంభించింది. పైగా శాంత కంటే తనకీ ఆయన మీద ఎక్కువ అధికారం వుందని వాళ్ళు అనుకోటం— సాధ్యమైనంత త్వరలో, బలవంతంగానైనా సరే, ఓ పిల్లవాడిని, ఆయన పెంచుకునేలా చేయాలనే వాళ్ళ తాపత్రయం అందుకు వాళ్ళలో వాళ్ళు పడుతున్న పోటీలు, ఆయన ఓ నిశ్చయానికి వచ్చేలా చేశాయి. పదిరోజులు తిరగకుండానే ఆయనకి గల స్థిరాస్తి అంతా రెండో మనిషికి తెలియకుండా రొక్క రూపంలోకి మార్చేశారు. ఇన్నాళ్ళ నించి తనని నమ్ము కున్న నౌకర్లకి వాళ్ళకి తగినట్లు ముట్టు జెప్పి, ఓ రాత్రికి రాత్రి శాంతని తీసుకుని

* దాక్టర్లు సిఫారసు చేసే ఆస్పతరణ మైన క్రిమినోమోరక మొటిమల మందు.

* చక్కని సువాసన.

Nital

MEDICATED PIMPLE CREAM

(నిటాల్ మొటిమల మందు)

నిటాల్ మొటిమల మందు సురక్షితంగా, హాయిగా, పూర్తిగా మొటిమలను తొలిగిస్తుంది. చర్మంలోనికి పోయి, మున్ముందు తిరిగి మొటిమలను లేవకుండా చేస్తుంది. తోవరికంతా పోవడంచేత మొదలంటా మొటిమలను తీసివేస్తుంది. మొటిమలు ఎండి పడిపోగలవు. దీన్ని వాడిన తర్వాత ఇతర దోషాలేమీ వుండవు. మచ్చలుగాని, గుంటలుగాని పడవు.

యువతీ యువకులందరూ వాడవచ్చు. చర్మాన్ని కుత్రవరచి, మనుషు తేర్చి నిగనిగలాడుతూ యౌవ్వనం ఉట్టిపడేటట్లు చేస్తుంది.

ఉపయోగం-

ఉత్పత్తిదారులకు వ్రాస్తే వివరాలు తెలిపే కరవత్రం పంపగలరు.

ఉత్పత్తిదారులు:

కోచ్చిన్ సామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
వనంత్తు హౌస్, మంత్రా రోడ్, కొచ్చిన్-2.

మద్రాసు, మైసూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్ లకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

గణపతి అండ్ కంపెనీ,

103/104, లింగిశెట్టివీధి, పి. ఓ. బాక్స్ నెం. 1986. మద్రాసు-1.

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి :

పిరామిడాలలో ఇంటిలో

హోమియోపతి వ్యాధి

హోమియోపతిలో మూడు

గొప్ప డిగ్రీలు M D H

M Sc, (Homeo Gold

Medalist) గవర్నమెంటు గుర్తించిన

కాలేజీ ద్వారా పొంది పేరు, డబ్బు సంపా

దించండి. ఉచిత పాస్ పోర్ట్ నేతనాయుండి

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE

P B 89 (A P W) Jullundur City

KESAVARDHINI

నిగనిగలాడు నల్లని నిడుపాటి

అందమైన కేశములకు

కేశవర్ధిని

ఆదర్శమైన హేర్ ఆయిల్

కేశవర్ధిని పాంపు

ఉపయోగించి మీ కుటుంబము

కుటుంబముగా, సుమానసంగా ఉంచండి

కేశవర్ధిని ప్రాదక్ష్య

మద్రాస్ - 14

అర్థాంగి

ఆ పూరు విడిచి వచ్చేవారు తాము నిక్కడికి వెళ్లినది ఎవరికి చెప్పలేదు, చివరికి శాంతకి కూడ

శాంతతోపాటు పాదరక్షాబాధు స్టేషన్ లో దిగిన శర్మగారు, మొదట ఒక హోటల్ లో గదులు తీసుకుని మకాం పెట్టారు నేల తిరగకుండానే రాజప్రాసాదం లాంటి భవనం కాని అందులోకి వెళ్లిపోయారు శాంత కిదేమీ అర్థం కాలేదు తనని ఏ శరణాలయం లోనైనా చేర్పించటానికి ఇక్కడికి తీసు కొచ్చారేమో అనుకుంది మొదట కాని అటువంటి ప్రయత్నాలేమీ కనుపించక పోవడంతో ఓ రోజు తనే అడిగింది “బాబయ్య గారు మీరు ఇంతవరకు చేసిన మేలు నేను ఈ జన్మలో మరిచిపోను ఇంక నన్నేదయినా ఆశ్రమంలో చేర్పించారంటే అక్కడదైనా వృత్తి విద్య నేర్చుకుని నా బ్రతుకు నేను బ్రతుకుతాను”

“పిచ్చిదానా, నిన్ను ఎక్కడో చేర్పించే ఉద్దేశ్యమే వుంటే, ఆస్తి కూడ అమ్ముకుని నేనా పూరు విడిచేసి వస్తావా— ఎందుకలా తెల్లబోతావు నువ్వు నా దగ్గరే వుండువు గాని నువ్వే నాకు భగవంతుడు అనుగ్రహించిన కూతురివి” అన్నారు ఆదరంగా ఆమె తల నిమిరుతూ

శాంత రెండుకళ్ళూ నీళ్ళతో నిండి పోయాయి “పాపిష్టిదాన్ని, నా కోసం మీరు ఎంత శ్రమ తీసుకున్నారు? మీ ఈ అభిమానానికి నేను అర్హురాలిని కాదేమోనని పిస్తోంది అయినా మీ మనసు నొప్పించటం నావల్ల కాదు నేనూ మీతోనే వుంటాను కాని మీరు మొదట్లో అనుకున్నట్లు ఎవరి నైనా పెంచుకుంటే”

మధ్యలోనే ఆమెని వారిస్తూ, “పద్మమ్మా వద్దు ఆ రంగపురం మనుష్యులతో మాట్లాడిననాడే ఆ పుద్గేశ్యం నాలో రూపు మాసిపోయింది ఇంక నాకెవరితోను సంబంధం లేదు, ఉన్నదంతా అనాధలకి, అభాగ్యులకి పంచిపెట్టేద్దామని నిశ్చయించుకునే, నేనా యింట్లోంచి బయటికి వచ్చాను కాని, చిత్రంగా భగవంతుడు నిన్ను నాదార్లో పడేసి నా మనస్సు మార్చుకునేలా చేశాడు నీ కథ విన్న క్షణంలోనే నిన్ను దత్తపుత్రి

కగా స్వీరించాను ఆత్మీయతని పంగిపెట్టుటానికి నువ్వు చాలా నేను వాళ్ళతో చెప్పినట్లుగానే సగం ఆస్తి నీ కిప్పానూ మిగతా దాంతో ఒక అనాధ శరణాలయం స్థాపించాలనుకుంటున్నాను అదుగో, ఆ కనిపించే మేడ అమ్మకానికుందిట అది శరణాలయం కోసం తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను” అన్నారు.

శాంత హృదయం కత్తిబ్బితావంతో నిండిపోయింది “ఈ ఒక్క జన్మలోనే కాదు ఎన్ని జన్మలైనా నేను మీ ఋణం తీర్చుకోలేను రెక్కలు తెగిన పక్షిలా కొట్టుకుంటున్న నన్ను ఆదరించి ఆశ్రయం చూపించారు అందుకే నాకెంతో సంతోషంగా వుంది డబ్బు విషయంలో మాత్రం మీ నిర్ణయాన్ని నేను ఆమోదించలేను. మీ దాయాదులున్నారు, బంధువు లున్నారు, నా విషయంగా అనవసరంగా మీరు చిక్కులలో పడటం నేను సహించలేను”

“నీ కలాంటి భయం ఏమీ అక్కర్లేదు.. నా ఆస్తి నా యిష్టం వచ్చినట్లు చేసుకుంటాను అందులో నా కూతురికి ఇచ్చుకోటానికి ఎవరి ప్రమేయం అవసరంలేదు. అయినా అంత బోక్యం కలిగించుకునే దాయాదులు, దగ్గరి బంధువులు నా కెవరూలేరు. ఎవరో దూరపు బంధువులు బోలెడంతనంది వున్నారు కాని వాళ్ళకిప్పుడు నే నెక్కడున్నానో తెలియదు వాళ్ళందరికీ నేను ఇచ్చినది చాలా తక్కువే అని కొద్దిరోజులు గునిసి తరువాత నన్ను గురించే పూర్తిగా మరిచిపోతారు నేనెక్కడున్నానో వెతికి తెలుసుకునే ఓపిక వాళ్ళెవరికి వుండదు.. మరో సంగతి నీకు చెప్పలేదు వాళ్ళంతా గుర్తు పట్టటానికి వీలు లేకుండా నేను పేరు కూడ మార్చుకున్నాను ఇంక మనం నిశ్చితంగా గతాన్ని విస్మరించి కొత్తజీవితం ప్రారంభించవచ్చు నీ కభ్యంతరం లేకపోతే, నిన్ను కూడ నా కిష్టమైన మరోఒక్క పిల్లచుకోవాలని వుంది”

“నా కభ్యంతరం ఏమిటి బాబుగారు, మీకెలా యిష్టమైతే అలాగే పిల్లపండి ఇది ఏనాటి బుణ్ణానుబంధమో, నా కోసం మీరు అయిన వాళ్ళందరి దగ్గర నిష్కరం కొనిచెప్పుకున్నారు” అంది చెక్కిళ్ళ మీదికి కారులన్న కన్నీరు ఒత్తుకుంటూ

(సోషం)

“ప్రియా ఇప్పుడు...నీకది
నిమిషంలో సాధ్యపడుతుంది
లీకోకి కృతజ్ఞతలు”

లీకో-స్వల్పమైన ధర. ఉపయోగించటం తేలిక. పొగలేని
గృహసంబంధమైన వంటచెరకు, ఏ రకమైన వంట పాత్రకైనా తగినట్టిది.

లీకో

కాలాన్ని మరయు ధనాన్ని పొదుపు చేస్తుంది.

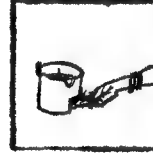
నైవేలి లిగ్నైట్ కార్పొరేషన్, లిమిటెడ్, నైవేలి-1.

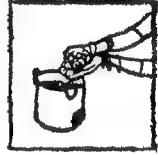
విన్న లీకో
ముక్కలను
ఎన్నుకోండి

ఆ ముక్కలను
మీ కుంపటిమీద
వల్చిని పొరలా
జమచుకోండి

ఈ లీకో
పొరను
అంటించండి.

ఆ పొర అంటుకొని
మండటం ప్రారంభం
కాగానే క్రమంగా
లీకోను చేర్చండి.

FDS NLC-711 TEL

వదలడం మరి కష్టమైన బాధ “తప్పు కదూ!” అని చేతులు దేవుని ముందు రెండు చెంపలేసేయి.

అవతల గదిలో మూలుగు రంగమ్మదని తెలుసు కోడాని కేమంత సేపు పట్టలేదు. “మళ్ళీ ఏ మొచ్చిందో ఈవిడకు” అని విసుక్కుంది మనసు. అలాగే హారతి వెలిగించి ఏడుకొండల స్వామిని తలచు కుని గంట వాయించాడు పెరుమాళ్ళు.

రంగమ్మ అతని భార్య భర్తను మహారాజుగావే చేసి, తానొక చరణదాసిగా కాలక్షేపం చేసింది పెరుమాళ్ళు కూడా ఆసుకూలంగా పాతూగనే కాలంగడిపేడు. రంగమ్మ భర్త వ్యాపారేతర విషయాలు, కొన్ని తన సంసారానికి హానికరమైనవిగా ఉన్న, కేవలం భర్త స్వంత విషయాలగా వదలి వూరుకుంది అయినా, యింత మంచి రంగమ్మకు ఒక్క కోరికమాత్రం పీక్కు తింటోంది మాతృత్వం లేని బ్రతుకే వెలితి దానికొసం పూజాపునస్కారాలటించి, దాన ధర్మాలటించి, తీర్తయ్యాత్ర లటించి అనుభవజ్ఞులైన డాక్టర్లసలహా కూడా తిసుకుంది కాలంగడిచింది కాని వెలితి తీరలేదు ‘భగవంతుని దయలేదు’ అని పెదవి విరచేది పిల్లలమూట అటించి చేసిన స్నానాలు యాత్రా భోజనాలతో వచ్చిన ఉబ్బనం వ్యాధితో కృష్ణా, రామా, అనుకోడంలో రోజులు దొర్లు తున్నాయి.

దొడ్లో రత్నం ఏదో చక్కబెడు తున్నట్టుంది కాలికాలిన పిల్లల పూజకాని చ్చిన పెరుమాళ్ళు అటూ, యిటూ తిరుగుతున్నాడు రత్నంలేచిన ఆరంభస్థానం, గిన్నెడు నెయ్యి, కారప్పడితో భోంచేసి గ్లాసెడు కాఫీపుచ్చకొని వ్యాపార కార్యక్రమానికి దిగే అలవాటుని ఈరోజు కూడా నిర్విఘ్నంగా పూర్తిచేసి రంగమ్మ గదిలోకి నడిచేడు ఆయన అలికిడి విని రంగమ్మ ఆయాసంతో ఓకేక వేసింది.

“రత్నం ఎక్కడ ఉన్నావా?” పరుగెత్తుకువచ్చి బెదురుతో నిలబడింది రత్నం.

“అయ్యగారికి కాఫీ, టిఫిను చూసావా?” అంది రంగమ్మ.

“అ! అయింది” అని పెరుమాళ్ళు “ఎలాగుంది?” అని ముక్తనరిగా అడిగాడు.

‘ఫరవాలేదు. బాగానేవుంది’ అంటూ

పెరుమాళ్ళు నామం దిద్దేడు అద్దం ముందు కోరికల పందిరి సాకిన పట్టె నామాలు ఆ ద్వైపం పేరిట దిద్దడం పెరుమాళ్ళకు దిన చర్య చిల్లి గవ్వ లేనివాడల్లా దీక్ష పట్టి మరి పెద్ద వాడయ్యేడు. ఆ వున్న డాబా, వ్యాపారం, అతిడి దీక్షకు తార్కాణం నెత్తి పలచ బడినా అతను అంత బాధపడలేదు. కాని

తెల్ల వెంట్రుకలు, మిణుకు, మిణుకుమని కంచు కాగడాల్నే తలపై అక్రమించడం కొంచెం దిగులుగా వుంది అలవాడు వ్యాపారం ప్రారంభించిన కొత్త నుంచి, అనుమానంతో తెచ్చుకున్న నామాలు ఆ ముఖానికి మరి కొంచెం పెద్ద తనం ఆసాదించుతున్నాయేమోనని యిబ్బంది పీకు తోంది మనసులో. అయినా నామాలు

లేవబోయింది రంగమ్మ... పెరుమాళ్ళు తెల్లపోయేడు. అలా అడగడమే పదివేలుగా భావించిన రంగమ్మ దుప్పటి పైకి తాగుతుని మళ్ళీ రత్నంను పిలిచింది.

‘కుడిలిలోబడ్డ ఎలికలా ఏంపని? కాస్త కాఫీతాగి తరువాత చూడు అవని’ అంటూం డగనే రత్నం మందు గాజు బాల్లంలోపోసి రంగమ్మ చేత తాగించింది రంగమ్మ కళ్ళలో కృతజ్ఞత వెలిగింది ఆరోజు పగలు రంగమ్మకు కొంచెం నెమ్మదిగా ఉండడంతో ఎంగిలి పడందే రత్నం ఊరుకోలేదు.

రత్నం పగడపుబొమ్మ ఇంటివాకిరీతో బండబారిన వెళ్ళిరి కనిపిస్తుండేకాని అందంలో ఆరోగ్యమైన సౌందర్యం ఉంది నిండా పదహారేళ్ళులేని, రత్నం అరవిరిసిన ముగ్ధ కుసుమలా కనిపిస్తుంది రంగమ్మ ఆ అందాన్ని మనస్సులో ముద్దుగొని, సంతోష పడుతోంది. అంతరం పొలిమేర అవతలే ఉంచినా, మనసు, రత్నం మీద మెత్తగా మోపుతుంది అందుకనే కసిరివా అప్యాయత చిందుతుంది ఆమె మాటల్లో రంగమ్మ నాలు కుర్రీతో విశ్రాంతిగా పడుకుంది. పెరుమాళ్ళు జోళ్ళు చప్పుడు చేసుకుంటూ వచ్చాడు రత్నం అయ్య చేతిలో పళ్ళు అందుకుని లోపలికివెళ్ళింది మూడో మనిషితో మాట్లాడుతున్నట్లు ‘కులాసాగా ఉన్నట్లుండే’ అన్నాడు పెరుమాళ్ళు.

“యిప్పుడు బాగానే వుంది. రాత్రి కెలా వుంటుందో” నిట్టూరుస్తూంది రంగమ్మ.

ఉన్నట్టుండి “విశాలాక్షి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది” అన్నాడు. రంగమ్మకు దివరో పొల్చుకోడానికి చాలాసేపు వట్టింది. ఆమె పెరుమాళ్ళుకు చాలా దూరపు వరసన చెల్లెలు.

‘ఎటూ ఉన్నారు? అందరూ క్షేమమేనటా?’

‘ఆవిడ రాయలేదు వాడు.. చిదంబరం వ్రాసేడు’

‘ఏమని? అప్పుడే అంతవాడయ్యాడా? దిప్పుడో చిన్నప్పడు చూసేనువాణ్ణి...’ రంగమ్మ అప్యాయంగా ప్రశ్నలు వెయ్యడం ప్రారంభించింది. విశాలాక్షి భర్తపోయిన తర్వాత తనబిడ్డడితో ఎలాగడుపుతోందో అనే ఆలోచనల్లో లీనమై పోయింది రంగమ్మ. కాఫీపటికి తేరుకుని “ఎలా

వున్నారంటే? వాళ్ళుగో...” అప్యాయంగా అడిగింది.

‘ఏమింది. నమ్మచూచి కన్నుకుట్టింది’ విసురుగా అన్నాడు పెరుమాళ్ళు. రంగమ్మకు అర్థమై కాక మాట్లాడలేదు.

‘వాడు యిక్కడ చదువు వెలగబెడతాడుట. అందుకు రెండు సంవత్సరాలు మన యింటో వుంటాడుట’ రంగమ్మ యీ సారిమాట్లాడలేదు కాని ఆలోచనలు దూరం పరుగెత్తాయి చిదంబరంని కళ్ళదుట తెచ్చుకుని నిలబెట్టుకున్నట్లు ఉహించుకుంది మాతృత్వం కోసం తన తన లాడుతున్న ఆమనసు. తన దగ్గర కూచుని చదువుకుంటున్నట్లు ఉహించుకుంది. మాతృత్వాన్ని ఆపాదించుకుని, వర్ణాగమనానికి పులకరించిన భువిలా మనసు తేలిక పడింది. ఆరాతి చిదవట్టలేదు. వర్ణం వెలిసిన శరత్కాల వెన్నెల రాత్రిలా హాయిగా వుంది. ఆయాసం దగ్గు ఆ రాత్రి దగ్గరికి రాలేదు పలింపినద్రాక్ష గుత్తుల వంటి ఆలోచనలతో ఆరాతికి కావాలా కాసింది

ఉదయం తనే పెరుమాళ్ళు పూజా సామగ్రి, పట్టె వర్ణనాల పట్టెవర్ణింది. తరువాత ఫలహారం పెరుమాళ్ళు ముందుంచుతూ, వణుకు తున్న కంకంతో అంది.

‘మిమ్మల్ని ఒక్కటి కోరుతున్నాను.’ పెరుమాళ్ళు కనుబొమ్మలు ముడివడ్డాయి. రంగమ్మ ముఖంలోకి చూసేడు శ్రావణ మేఘాల్లా అలుముకున్న కంటి నీళ్ళు ఏదో ఉత్కంఠను తెలియజేస్తున్నాయి. ఆవిడ వోట్స్సంచి మాటలా కష్టంగా వచ్చాయి.

‘చిదంబరాన్ని వచ్చి యిక్కడ వడవ మనండి.’

అవకాలకు మనస్సులోనే విధిన్నమైన ఆలోచనలతో పీక్కున్నాడు పెరుమాళ్ళు. కొంతసేపు మాట్లాడలేదు మాట చెప్పడానికి తెరచిన నోరు రంగమ్మ అక్కడ లేక పోవడం చూసి, మూతపడింది

* * * చిదంబరం ముఖంలో విశాలాక్షి ముగ్ధ ఉంది. పన్నగా పోగా విదిగిన శరీరం, స్రమత చురుకుతనం చూపుతున్న కళ్ళు చూడగానే ఆకరించే ముఖం

రంగమ్మను ఆకట్టుకున్నాయి.

కుర్రవాడు బి. ఏ దాకా రావడానికి ఎంత కష్టపడ్డాడో కదా అనుకుంది. చిదంబరానికి కావలసిన ప్రతివిషయం తరచి తరచి అడిగి తెలుసుకుంది ఎంతో ఊపి కత్. అందుకే రంగమ్మలో అమ్మ కనబడుతుంది చిదంబరానికి. ఏవన్ను విప్పుడు కావాలో జ్ఞప్తికి వుండదు అతనికి మరచి పోయి మరో జన్మలో బ్రతుకు తున్నట్లు అదో రకమైన ఆదమరూపు అంతేకాదు. అప్యాయంగా భూచేవాళ్ళ దగ్గర కూడా అభిమాన పడుతూనే ఉంటుందతని మనస్సు. ఒక్కోరోజు, రంగమ్మ స్థిమితం లేక పడుంటే అన్నం ధ్యాస లేకుండానే అవతలికి వెళ్తాడు. ఆదమరీస్తే పెరుగుపోతుంటాడనే లేచి చెయ్యి కడుగుతుంటాడు. ఎందుకో రత్నానికి చిదంబరం వచ్చిన దగ్గర్నుంచి గట్టిగా మాట్లాడా అన్నా విచ్చల విడిగా తిరగాలన్నా ఒళ్లంతా బిడియపడుతోంది చిదంబరంతో మాట్లాడాలనివుంటుంది కాని మాట్లాడదు అతడు ఆదమరచి ఏదైనా తినక పోమనసు బాధపడుతుంది.

కృష్ణాష్టమంటే పెరుమాళ్ళుకు ప్రత్యేకమైన వండగ ప్రతిసారి లాగే ఆరోజు నలుగురు స్నేహితులను పిలిచి పులిహార బొబ్బలుతో చక్కగా విందు చేసేడు ఆరోజు కొట్టు భారమంత చిదంబరం మీద పడింది సాయంత్రం వరకు కొట్టుమీదనున్న చిదంబరం అలసటతో అలాగే కాలేజీకి నాలుకం రిహార్సల్ కి వెళ్ళేడు. పెరుమాళ్ళు భాగవతం దగ్గర పెట్టుకుని దీర్ఘాలు తీస్తూ చదివేడు రంగమ్మ మగతగా పడుకుంది. రత్నం చిదంబరం కోసం ఎదురుచూస్తోంది అనుకోకుండానే కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి మెలుకువ వచ్చి చూసేసరికి మూడంకె వేసి పడుకున్న చిదంబరం కనిపించేడు తేహింసుకుని నాలుక కరచుకుంది యిర నిద్రపట్టలేదు మనసు, చిదంబరంమీది పరి పరి విధాల చిందర వందరైపోయింది రాత్రి పడుకున్న చిదంబరంలో తెల్లారి ప్రాద్దేక్షివా కదలికలేదు శరీరం కంపిస్తోంది. అణగారుతున్న శ్రాణలోంచి, నన్నటి మూలుగు వినిపిస్తోంది రత్నం భయంతో కంపించింది రంగమ్మ గదిలోకి వెళ్లి గద్దడ కంకంతో ఏదో

హిందూ - జ్వరతో తలపోతున్న ఆ రాన్ని ముట్టుకున్న రంగమ్మ వైద్యుడి కోసం త్వరపెట్టింది. ఆనాలుగు రోజులు అంటిముట్టుకుండా ఏదో పరిచర్య అతనికి చేస్తున్నానని మనసు ఆనందపడ్డా రత్నం ఎందుకో గట్టిగా ఏడవాలనే చాలాసార్లు అనుకుంది తేరుకున్న తర్వాత కూడా చిదంబరం చుట్టూ తిరిగి వేళకి మందూ మాకూ చూసేది. రంగమ్మవద్ద కంటే ఈకొద్ది రోజుల్లో రత్నం వద్దే చువచు చూరగొన్నాడు చిదంబరం. అదే పదివేలుగా రత్నం గుండెల్లో ఆనందం గంతులేసేది

* * *
'రత్నం అన్నం వడ్డించు. తొందరగా కాలేజీకి వెళ్లాల్సి' అన్నాడు చిదంబరం అన్నం తింటూ రత్నంతో ఏదో చెబుదా మనుకున్నాడు బొటనవ్రేలు నేలకురాస్తూ దూరంగావుంది రత్నం "వీరకాలేజీలోనాటక నుంట్ల ఈరోజు నేను కూడా చూడ వచ్చునా?" అంది రత్నం 'అ, అ! తప్ప కుండా చూడచ్చు అత్తయ్యను తీసుకురా. సాయంత్రం నేనిక యింటికి రాలేను అసహ్యపడుతుంది' అని చెయ్యి కడు క్కుని తొందరగా లేచి వెళ్ళిపోయాడు ఆరోజు రాత్రి నాటకానికి వెళ్లారు రత్నం, రంగమ్మ నాటకం చాలా బాగుంది. ఒక యువకుడు ఉద్యోగం కోసం ప్రతి ఆఫీసుకు తిరిగి తిరిగి అలసి పోతాడు. ఒక ఆఫీసరు యింటికి వెళ్ళి, తన కాలేజీలో ఉన్న కొద్ది పరిచయంతో ఆయన కుమార్తెతో కలుగుతాడు. తానొక పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తున్నట్టు ఆ ఆఫీసర్ తో పనిమీద మాట్లాడడానికి వచ్చినట్టు అబద్ధమాడతాడు. బయట ఎందుకూ మారని మనిషి. ఆ యింటో నాకర్లు, చాకర్లు ఆఫీసర్ గారి అమ్మాయి దగ్గర విసరితమైన గౌరవం పొందుతాడు. ఆఫీసరుగారి అమ్మాయికి ఆకొద్ది పేషెంట్లే అతని మీద ప్రేమ కలుగు తుంది. అలా కొద్దితోజాలుగడిప తీరా ఆఫీసరుగారు విదరపడే వరికి వ్యవహారం తారుమారవుతుంది. ఆఫీసరుగారు ఉద్యోగం వివరాలు అప్పటి అడిగి అని అప్పి అబద్ధాలని నిరూపించి, బయటికి తరుము తాడు. కాని అప్పటికే ఆయన కూతురు ప్రేమించిందని తెలుసుకుని, కూతురు ప్రేమ కాదనలేక యిద్దరికీ పెళ్ళిచేసి

వారసుడు

ఒకఉద్యోగం యిప్పిస్తాడు న్యాయంగా సాధించలేక పోయినా ఉద్యోగం, ఒక అబద్ధంతో, అనుబంధంతో సంపాదిస్తాడు నాయకుడు నాటకంలో. ఆవేషం వేసింది చిదంబరం అని కనిపెట్టేవరికి రత్నంలో ఎక్కడ లేని ఉత్సాహం పంతోపంకలిగి పరవశం చెందింది మాటలు చేతతాని, మందకోడిగొండే చిదంబరమేనా యితడు అని అశ్రువ్య పడింది యింటికి నడిచిన గుర్తేలేదు అతని అభివయం వెమరు మేను కోవడంలో ఏదో విచిత్రమైన అనుభూతితో నిండిపోయింది ఆలోచనల ఊయల నిండు చందమామతో తూగి నట్లుగా పంతోపంలో నిండిపోయింది ఆలస్యంగా లేచిన చిదంబరం ముఖం కడుక్కుని రంగమ్మ గదిలోకి వెళ్ళేడు అప్పటికే అక్కడ టిఫిన్ సేవిస్తున్న పెరుమాళ్ళు 'నాటకాల నాయకుడని చూస్తేనే తెలుస్తోంది' అన్నాడు వ్యంగ్యంగా, కడిగినా పరిగా పోని మెడమీద నన్ను ఎర్రరంగు చూస్తూ. రత్నం కాఫీ తెచ్చి చిదంబరానికిస్తూ కళ్ళల్లో ప్రేమ నింపి అతనికేసి చూస్తూ అందించింది నాటకంలో అనుభూతి వాల్చిద్దరిమధ్యా కదిలింది అలా రత్నం అతని కేసి చూడడం పెరుమాళ్ళుకి అసూయ కలిగించింది. కాలు కాలిన పిల్లిలా కాఫీ గొన్నతో గదంతా తిరిగాడు

"మామయ్యా, పరీక్షపేజీకి ప్రస్తుతం అరవై రూపాయలు కాలానాడు' చిదంబరం. ఎప్పుడూ అత్తయ్యారా డబ్బుతీసుకోవే అలవాటులో ఉన్నా, ఎలాగా ఎదురుగా ఉన్నాడు గదాఅని.

పెరుమాళ్ళు ఒక్కసారి కోపంతో 'నా కోసం వెలగబెడున్నావ్ డబ్బువు! తింటూన్నది చాంక' మాట పూర్తి కాకుండానే చిదంబరం గదిలోంచి బయటపడ్డాడు చిదంబరంతో అనాం మండి పోయింది. బయటదేరి వస్తున్నానని తల్లికో ఉత్తరం రాశాడు వెంటనే. భోజనం గదిలోకి వెళ్ళి 'నేను వెళ్ళిపోతానని అత్తతో చెప్పు' అన్నాడు రత్నంలో. 'ఈ మాత్రాని కేనా? అయ్యగారి తరహాయే అంత. అయ్యగారు యిప్పిస్తానన్నారు డబ్బు బాధ పడకండి.' రత్నం మాటలు అభిమానం

గానే ఉన్నాయో గాని మనసు యింకే అక్కడ ఉండేందుకు యిష్టపడలేదు. వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు చిదంబరం. తిరిగి వచ్చే వరికి రాత్రి సుమారు పది గంటలు దాటింది. తిన్నగా గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు అప్పటికే రంగమ్మ, పెరుమాళ్ళు నిద్రపోతున్నారు. రత్నం భోజనం తీసుకు గదిలోకి వచ్చింది పెట్టె, బెడ్డు పర్చిన చిదంబరం 'రత్నం! యింటి దగ్గర అమ్మకు జబ్బుగావుందని తెల్లిగ్గాం వచ్చింది నేను వెళ్తున్నాను అనుక్షణం నిద్రకోసం పోరాడుతూ, ఎలాగో నిద్ర వట్టిండుకున్న అత్తను లేపడం యిష్టం లేదు నేను వెళ్ళిపోయానని, ఆనె ప్రేమకు మరొక జన్మలో పరిహారం చెల్లించుకుంటానని చెప్పు నీకు నేను ఏమీగా యివ్వలేను.' అని రుద్ద కంఠంతో సామాన్లతో బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. రత్నం కళ్ళలోంచి మూగగా కన్నీరు పారలు పారలుగా వస్తోంది సుదూర మైన ఆకాశంలో, మేఘాల మధ్య గాలిలో తేలి ఆడుతున్న తెగిన గాలి పటంలా మనసు తేలిపోతోంది అలాగే ఏపిగా కూలబడింది.

వెళ్ళిన వారానికి ఉత్తరం వచ్చింది తల్లి పోయిందని చిదంబరం నుంచి. రంగమ్మ విచారించింది. భర్తతో చిదంబరాన్ని రమ్మని రాయండి అంది 'ఎవరి కర్మ కెవరు కర్తలు' అని చప్పరించాడు పెరుమాళ్ళు.

* * *
'రత్నం, నీకు జడవేస్తాను రానే' అని రత్నాన్ని దగ్గర కూర్చుండ బెట్టుకుని జడ వెయ్యడం ప్రారంభించింది రంగమ్మ. రంగమ్మతో మమతలారి బాధ పెడ్తున్నాయి ఆ మమతల్ని పర్చించేందుకు ఉన్న ఒకేఒక మనిషి రత్నం. తల్లి తండ్రుల్లేని రత్నాన్ని యింటో పని కోసం తెచ్చుకున్నా, పిల్లల్లేని రంగమ్మకు ఒక్కక్కసారి ఆమె దేవుడిచ్చిన బిడ్డగా కనిపిస్తుంటుంది. జడ వేస్తుండగానే, రత్నానికి పెళ్ళి చేయాలనే తలంపు వచ్చింది రంగమ్మకు.

ఆ రోజే భర్తను కడిపింది. 'అ! పిల్లలికీ, కుక్కలికీ, పెళ్ళిళ్ళు చేయడానికి మనమేం పాపం చేసేం' అన్నాడు పెరుమాళ్ళు. కలుక్కుమంది రంగమ్మ

మమ్మ - నిలాగైతేనే వాడింది 3
దారికి తీసుకు వచ్చింది రంగమ్మ అతన్ని.
ఆ రోజు ఆదివారం. పెరుమాళ్ళు
పోదర వర్తక బృందంతో పేకాబలో
కొలకేపం చేసి ఒంటి గంటకు లేచాడు.
భోజనం చేసి వక్కుమీద వాలేసరికి,
ఎదురు వసారాలో ఒంటరిగా కూర్చుని
రత్నం అన్యమనస్కంగా ఏదో ఆలోచి
స్తోంది మాట్లాడేందుకు ఏమీ విషయం
లేక వాలు కుర్చీలో పడుకుని రత్నం
కేసి చూస్తోంది రంగమ్మ.

మూడు గంటలకి కాసే కొసం కుంపటి
వెలిగిస్తోన్న రత్నానికి వీధి తలుపు చప్పుడు
వినిపించింది లేచి వెళ్లి తలుపు తీసింది
యిద్దరు వ్యక్తులు బయట నిలబడి
పెరుమాళ్ళుని గురించి అడిగేరు 'ఏద్ర
పోతున్నారు'. అంది రత్నం. అయితే
లేచే వరకు కూర్చుంటాం అని రోపలికి
జోరబడ్డ రిద్దరూ యింతటో పెరు
మాళ్ళు లేచి బయటికి రావడంతో
రత్నం తన పనిలోకి వెళ్లిపోయింది.
చెళ్ళాస్తూ రత్నంతో మూడు కాసే పట్టు
కురా అని అజ్ఞాపించేడు పెరుమాళ్ళు.

'అం ఏవీటి వీరేశం, విశేషం? నాగ
రాజును కూడా తీసుకొచ్చే? కూవో,
కూవో,' అంటూ తనూ కూలబడ్డాడు.
'అం నాగరాజు ఎక్కడ వనివేస్తున్నా
వోయో?' అని అడిగేడు.

'శరభేశ్వరావు గారి యిసుప దుకా
ణంలో వండి... అన్నాడు నాగరాజు.

'ఏం వనేమిటి అక్కడ...' అని
అలోకిగా అడిగాడు పెరుమాళ్ళు.

'యింట్లోనూ, కొట్లోనూ కూడా
అన్ని మమ్మ తనే చూస్తుంటాడు' అని
పర్చి చెప్పేడు వీరేశం.

'అయితే రాజా! నీవు శరభేశ్వరావును
వదిలి వాదగ్గర కొచ్చేస్తావా...' అడిగేడు
పెరుమాళ్ళు. నిలబడ్డ నాగరాజు వీరేశం
ముఖంలోకి చూసి వేలకేసి చూస్తూ
నిలబడ్డాడు.

'తప్పకుండా వస్తాడు. వాడు అడవి
దాకిరి చేయించి, కడిగి యిచ్చే జీతం
కంటే నువ్వో పది విలాగా యిస్తావు
కదా!' ఎదర కాళ్ళకి బంధం వేసి ఇవాలు
చెప్పేడు వీరేశం.

రత్నం మూడు గాల్లనులో కాసే
తెచ్చి బల్ల మీద పెట్టింది. పెరుమాళ్ళు
వీరేశం తీసుకున్నారు కానియో! నువ్వు
తీసుకో, యింకా వాదగ్గర చేరలేదు

కదా! అలాంటి చరిత్రవ్యూహం విసిరాడు
పెరుమాళ్ళు. నాగరాజు మొగమాటంగా
అలాగే నిలబడ్డంతో రత్నం గాల్లను
అతనికి అందిచ్చి రోపలికి వచ్చేసింది
రత్నం. 'లేవట్నోచి చెయ్యవలసిన పని
ఈ రోజే మొదలయినట్లుండే' అంటూ
అదోలా చిరునవ్వు విసిరేడు పెరుమాళ్ళు.
ఆ మాట ఎవర్ని అన్నాడో ఎవరికి అర్థం
కాలేదు కాసేపు మంతనలాడి వచ్చిన
వాళ్ళిద్దరూ వెళ్లి పోయేరు.

రాత్రి ఎనిమిది దాటింది. రంగమ్మ
చోడిజావతాగి వెన్నెదిగా వసారాలో అటూ
యిటూ భారంగా అడుగులేస్తూ అప్పు
డప్పుడు వెన్నెదిగా దగుతుంది. వళ్ళు
కుట్టుకుంటూ వచ్చి పెరుమాళ్ళు యివాళ
కొంచెం బాగున్నట్లుండే' అన్నాడు అలా
అకబురూ యీ కబురూ చెప్పి 'రత్నం
పెళ్లి వచ్చే వారం చేసేద్దామేం' అన్నాడు
'అంతా దాని అబద్ధమై యింతకు
పెళ్లికొడుకుని చూడదూ' అంది
రంగమ్మ.

'పెళ్లికొడుకులేకుండా పెళ్లా? చెబ్బుకో
జిట్టకో కట్టేద్దామనేమిటి? అని
నవ్వుతూ తను పెళ్లికొడుకును ఎలా
వెతికి పట్టుకున్నది, అతను ఎలాంటి
మనిషి? వివరించి చెప్పాడు రంగమ్మ భర్త
మీద కృతజ్ఞత కళ్ళతోనే వరించింది.
'పోనీలేండి ఏదో తల్లి లేచి పిల్ల అని
చేరదీసినందుకు.... వేలతిక్కుండగానే వెతి
కించాడు రెండేండ్లంతా చేసే బుణం
తీరిపోతుంది. అనందంతో నిలూ ర్చింది.

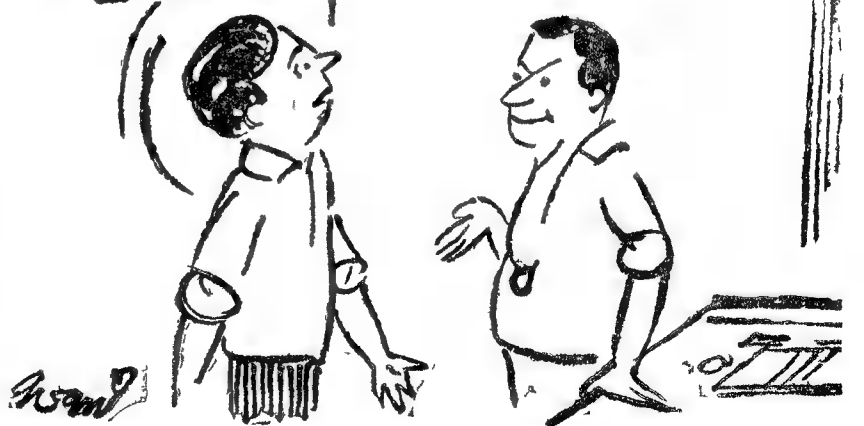
రత్నం పెళ్లి జరుగుతోంది. అని
తలుస్తూనే పంతోషపడుతోంది. పెళ్లికి
చేసే ఆకొద్ది ఏర్పాట్లు తనే స్వయంగా
చూస్తూంది. పెళ్లివిషయం రత్నం చెప్పి
వేసింది. రత్నం గాలిలోకి తేలిపోతున్నట్లు
అయింది.

'నాకెందుకమ్మా పెళ్లి?' అశ్చర్యంగా
అడిగింది 'మీ అమ్మకి నేను బాకీ
ఉన్నానే వెలిసిలా!'. అందుకు యీ
మాత్రంచెయ్యకుండా నాప్రాణంపోతే నాఅత్త
నికోసం యిక్కడే ఉండిపోతందని భయం
తనపేమంతా వ్యక్తం చేస్తూ వళ్ళు
నిమిరుతూ అంది.

రత్నానికి అవ్యక్తమైన ఆ అవేదన, వ్యర్థ
జీవితంలో కొత్త బాధ తరుము తున్నట్లు
ఒళ్ళు తపించింది. పొంగుతన్న దుఃఖం
ఎర్రబడ్డ కళ్ళలో కన్నీటిచారలు రేగేయి
'ఎందుకే అలాబాధ పడతావు నాదగ రే
ఉండవచ్చు నన్ను ఒదిలి వెళ్ళక్కర
లేదులే! అంటూ దగ్గరగా తీసుకుంది
రంగమ్మ ఎండలోంచి వచ్చిన మనిషి
యింట్లోకి వచ్చి టలని చోట కూర్చు
న్నట్లుగా అనుకుంది రత్నం

'మొన్న యిక్కడకు రాలేదు నాగరాజు,
అతనే పెళ్లికొడుకు' అంటూ వివరంగా
చెప్పింది రంగమ్మ. రత్నం వెన్నెదిగా
దొడ్లోకి వెళ్లిపోయింది మొన్నవచ్చిన
గళ్ళతువ్వలు తరికి చుట్టుకున్న నాగరాజు
నా తను పెళ్లి చేసుకోవాలి, అని తర్కించ,
కుంది రత్నం. ఆమె మనసులో భూమి
అకాశం, నక్కా నాగలోకం లాంటి అం

మీరు పెషంటు దగ్గర
మూడే ఊళ్ళు వస్తూలు
చేస్తారెండు కు?

నాలుగు బిలియన్లు. దివంగులకు, వాగ్దానం

తెరక ప్రక్కనుంచి చూస్తున్నట్లు దివరో తనని వాగ్దాన ప్రక్కకి తోసి నట్లు, యిద్దరూ కలిసి దిగజారి, పాతాళానికి జారిపోతన్నట్లు భయంకరంగా జరిగిందని చటుం చెప్పింది.

చిదంబరం గురించి ఆలోచించడానికి తనవరకూ తనగురించే తనకు తెలిదు. రంగమ్మ ఆదరణలో తాను పెంచుకున్న ఆశలు కుండనేలకు విడచి నట్లుంది. తనజీవితమే కిందపడి శత వహ్ని శతకలైన మట్టి కుండ అనిపించుకుంది. అయినా యంతవరకూ తనపై రంగమ్మ చూపిన ప్రేమాదరణలకు తన కృతజ్ఞత చూపి, ఆమె జీవితవ్యవస్థ అసరగా ఆమెదగ్గర ఉండడం తన ధర్మంగా భావించింది. వెంటనే గిరున వెనక్కి తిరిగి రంగమ్మ దగ్గరకెళ్లి ఉద్యోగంలో 'సి' యిట్లు ప్రకారం కానియ్యమూ' అంది రంగమ్మ కౌగిలించుకుంది

ఉరి గుళ్ళో పెళ్ళయింది పెరుమాళ్ళు దొడ్లో తాటకు యిల్లు చేయించి కొత్త దంపతులని గృహప్రవేశం చేయించేడు వాగ్దాన పూర్తిగా పెరుమాళ్ళు బానిస అతనింట్లో ఉన్నంత సేపు యింటిపని తర్వాత కొట్టేసని వ్యవహారాన్ని అతనే చక్కబెట్టడం ఒక నియమ బద్ధమైన కాలమయూ లేక యిరవై వాల్ గొంటల్లో ఎప్పుడూ ఏదో పని కలుగ జేస్తుంటాడు పెరుమాళ్ళు. రత్నం పని మామూలే పైగా రెండో వంట కూడా చెయ్యాలి. జీవితం కూడ చర్చిత చర్యణంగా, యాంత్రికంగా తయారైంది

ఆకాశంలో మబ్బులు నల్లగా తరుడు గట్టినట్లున్నాయి. చల్లటి గాలి తూగి తూగి వీస్తోంది. రత్నానికి అవాతావరణం చాలా శాంతి కలిగింది. దాదావికాదనింద వేసిన వీరలు, జాతెమ్మల తెచ్చుకుండుకు పైకి వచ్చింది. దివ్యులంబర ప్రారంభించింది. నన్నటి కూనిరాగంతో బట్టలన్నీ తీసి క్రిందికి దిగి వచ్చింది. రంగమ్మ గదిలోంచి దీర్ఘంగా ఒగర్చు వినబడుతుంది గదిలోకి వెళ్లింది. రంగమ్మ శ్వాసకోసం బాధపడుతూ లేచియున్నది చెయ్యి అందించింది దిండు సరిచేసి కూర్చో పెట్టింది కళ్ళు చెర్చిచేసి శ్వాసకోసం బాధపడుతూ యింకా చూస్తూ లేచింది. బీరువాతో మందు తీసి వోట్

వారసుడు

పోసింది. రంగమ్మ బాధ అమావాసక చీకటిలా గడుస్తోంది.

పెరుమాళ్ళు సిగరెట్టు కాలుస్తూ వాగ్దాన తెచ్చియిచ్చిన నోట్ల కట్టు లేక్క పెట్టున్నాడు. వాగ్దాన కొంతదూరంలో నించున్నాడు. పూర్తి అయింతర్వాత పది రూపాయలు వాగ్దాన వేపు విసిరేడు పెరుమాళ్ళు. వాగ్దాన కృతజ్ఞతగా అందుకు జేబులో ఉంచుకున్నాడు.

'చూడు! వ్యవహారమంతా బాగాచక్క జెట్టుకోవాలి. నీకు ఎంత డబ్బు కావాలివా నన్ను అడుగు మొగమాటపడకు అన్నాడు పెరుమాళ్ళు మీదయ....'

అన్నాడు వాగ్దాన 'ఈరోజు నుండి దుకాణంపైపు రానక్కరలేదు. అక్కడే వుండి నీవనిచూసుకో!' పెరుమాళ్ళు లేచేడు.

వాగ్దాన దొడ్లో గుడిపెలోకి వెళ్లేడు. రత్నం కనిపించలేదు. పనిలో ఉంటుందని మంచం బయటికి తాగి, కూర్చుని బీడి అంటించేడు

"ఎంత ధర్మాత్ముడు కాకపోతే యంత సహాయం చేస్తాడు. అవునన్న పిల్లనిచ్చి పెళ్లి చేపేడు. యిల్లవేడు చేతికి నాలుగు పైసలూ అందుతున్నాయి యంత కంటే బ్రతుకింకేం కావాలి" వాయిగా ఆకాశం వైపు చూస్తూ బిడిదమ్మ గట్టిగా లాగేడు. కొద్దిగా పలకమారి ఎట్టేంది. ఆకలిగా వుంది. రత్నం యింకా తాళేదు. నెమ్మదిగా రంగమ్మ గదిపైపు దొర్లేడు. అక్కడ రంగమ్మ గుండెలకి కావడం పెడుతున్న రత్నంని చూసేడు. తిరిగి వచ్చి మంచివివాద కూరిబడ్డాడు

రత్నం వచ్చింది. భోజనం మునునగా పెట్టి మాట్లాడకుండా కూర్చుంది. వాగ్దానవచ్చి కంచం దగ్గర కూచుని రత్నంకేసి చూశాడు. బొమ్మలా కూచున్న ఆమెని చూసి,

"నిం! అలాగాయిలా కూచున్నావ్? అన్నాడు.

"ఏమిలేదు! అమ్మగారికి బాగా లేదు."

"అదా! అయితే నేను తినిస్తారే, అమ్మ గార్ని చూడువెళ్లి"..... అమాయకంగా ఏదో చెప్తూ కూచున్నాడు.

రత్నం కదలకుండా కూచుంది. మనస్సులో ఏదోతీగెమ్మైన ఆలోచన రేగు తోన్నట్లు కనిపిస్తోంది. వాగ్దానకు

నీ మాట్లాడారో తెలియక తిక్మక తిట్లున్నాడు.

దీపంపైపు చూస్తూ 'వెనక వీధి చెత్త కొత్తపాకతో నువ్వు రోజూ చేస్తున్న దేమిటి?' అడిగింది. ఏలా సమాధానం చెప్పిలో తోవలేదు వాగ్దానకు కాసేపు పూరుకుని 'ఏమిలేదు. బ్రతుకుతెరువు అయ్యగారి చలన. నాలుగు డబ్బులూ దొరుకుతున్నాయి' అంటూ నెమ్మదిగా అన్నాడు.

వాగ్దానకు సారాబట్టిలో అనువం ఉందన్న వంగతి పెరుమాళ్ళకు తెలసా. వెనకపైపు వీధికి దగ్గరగా కొత్త పాక వేయించి దాంట్లో సారా వ్యాపారానికి వాగ్దాన చేత ప్రారంభోత్సవం చేయించేడు. నాలుగైదు రోజుల్లోంచి వాగ్దానకు యిదే హడావిడి నిన్నటినించి సారా తయారవుతుంది. మరో వేపు నించి అది వెలామణి అయిపోతుంది. రోజూ ఏభై అరవై పైగా లాభం కిడు తోంది. వాగ్దానకి కూడ ఐదు, పది రోజుకి మిగులు తోంది వాగ్దానలో ఉత్సాహం కనిపెట్టే రత్నం యీ రోజు అడిగింది యీ రెండ్రోజుల సంపాదన వివరాలు చెప్పి, 'నీకు నెలాఖరుకి గొలంస చేయిస్తా' అన్నాడు. రత్నం తనలో తనా నవ్వుకుని 'ఈ వ్యాపారం ఎంత తొందరగా మానుకుంటే అంత మంచిది' అని రంగమ్మ కోసం కదిలి వెళ్లిపోయింది. వాగ్దాన అమాయకంగానే ఏమిటీమాట అనుకుని వెనక వీధి చెత్తపు కదిలిపోయాడు.

రోజు రోజుకు రంగమ్మ నీరసించి పోయింది. ఏన్ని మందులైవా కుదురు లేకుండా పోయింది. రత్నం యింక యిరవై నాల్గొంటలూ ఆమె దగ్గరే గడుపు తోంది. వాగ్దాన తన ధ్యానంలో తనూ పడ్డాడు. వమ్మిన బంటు యజమానికి లాభంమీద లాభం సంపాదించి పెట్టున్నాడు.

* * *

ముని మాపు చీకటి. రత్నం రంగమ్మకి వెంచాతో మందు తాగిస్తోంది. దొడ్లో ఏదో అలికిడి వినిపించింది, రత్నం వహారా

లోంచి చూసింది పోలీసులు మధ్య నాగరాజు ఏదో అడుగుతున్నారని యంతలో పెరుమాళ్లు అక్కడికి వెళ్లేడు ఏమీ తెలియని వాడిలా నమస్కారం పెట్టి నిలిచాడు

‘ఈ వ్యాపారం ఎవరిదండీ? వీడెవడు?’ అడిగాడు యింట్లోకి వెళ్తున్నప్పుడు

‘వీడు మా యింట్లో నౌకలు వీడి పెళ్లాం చిన్నప్పటినుంచి మా యింట్లో పెరిగింది అందుకని యిక్కడే ఒక పాక వేసుకోనిచ్చేం ఏం ఏంచేసేడు’ అని అడిగేడు అమాయకంగా వారేదో చెప్పేరు

‘వారిని’ యిది ఎప్పుట్నుంచిరా డబ్బు లేకపోతే నన్నడగలి గాని యిదేం పనిరా కాగా నా యింట్లోనే పెట్టేవో’ ఈ మాట తెవరివో అర్థం కాలేదు రత్నం వసారాలోనే కుప్పగా కూలిపోయింది వాళ్లు నాగరాజును తీసుకెళ్లిపోయేరు నెమ్మదిగా రంగమ్మ వచ్చి ‘అదేమిటే అలా పడి పోయావో’ అంది లేచి రంగమ్మను గదిలోకి తీసుకెళ్లి వివరం ఏడుస్తూచెప్పింది ‘పెరుమాళ్లు రత్నాన్ని పిల్చి ‘ఇదేం పెద్ద విషయం కాదు బెంగపెట్టుకోకు నాగరాజు రెండు రోజుల్లో ఎచ్చేస్తాడు మనదింకా కొత్తకదా గాడితో వడలేదు’ అంటూ వికటంగా నవ్వాడు

రంగమ్మ పెరుమాళ్లుని గదిలోకి పిల్చి ఏడుస్తూ రోషంగా ‘అది నాకు తల్లి బిడ్డకు చేసినట్టు చాకిరిచేస్తూంది దాని బురుగు తీర్చలేనిది ఏమిటీపని అబ్బాయిని వెంటనే తీసుకురండి’ అంది పెరుమాళ్లు వెళ్లిపోయాడు.

రత్నానికి ఈ పనిసరాలపై అసహ్యం కలిగింది యిన్నాళ్లు రంగమ్మకోసం ఆమె సేవకోసం ఏదో అనుభూతిలో అక్కడ ఉండి పోయింది ఏది ఏమైనా యింక ఆ పరిధిలో నూతిలో కప్పలా ఉండే కంటే, బయటికి వెళ్లి తన భర్తని తను తెచ్చుకోవాలనే జిజ్ఞాస కలిగింది నాగరాజు రాందే, అతనికి చెప్పందే దీనికి పరిష్కారం లేదు అతని రాకకై ఎదురు చూస్తోంది.

బాలుగు రోజులకి పెరిగిన గడ్డం.

పీక్కుపోయిన కళ్లతో నాగరాజు దొంగలా వచ్చి యింట్లో ఒక మూల కూచున్నాడు రత్నం ఆశ్చర్యంగా చూచింది నాగరాజు మాట్లాడలేదు చీకటి తెరల్లా రత్నం ముఖంలో కన్నీటి చారలు కన్నుడుతున్నాయి. నాగరాజు సిగ్గుతో ఏదోడు ‘యిదివర కైతే తను ఒంటరి మనిషి యిప్పుడు యిద్దరు అప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్లి వచ్చినా ఎవరికి సమాధానం చెప్పనక్కర లేదు యిప్పుడు ‘ ఈ విధంగా ఆలోచించి ఉద్రేకంగా ‘రత్నం! యిక్కణ్ణుంచి వెళ్లిపోదాం కష్టంచేసి—నంపిదిద్దాం జరిగింది మర్చిపో మ రింకే మీ అనక ‘ అన్నాడు ఆ తర్వాత యిద్దరూ చల్లగా వాయిగా ఉన్నాయి చంద్రుడు బయట వడ్డాడు అంతా వెన్నెలలో మెరుస్తోంది

ప్రాదున్నే నెమ్మదిగా రంగమ్మగదిలో అడుగు పెట్టింది రత్నం రంగమ్మ ప్రశం తంగా వడుకుని ఉంది అలికిడికి నెమ్మదిగా కళ్లు తెరిచి ‘కాస్త మందిస్తావా?’ అంది నెమ్మదిగా మందిస్తూ ‘అమ్మా, నేను వెళ్లిపోతాను’ అంది ‘ఎక్కడికే మతికాని పోయిందా’ అంటూనే దగ్గుతూ వారి పోయింది రంగమ్మ పెరుమాళ్లు పూజ పూర్తిచేసి యింతటికి వచ్చి ‘ఏం జరిగింది’ అని, రంగమ్మని చూసి డాక్టరుకోసం నీధిలో ఎవరోపింపే లోపలికొచ్చాడు నచ్చేప్పటికి యింకేమీ వద్దన్నట్టుగా

చేతులూపి రత్నం బుగ్గలు నిమిరి శాశ్వతంగా నిద్రపోయింది యిన్నేళ్లుగా నిద్రకోసం పోరాడిన రంగమ్మ.

చేసిన పాపాల ఫలితమా అన్నట్టు పది రోజులకి రంగమ్మకోసం వెళ్లి పోయాడు పెరుమాళ్లు వ్యవహారమంతా విదంబరంపైన వడింది యిద్దరికి యదా విధిగా కర్మ కాండలు జరిపించి చిదం బధం, అస్త్ర వ్యవహారాలు అన్నీ తేల్చి ఒక వక్కకి తీసుకువచ్చాడు రత్నం నాగ రాజులకి యివి అప్పవెప్పాలనే కోరిక కూడ అతనికి వచ్చింది కాని అప్పుడే తెలిసింది పెరుమాళ్లుకి యింకా మిగిలిన చరిత్ర

రత్నాన్ని పిలిచి ‘నువ్వు, నాగరాజూ ఎలాగూ వెళ్లిపోతున్నారని కదమ్మా. నా సామాను కూడా సర్దుకోనియ్యండి నేనూ వచ్చేస్తున్నాను’ అన్నాడు

‘యింకా మారెక్కడికి వెళ్తారు అర్థంకీ’ అని పోయింది రత్నం ‘రైలుకు వీలయినప్పుడు నువ్వు నాగరాజూ శ్రీరంగపురం రండి’ అంటూ తన చిరునామా యిచ్చి లోపల గదిలోకి చూపించాడు

ఆగదిలో వలభై ఏళ్ల స్త్రీ ఎనిమి దేళ్ల పిల్లవాడు ఉన్నారు పెరుమాళ్లు ఫోటోకేసి చూపించి ‘నాన్నకి దణ్ణం పెట్టు బాబు, అంటోందా’ స్త్రీ మిగిలిన ముగ్గురూ ఒకే రైలుకివెళ్లి పోయారు. ●

‘యింకేమిటి నువ్వుచేసే ప్రార్థన భాసినా అవు జేస్తావా?’

చిరుద్యోగ
పర్యం

మొదటికథ
చిరుద్యోగ
చరిత్ర

వసుంధర

చెళ్ళసన్నివేశంబల్మీకేశాయలు

చిట్టు దట్టుగా కమ్ముకుంటున్నయే గుంటూరు బ్రాడిపేటప్రాంతాల్లో వున్న ఒకాసేమ మారుమూల గదిలో వెత్తివొర చుట్టుతా చుట్టుకున్న పైళ్ళన్నిటినీ తోసుకుంటూ తలెత్తి ఎదురుగా వున్న గడియారం వంక చూశాడు చిరుద్యోగి టైం ఏడున్నరయ్యింది చిరుద్యోగి అఫీసులో చిన్న పు ద్యో గం చేస్తున్నాడు. చిరుద్యోగులకి, అసీనర్లకి సంబంధం ఎక్కువ పై ఆఫీసర్లకి క్లర్క్ లో వున్నంత అనుబంధం చిరుద్యోగులకి అసీనులకి ఉంటుంది అమద్యో కమిటీ సర్వే చేస్తే తెలిసిందేవిటంటే— చిరుద్యోగుల రెండేళ్ళలో నాలుగు కుర్చీలు విరగొడితే పెద్దద్యోగులు వాగేళ్ళలో ఒకటి విరగొడ్తున్నారు చిరుద్యోగులు ఆ కమిటీ నివేదిక మొదటిభాగంలో యీ సంగమ్యాని 'మనకి మంచిరోజు లొస్తున్నయే మనం ఎక్కువగా సన్నేస్తున్నావని పైవాళ్ళకి తెలిసింది మనకి బహుమానా లొస్తున్నయ్యోని ఎదుర్కొన్నారు కమిటీ పైసల్ రిపోర్టులో యిచ్చిన సలహా ఏమిటంటే అలావకటే విరగొట్టున్నారు, గవక పెద్దద్యోగులకి బహుమతి పిచ్చాని

■ బహుమానాలు చిరుద్యోగుల జీతాల్లోంచి కట్ చేసివచ్చని కూడా సూచించారు చిరుద్యోగులు మూల మన్నారు అంతకంటే ఏం చెయ్యలేదు ఏంచెయ్యలేకపోయారు చిరుద్యోగి పైళ్ళన్నీ పక్కకి వెట్టి లేచినిలబడి గోక్కుంటే వున్న నాలుగు వెంట్రుకల్లో ఎకటూడొచ్చింది. డ్రాఫ్టులు సరిగ్గా కదరక, కూడికలు సరిగ్గా రాక చికాకుతో జాబ్బు పీక్కునేవాడు అలా పీక్కుని బట్ట తలైచ్చుకున్నాడు ఆ రోజుల్లో పొద్దుమే వూడుస్తాని కొచ్చినవూసు చిరుద్యోగి కుర్చీ దగ్గర కొచ్చి కిందట్రోజా చిరుద్యోగిని డ్రాఫ్టులు రాశాడో, ఎన్ని కూడికలు కూడాడో చెప్పేవాట్టు కిందూడిపడ్డ జాబ్బు లెక్కెట్టు చిరుద్యోగి బయల్దేరబోతూ టేబిలు మీదికి చూశాడు ఎర్ర లేబిలేసు కున్న నాలుగైదు పైళ్ళు కళ్ళెర్ర చేశాయ్ ఎర్రలేబిలు వెసకాల అంతకన్న కళ్ళెర్ర చేస్తూ పై ఆఫీసరు కనిపించాడు 'రేపుదింటికల్లా ఆ డ్రాఫ్టులడి అవ్వాలన్నా' డా మధ్యాహ్నం సిగరెట్టు పిగొ

దుల్తూ పై ఆఫీసరు చిరుద్యోగి 'ఎన్ సార్' అన్నాడు 'అయితే వెళ్ళమ'న్నాడా సీసరు మళ్ళీ వెనక్కి పిల్చి పనయితేనే వెళ్ళమన్నాడు పక్కనీటు పరంధామయ్య, పక్కారెడితే అతగాడి మర్కూ కూడా తననే చెయ్యమన్నాడు అజ్జా సేసరికీటయివ య్యింది మరిప్పు డీ డ్రాఫ్టు సంగతేమిటి? చిరుద్యోగి కోపం వచ్చింది కానీ చిరుద్యోగి కోపం రాకూడ్తు చిరుద్యోగి కోపం వస్తే నవ్వుతారందరూ 'భలేవాడివే నీ కోపం ఏమిటి? తప్పలాంటి వన్ను చెయ్యక'ని అయినా వచ్చినా చూపించటానికెవ్వడూ లేదు కాబట్టి చిరుద్యోగి దాన్ని చికాగ్గా మార్చుకుంటాడు అదలవాటే చిరుద్యోగికి. నాలుగు పైళ్ళనీ తీసుకుని సైకిలు వెనకాల కట్టి తాళం తీస్తూ గతంలోకి చూసుకుంటూ డొకపారి రోజూ యింటి కెళ్ళేప్పుడే సేవనది యివ్వక కూడా గట్టిగా గాలి పీలుస్తూ ఆలోచించాడు తన్నదిమింది ఎమ్మే చేరింది యల్మీగిగా అందులోను

వదేళ్ళ క్రితం. అక్కణ్ణించి కదలేదు
వదేళ్ళ క్రితం .

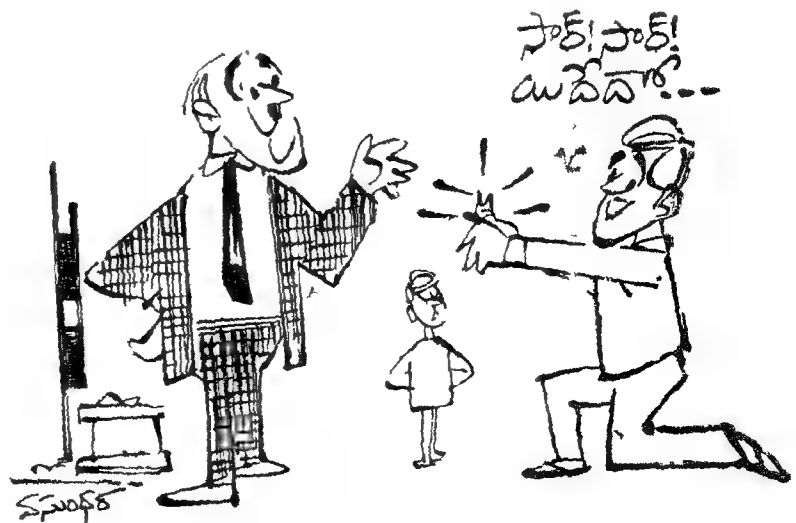
చిరుద్యోగవర్షానికి చిరుద్యోగవర్షానికి
బోర్లరూ నిల్చి ఆర్థాతి, మర్నాటికి
చిరుద్యోగి కావోతున్న చిరుద్యోగిలా అను
కున్నాడు. 'ప్రస్తుతం యల్దిసిగా చేరినా
ఓ ఏడాదిలో డిపార్టుమెంటు టెన్టులు
పేస్తే యు డి సి నపుతాను పైళ్ళు
పైకిలుక్కుట్టి యింటికి మోసుకెళ్ళి మరి
వస్తేస్తాను దాంతో రెండేళ్ళలో నూవ
ర్చెంటు తర్వాతడెప్పుట్ చీఫ్ రిటయరస్యం
గానే డిపార్టుమెంటులో వాళ్ళ నష్టం
చేసుకోమంటాడు తన ఎం ఏ డిగ్రీనుండి
తన్నే సెలక్టు చేస్తారు ఆరోజు నుంచి
'కారంతా పైళ్ళతో నింపి కార్నలా మెయిన్
రోడ్డు మీదింటికి వంపి అడ్డరోడ్డున పరి
గెత్తి కెల్లి కారింటి కాచ్చేవేల్దికి కారోగ్
పైళ్ళన్నీ తీసి ముందేసుక్కుర్చుంటాను
దాంతో చీఫ్ పోస్ట్మన్మంది చీఫ్ అంటే
రెండో మూడో వేల జీతం హా' అను
కుంటూ హాయిగా నిద్రపోయాడు చిరు
ద్యోగి కావోతున్న చిరుద్యోగి.

గతం గుర్తుకొచ్చి 'హా' అని నిట్టూ
ర్పాడు చిరుద్యోగి ఆవేల్దికే భూలోకంతా
తిరిగి కైలాసానికి తిరిగెడున్నవరమేళ్ళురాడు
వక్కనే పరిగెడున్న పార్వతో చెవు
తున్నాడు 'అదిగో, పార్వతీ! పూర్వం వదేళ్ళ
క్రితం అలాఅలా పైకెత్తుననుకుని ఆశ
పడ్డాడే అతనే యితను బొత్తిగా గుర్తు
పట్టటానికి వీలేళ్ళకుండా వున్నాడు కదూ?
కానీ యితనే అతను అప్పుడెంతో పైకెత్తా
ననుకున్నాడు కానీ యిప్పుడేరోజు కారోజు
పైళ్ళలోంచి పైకొస్తానికి రాతవు
తోంది పెద్దద్యోగంలో కెడ్డానని, ఆశ
పడ్డా చిన్నద్యోగంలో చేరాడు వదేళ్ళ
నుంచి యల్దిసి కౌగిల్లోంచి బయలు
పల్లదేం యి బి దగ్గిరెడ్డుపడ్డాడు.
వచ్చిన నాలుగింకిమెంటు సంతోషం
తచ్చేలోపల అయిదుగురు సంతానం దాన్ని
తరివేశారు దాంతో ముప్పి మూర్తిభవించిన

శోకమూర్తిలా తయారయ్యాడు (వనం
చంలో వున్న నిరాశంతా అతగాడి నెత్తిన
చోట్టుకుందుగా నెత్తి మీదున్న
జుట్టుంతా వీకి పారేసింది సున్నగా వున్న
బట్టతల మీంచి మెల్లగా కిందికి జారి
మొహవంతా వీక్కుపోయేలా చేసి మొహం
మీది గుంటలో తిష్టవేసింది యింకా
కిందికి జార్దాననుకుంది గాని కిందున్న జేబు,
దానికున్న చిల్లా కనిపించి దాంటోంచి
కిందపడ్డానేవోనని అనుమానించి, కింద
వడితే మళ్ళీ యిలాంటి వాడు దొరుకుతాడో
లేదోనని భయపడి అతని మొహాన్నే వేళ్ళా
డొందరి

పోయాను' అనేవాడు అన్నీ అనుకున్నట్టు
గానే చేశాడు యింకా చెప్పాలంటే, అను
కున్న దానికంటే ఎక్కువగా చేశాడు.
చేసుకున్న పెళ్ళాంతో కంటే చేరినద్యో
గంతో ఎక్కువగా కావరం చేశాడు తనకున్న
వన్నన్నీ పోయి తనను కున్న వన్నన్నీ మరే
పోకుండా అలానే చేశాడు. కానీ మరిచి
పోయిందల్లా వక్కటే తనున్నది కలి
యుగంలోనని, వుంటున్నది భూలోకంలో
నని అందుకే వదేళ్ళ నించి యల్దిసిగా
వుంటున్నాడు 'అన్నాడు శివుడు

'యిలా అన్యాయాలర్చుగుతుంటే మన
వేంజేస్తున్నట్టు మరి' అంది ఆవేశంతో

'ఎందుకనిలా వున్నాడు? చేస్తాననుకున్న
వన్నన్నీ అనుకున్నట్టు చెయ్యలేదా' అంది
పార్వతి

'లేదు పార్వతి అన్ని అనుకున్నట్టుగానే
చేశాడు గత వదేళ్ళలో పైకిలు మీద
తను కూర్చునే సీటు నాలుగు తడవల
మరిస్తే పైళ్ళు మోసే కేరణి వదిపేడ్చ
డవలు మార్పాడు పైకిలు వెనకాల ఎప్పుడూ
వీలల్లి కూర్చోపెట్టిన పాపాన పోలేదు
పైళ్ళనే మోశాడు యింట్లో అందర్నీగ్గిరా
చిన్న దీపాలించి తవ్విగ్గి లాంత రెట్టుకుని
వన్నెండు దాకా వచ్చేవాడు పెళ్ళావచ్చి
'నిద్రపోండి' అంటే 'ఆ ఫర్వాలేదు కిందటి
చిరుద్యోగవర్షంలో యీ వర్షం నిద్ర కూడా

పార్వతి
'పార్వతీ! ఆవేశపడకు భూలోకానికి,
నిన్ను తీసుకురావడం నాదే బుద్ధి తక్కువ.
భూలోకంలో జరిగే ప్రదానికి సువ్యావేశ
వడితే కైలాసానికెడ్డాని కోపికుండదు అదీ
గాక కర్మ నిదాంతం సంగతి నీకు తెలీదు
గనకనా? చిరుద్యోగులు పూర్వాశ్రమంలో
సూర్యుడికో గొప్ప అవచారం చేశారు.
వీళ్ళంతా నిరుద్యోగవర్షంలో సూర్యోదయం
మాడవని వటే సుకున్నారు దాంతో
సూర్యుడికోపం వచ్చింది అతగాడేంతక్కువ
తిన్నాడా? ఎవరైప్పినా విన్నాడు కాదు.
బ్రహ్మదేవుడగ్గరి కెల్లి 'వీళ్ళు నా మొహం
మాణున్నారు కిందిట్రవ. యిప్పుడు

వా చాంద్రాయణం అయ్యాక వీళ్ళ మొహాల్ని, అక్కడున్న నిరాశని చూస్తుంటే రాత్రిళ్ళు నిద్రర వట్టుటల్లేదు వడితే పాడు కలలు, పీడకలలు వొస్తున్నాయ్ యిలా రాత్రిళ్ళు నిద్రల్లేకపోతే పగలుపన్నెయ్యలేక పోతున్నాను కావాలంటే పలానా వూళ్ళ మున్నిపోల్చి వాళ్ళ నడగండి నేను సరిగా పన్నెయ్యటం లేదుగావల్లు, వాళ్ళు పగలు కూడా బజార్ల మీద లైట్లుంచుతున్నారు నాకు భయ మేస్తోంది. అందుకని వీళ్ళని నేను మన్లో కాని కొచ్చేవేల్లికి ఒకార గ్రామిడికి రాకుండా చెయ్యండి అలాచేస్తే నాకు నిద్రపడ్తుంది వాళ్ళదివరకు నా తొలి దర్శనం చేసుకోనం దుకు ప్రతికారం తీర్చుకుంటున్నట్టు వుంటుంద'ని చెప్పి బ్రహ్మచేత 'పరే' పని పించుకున్నాక్కానీ నిద్రపోలేదటగాడు

ఆనాల్నుంచి వీళ్ళందరినూ సూర్యాస్తమయం ఇయ్యేసరికి కదలకుండా మూర్ఛితుడై పట్టుకొంటే రెండు గంటలకో వదులూరు వాళ్ళానీసర్లు కాబట్టి దంతా పాప ఖర్చుం కావడం తప్పించటం సీతరవా? నాతరవా? అన్నాడు పరమేశ్వరుడు మళ్ళి పరమేశ్వ రుడే మొదలెట్టాడు 'అదిగాక ప్రపంచం పెరిగి పెద్దదయ్యింది పెద య్యాక పిల్లల పెద్దవాళ్ళు పెద్దాళ్ళని మర్చిపోయి వాళ్ళ మాట విను మనవేదీ పెద్దాళ్ళలా వెడితే మన మాట విను యింకా మనాజ్ఞ ఏమిటి వాళ్ళకి? కావాలొస్తే ఆ పక్క కొట్లో బెల్లం బుట్టు దగ్గరున్న చీననూజుడు ఆ కొట్టువాడి చేతిని కుట్టింది వాడు 'అబ్బా' అంటున్నాడు నేన్నీకీ చిరుద్యోగి కథ చెపుతున్నాగదా యిప్పుడు దానికి కుట్టుటానికి అజ్ఞ యివ్వలేదని నీకూ తెలుగుగా కానీ అది కుట్టింది శివుడాజ్ఞ లేకుండా చీనలు కుడ్తున్నాయ్ యిహ మనుష్యులు ఏంటారా? అందుకని ఎందు కొచ్చిన గొడవ మన పెద్దరికం మనం వుంచుకుందాం. వాళ్ళ పేదరికం వాళ్ళను భవిస్తారు' అని పార్వతిని లాక్కెళ్ళి పోయాడు పరమేశ్వరుడు.

చిరుద్యోగి మెల్లిగా సైకిల్ తొక్కు

చిరుద్యోగవర్యం

తున్నాడు పొద్దునొచ్చేప్పుడు అర్ధాంగి చెప్పి చెప్పకుండా చెప్పిన దాంతో అర్ధం అర్థ వయ్యింది వాలోజాల కిందట బుజ్జిగాడి పొల్లబ్బా అయిపోయిందిట వారంరోజు ల్నించి చెప్పినా తను మర్చిపోతున్నాట్టు తను మర్చిపోయాడా? గుర్తుంది కానీ డబ్బు ల్లేవు డబ్బా కొంటానికి యివ్వాలొక్కటి బతిమాలి బదుల్తునుకున్నాడు పొల్లబ్బా కొనుక్కుని కొట్టువాడు తిరిగిచ్చిన పావలా జాగరగా జేబులో వేసుకుని సైకిల్ తొక్కుడు యల్లీసీగా చేర్చు మొదలైప్పు పెళ్ళి చేసుకోటం రెండో తప్పు పిల్లల్ని కన్యం మూడో తప్పు' అనుకుని 'ఉన్న' రన్నాడు చిరుద్యోగి కానీ మొదటిదీ మూడోది తనే చేసుకున్న తప్పుడు పన్నేననివచ్చుకంటాడు కానీ రెండో తప్పు పెద్దాళ్ళ చేశారు పెద్దాళ్ళకి పెద్దయిన బామ్మ చేసింది చిరుద్యోగి బామ్మ మీదెక్కుళ్ళని కోపం వచ్చింది ఉద్యోగంలో చేరిన మూడోరోజు నుంచే మొదలెట్టింది బామ్మ, 'ఒరేయ్, నువ్వో యింటవాడివైతే నా కళ్ళముందు 'అంటూ 'నామీద నీకెంత ప్రేమ బామ్మా సరే, అయితే మనింటి ముందున్న యిల్లు అమ్మకాని కొచ్చిందిట అది నాకొచ్చిపెట్టు నువ్వు చక్కగా యీ వరండాలో నుంచునో కూర్చునో రెండు కళ్ళతో నన్ను పొద్దు కులూ చూడొచ్చు' అన్నాడక్కడికీ తను 'అది జాదురా నీకంతా వేళాకోళంగా వుంది పెద్దముండన్నాలోనా వేళాకోళం ఓ పిల్లనేజ్జుకు ఎప్పుడూ వేళాకోళాలాడచ్చు నీ పెళ్ళి చూసినే 'హారీ' అంటా? నంది బామ్మ అప్పుడంత తొందరెట్టింది యిప్పటిక్కూడా హరికథలకెడ్డా, పురాణాలు వింటూ 'గోవింద'లే కొడ్తోంది ఎలాగంటే నేం 'యింటవాణ్ణి య్యేంతవరకు యింతి వాణ్ణి వున్నాం.

'ఇల్లు—ఇల్లా లూ' అన్న నంగతి నీకూ తెలుసుగా' అంటూ ఉద్యోగంలో చేరిన నెల దాకా నెట్టుకొచ్చాడు పెళ్ళి నంగతి. కానీ

రోజూ పురాణం కూడా మానుకుని పెళ్ళి లామాయణం మొదలెట్టేది 'ఏంరా, ఏకే, పలా సర్కారుద్యోగం చేస్తున్నాన్ పించ నొస్తుంది పెళ్ళంటే మాట్లాడవే' అనేది.

'బామ్మా, నీకు పెళ్ళిళ్ళ నంగతి తెలిదు గానీ వూళ్ళో' అనే వాడు చిరుద్యోగి

'అవున్నాయినా, మాకేం తెల్లు, మీకు తెల్లుగాని. మేమేవన్నా పెళ్ళిళ్ళు చేసు కున్నావా? పిల్లల్ని కన్నావా?' అంటూ తలా చేతులూ తిప్పేది

'అదికాదు బామ్మా యీ రోజుల్లో నాలుగిందలు జీతవోస్తేగాని పెళ్ళి చేసుకో కూడ్తు అంతదల జీతవప్పుడుగాని పిల్లల్ని కనగూడదు నీకా నంగతెలిదు. అందుకని ముప్పై ఏళ్ళొచ్చాగాని పెళ్ళి చేసుకో గూడదు' అనేవాడు.

'ఏమిటి ముప్పై ఏళ్ళా? యింకేం డెబ్బై ఏళ్ళకి చేసుకోనాయినా ముప్పయ్యే ఢ్ళకి చేసుకుంటాట్టు తగుదునమ్మా అంటూ ముప్పయ్యేళ్ళకెన్నేళ్ళ దాన్ని చేసు కుంటావురా? పాతికేళ్ళ కన్యామణి? హవ్య అదొచ్చిన రెజిల్లలోనే నామాదిరపు తుందిరా సన్యాసి నువ్వే సన్యాసవో వుచ్చు కోవచ్చు అందులో యీ రోజుల్లో అడ పిల్లలూ వాడ్యారామ! వాళ్ళ కంటే యిన్నేళ్ళొచ్చినా నేనే నయం అదేం వీల్లేదు గానీ, యీ జేష్టుమాసంలో నువ్వు చేసుకు తీరాల్సిందే, అంది

'సరే, తర్వాత చూద్దాం.. నే నిప్పు దాసీనుకు పోవాలి' అంటూ లేచాడు చిరు ద్యోగి

ఒకరోజు చిరుద్యోగి గాఫీను నుంచి వచ్చే వేల్లికి బామ్మ వాకిట్లో నిలబడి ఎదుర్కొ న్తోంది చిరుద్యోగి రాగానే 'ఒరేయ్, యివ్వా శీదో తేలాల్సిందే అదిగో, ఆ కాఫీ తాగు. యిందాక నుబ్బమొచ్చింది దాని మనవరాల్ని చేసుకోమని పిల్ల అక్షణంగా వుంటుంది. పైదరాబాదులో చదువుతోందిట కూడ. మా మాదిరేం చదువుకొంది కాదు నీ చదు వుకి తగిందే ఏం తగ్గదు నేనా నుబ్బ మ్మతో ఏదో మాట యీ వారంలో చెప్పి

స్కూలు జీవితానికి ప్రత్యేకంగా విధానింపబడినది—

బిన్నీ వారి D. 380

సరసమైన వెలకు చూడ్డానికి అందంగా ఉంటుంది. ఎంత చెడవేసు కున్నా బాగా మన్నుతుంది. మెర్సరైజ్డ్ కావింపబడినది.

ఎన్నిసార్లు ఉతికినా రంగు దిగకుండా ప్రకాశవంతంగా ఉంటాయి.

నివిధ రకాలనుండి మీకు నచ్చినది తీసుకోండి. ఫర్నిషింగులకు కుషన్

కవర్లకు కూడా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది.

బిన్నీ బట్టలకు పెట్టినది పేరు.

అనుమతించి ఈ స్టోర్
లోను ప్రదర్శించే బిన్నీ ఫ్యాబ్రిక్స్
మీకు ఉపయోగపడే
బిన్నీ బట్టల కోసం.

బిన్నీ బట్టల కోసం 1 రోజు ముందుకు ఆర్డర్ చేయండి. బిన్నీ బట్టల కోసం 1 రోజు ముందుకు ఆర్డర్ చేయండి.

నల్లమొత్తాలుగా పొదుపు చేయండి.

‘య్యో. బాళ్ళకో ఢిల్లీకో నరసింహా’
 తోస్తున్నాయిట... యిందాక మీ అమ్మ
 వాయస్సతో చెప్పాను ‘నీ యిష్టం’ అన్నారు.
 అందుకని నువ్వు ‘పూ’ అను’ అంది బామ్మ.
 చిరుద్యోగి ‘పూ’ అన్నాడు. ‘సరే వాళ్ళని
 ఢిల్లీ వెళ్ళమన్నప్పు నేను బజారెడ్డున్నాను
 అట్టింపటు ‘స్టేషను కెల్లి మీ సుబ్బమ్మకి
 ఢిల్లీకి రిజర్వుచేస్తాను’ అని హాల్లో పెట్టిన
 పైకెట బయటికి లాగి పారిపోయాడు.
 ఆ మర్రోజా పాయంకాలం యింటికొచ్చి
 వీధి గేటు సందులోంచి చూస్తే ఆ ఫలాబా
 సుబ్బమ్మ, బామ్మ, యింకో గంగాబాగిరధ
 నమానురాలు వరందాలో కూర్చున్నవారు.
 ‘యిదేదో తేల్చేస్తారివ్వకో’ నుకుని రోపలి
 క్కూడా కాకుండా అట్టింపటు తిరిగిరి
 పోయాడు చిరుద్యోగి.. రెండురోజుల తర్వాత
 చిరుద్యోగికి జరవాచ్చింది. యిదే నందను
 కుని బామ్మ అందరూ హాల్లో కూర్చు
 నుండగా హాల్లో వున్న వెంకటేశ్వరస్వామి
 పటం దగ్గర కెల్లి ‘నాయనా.. వీడి బ్లరం
 తగ్గించు. తగ్గిస్తే జేష్టుమాన వెళ్ళక
 వీణ్ణి, వీడి పెళ్లాన్ని జంటగా వెంటబెట్టు
 కుని నీ కొండకి తీసుకొస్తానంది.. అట్లా
 అక్షణంగా వున్న ఆ అమ్మా యెవరోనో
 చెళ్ళయ్యంది
 యిలా రెండో తప్పు పెద్దాటా చేసిం

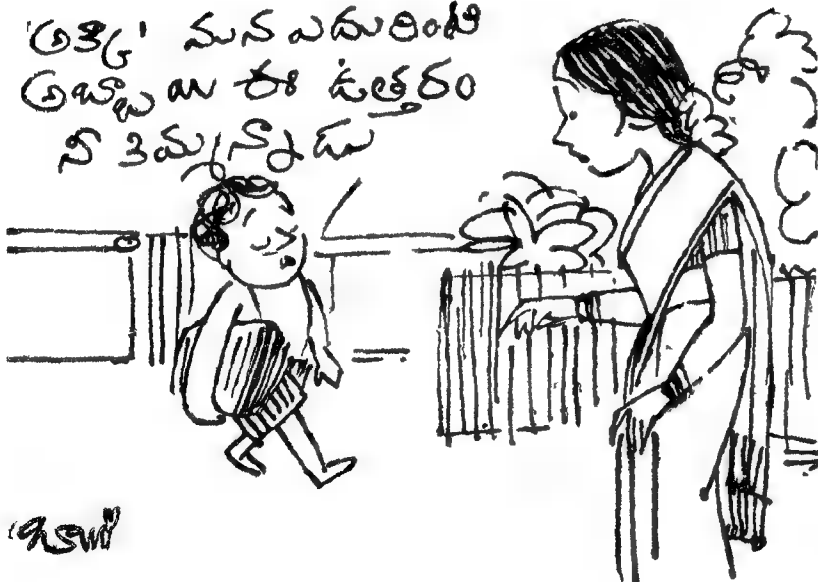
చిరుద్యోగపర్యం

దయనా మొదట న్ను చిరుద్యోగులేను
 కుందే. ఆయనా గత్యంతరంలేదు. చిరుద్యోగ
 పర్యవ్రేలేన చేసిన వాళ్ళకి స్వకే మీద
 డి గీల మీద నమ్మకం క్షీణించింది. అసలా
 నరజాతికి జాతీరిత్యా వచ్చిన లక్షణమే అది
 నరజాతికి మూలవే న జాతికి, ఆ జాతికి
 ముఖ్యడైన హనుమంతుడికి స్వకే మీద
 నమ్మకం లేకపోవడవే కాకుండా స్వకే
 జ్ఞానం కూడారేదుట. లంకలో సీతుందేమో
 చూసినవాలని రావుడుంటే, పెద్దవా
 య్యుండి హనుమంతుడు చిన్న కోతులగ ర
 కెల్లి ‘మవ్వెళ్ళగలవా? మవ్వెడా వా?
 అన్నట్లు. ‘ఎవరెళ్ళగల రళ్ళా. అంత
 దూరం’ అని అనుకున్నట్లు మళ్ళీ రావుడు
 ‘మవ్వే వెళ్ళగలి న వాడిని. నీ కాళ్ళకుంది
 అన్నట్లు. ‘నిజంగానా’ అంటూ ఓ ఎగ
 రెగిరి లంక కెళ్ళొచ్చాడు హనుమంతుడు
 వానరులు సరులయ్యాక తోకపోయింది గాని
 హనుమంతుడి కున్న ఆ గుణం మాత్రం
 తోకలా వచ్చింది చిరుద్యోగపర్యంలో వున్న
 పరులకందులోనే (ట్రయినింగు అదీగాక
 రావుడు కాబట్టి ఎదుటివాళ్ళని ‘గొప్పవాడి’
 నన్నాడు. యీ రోజుల్లో డొక్కకుద్దిలేని
 వాళ్ళ కూడా ‘మవ్వంతంటే మవ్వెంత..
 నీ డిగ్రీలు లాంప్’ అనే వాళ్ళకదా ముందు
 మాత్రం అన్నీ పెద్ద పోస్టులకే అన్యాయం

చేస్తారు. తర్వాత ర్వాత నమ్మకంపోతుంది.
 నమ్మకం కల్గించే వాధుడు కూడలేడు.
 తనకున్నది ‘ఎమ్మే డిగ్రీ ఏవనా అని అనుమా
 నొస్తుంది. ఒక్కొక్క పెద్దద్యోగం రాకుండా
 పోతుంటే ఒక్కొక్క మెట్టు క్రిందికి దిగు
 తాడు. దానికి తోడు దండయాత్రలు కొట్టి
 బి ఏ కో దండవెట్టి చదువుకున్న వాళ్ళే
 వరూ లేని బ్రిటీషు టైంలో అవధవృక్షంలా
 వో వుద్యోగంలో చేరి, అదృష్టం తంతే
 పై పోస్టులో వడి, ఆపై నాలు కుని పాకా
 లాడి ఏ బాంక్ లాంటి దానికో వేవేజరల్లయి
 నెరిసిన జాట్టునో వరనలో పెట్టుకుంటూ
 ‘నీకెమ్మేలో ఫస్టు క్లాస్ పొచ్చిందా? ఫస్టు
 క్లాస్ పొస్తే ఫస్టువచ్చా.. మరి ఫస్టురాకుండా
 సెకండ్ పోస్తే వాలంటి వాడి దగ్గరెట్లా
 వచ్చేస్తావ్, నావనీ నీ పనీ కూడా ఎలా
 చూడగలవ్’ అంటూ ‘అబ్బే, యీరోజుల్లో
 ఎమ్మే అంటే మా రోజుల్లో యస్సెల్లీ
 కంటే కూడా తక్కువే. ఆ చదువులే వేరు..
 ఆ రోజులే వేరు.. ఆ మాస్టర్లు లేరు.
 సరస్వతీదేవి పైపల్ గా వచ్చి రెండు
 పుంటులరువు చెప్పేది మాకు.. మా ఫేం
 డొకడు యస్సెల్లీ తప్ప ఎమ్మే వాళ్ళకి
 (ప్రయివేల్లు చెపుతున్నా డిప్పుడు) అని
 సరస్వతీదేవి దత్తపుత్రుల మాటలు విన్న
 విజయవాల్మీకి.. ఎమ్మే అంటే విప్పెల్లీ
 గావల్సే అనుకుని యిట్టి పోస్టుచ్చివా
 అదృష్టవే ననుకుంటారు. అలా పై పోస్టు
 నించి మాపులు కిందికి దింపుతూ వుండగా
 తను ఎమ్మేనన్న భావం, తను యూనివర్సి
 టీలో గడిపిన రోజులూ అన్నీ మర్చిపోతాడు.
 కొందరు చదివింది కూడా మర్చిపోతారు.
 అలా కిందికి దిగుతూ యిట్టి పోస్టు
 దగ్గర చూపులు నిలిపేస్తారు. ‘మనకి
 లాకి యిక్కడయితే కాంపెటిషనుండ’ దమా
 కుని, ముందిక్కడ బయల్దేరి పై కెడదాం
 అనుకుంటారు. అలా అనుకునే చిరుద్యో
 గిందూలో చేరాడు.

అదే పోస్టులో వుండి తనకంటే తక్కువ
 డిగ్రీలు, నరిగ్గా పోస్టుక్లావల్లిన డి గీలున
 వాళ్ళు వుద్యోగులు తను మాత్రం చిర
 ద్యోగి. ఉద్యోగులకి వుపాయా లెక్కవ
 సన్నచ్చించుకునే పథకాలాలోచించ గల్గు
 ఆసీసరికి అవీ యివీ అందిస్తారు. చిరుద్యోగికి
 మాత్రం యిలాంటివి చెయ్యటం చిన్నతనం.
 తన డిగ్రీ పెద్దద్యోగా వివ్వలేకపోయినా

**‘అక్క’ మన ఎదురింటి
 అబ్బాయి ఈ డిక్టరం
 నీ కెమ్మెన్టు**

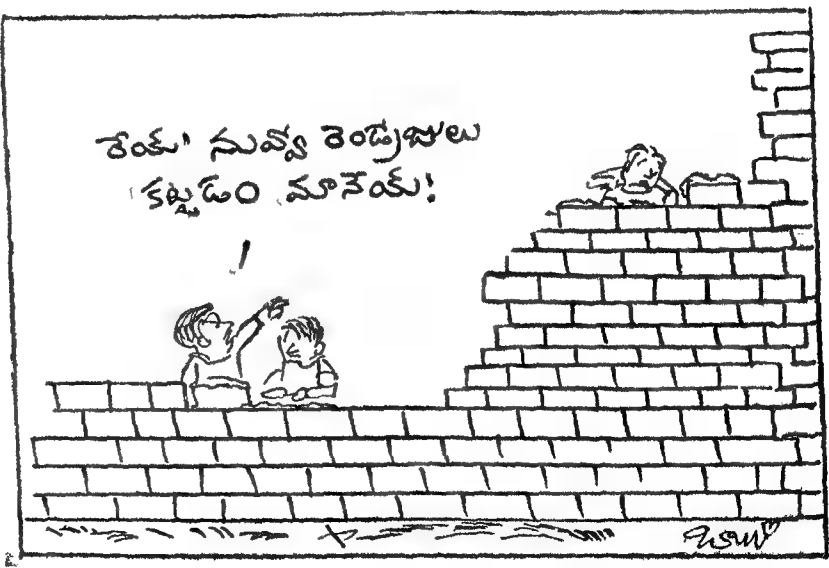
954

పెద్ద అభిమానం మాత్రం యిచ్చింది. దాంతో వ్యక్తిత్వం పెరిగింది వ్యక్తిత్వాన్ని గౌరవించని, వ్యక్తిత్వానుచూచుకునే వ్యక్తులూ వున్నా యీ రోజుల్లో దాన్నే సమ్మతించాడు. అదే అతగాడి తప్పు. చిరుద్యోగంలో దిగజారిని చిరుద్యోగంలో వుండే వుద్యోగుల్లే సే వన్న తన్వయాలేదు. ఆ సంగతి కొన్ని రోజుల్లోనే తెలుస్తుంది అయినా అలానే పోతూంటాడు. ఉద్యోగులు ఎన్నిసార్లు రాగిన రగవడే అనిసార్లు దండా లేడారు. తన కెందుకో గిట్టదని రోజులో మొదట ఉదయం కనిపించినపుడు పెద్దాడు తర్వాత పెట్టాడు అసలన్నీ తడవలు పెడితే బావుండదని వుద్దేశ్యం. కానీ వుద్యోగులు ఆసనరెదురు పడ్డప్పుడే గాకుండా ఎదురుగా వెళ్లి మరీ పెద్దారు దండాలు చిరుద్యోగులరుగుండా ఓ వుద్యోగున్నాడు పేరు వినయ భూషణ్ బ్రావు యస్సెల్లీ పేనయ్యాడు నక్క వినయాల్లో పక్కవాళ్ళందర్నీ మించాడు. 'దండం దళ గుణం భవేత్', దండం మంచి దళను ప్రసాదించును' అని చిన్నప్ప నుంచి నూరిపోశారతగాడికి. ఆసనరుకి రోజుకీ అరవై సార్లన్నా దండం పెట్టండే కుర్చీలో కుదురు నిలవదరగాడికి. యింకో డెక్కువసార్లు దండం పెట్టే వాణ్ణి మించందే తోచదు ■ రాత్రికి నిద్దరపట్టుడు ఒకసారే వయ్యందంటే. యింకో డెవరో ఎక్కువసార్లు దండం పెట్టా డాసనరుకని తెలిసింది వినయ భూషణ్ బ్రావుకి అప్పటికి అతగా డెక్కువగా ఓ డెబ్బయిసార్లు దండా పెట్టాడు రోజు అప్పటికి సాయంత్రం వాలుగయ్యింది పోటీ వా డెన్నిసార్లు పెట్టాడో తెల్పుకునేందకు వాడవతల కెళ గా చూసి వాడి ద్రావర్దదగ్గర కెళ వాడి వోటుబుక్కు చూశాడు. వాడూ ఆ రోజు డెబ్బయిసార్లు దండపెట్టినట్టు రాసుకున్నాడు. దాంతో వినయభూషణ్ బ్రావుకి పిచ్చెక్కింది వాడెవడా తన క్లాంపిటీష వోసు న్నాడని విచారించాడు.

సరే, ఆసనరుగా రెళ్లెప్పుడింకో దండం పెడితే తనే ఒకటెక్కువ పెట్టినట్లు వు తుంది తనే పైనుంటాననకుని ఆసనరు కోసం ఎదురూ న్నన్నాడు ఆసనరు వాలుగున్నరకి తన రూంలోంచిచ్చి బయటి కెళ్ళబోతున్నాడు. వినయభూషణ్ బ్రావు దండం పెట్టాడు. కానీ ఆసనరు కోటు జేబులోంచి

కాగితాలేవో తీస్తూ చూశే దుఃఖంతగాడు దండపెట్టే పయత్నంలో వున్నాడని అవతలి వాడువసిగట్టాడు వీడు దండంపెడితేవాడూ భయపడు న్నాడు అందుకని, వినయభూషణ్ బ్రావు ఆసనరు తనమొదటిదండంమూళ్ళేదని విచారించి మళ్ళీ యింకో దండపెట్టి 'నమస్కారం, సార్' అని అరుస్తుంటే ఆ అరుపు వినిపించుకుండా చేసేందుకు 'దళేల్' మని అలమరా తలుపేశాడవతలివాడు ఆ చప్పుళ్ళో వినయభూషణ్ బ్రావు 'నమస్కారం' అన్నమాట ఆసనరుకి వివర శీర్షు అందుకని అతగాడి దండం కనపలేదు 'అయ్యో, యిదేవిటా? లాస్టు ఛాన్సు కూడా పోయింది అని ఆలోచించాడు వినయభూషణ్ బ్రావు. వెంటనే ఓ ఆలోచనాచ్చింది యిండాక ఆసీ నరు కోటు జేబులోంచి కాగితాల్నిస్తుంటే కిందో టిక్కెటు ముక్కు, బస్సుదో (సీని మాదో) పడింది. అది ఆసనరు చూసే వది లాడు అయినా వినయభూషణ్ బ్రావుది తీసి ఆసీనరు కివ్వాలనుకున్నాడు యీ వుద్దేశం కూడా అవతలి వాడు కనిపెట్టి వసున్నట్టు మధ్యకొచ్చి తన చెప్పుకాలు టిక్కెట్టు మీద వేసి నిలబడ్డాడు కానీ వినయభూ ణ్ బ్రావు మంచి మొహం చూశాడో అవ్వాల ఆ అర టిక్కెటు లోనగం చెప్పా కిందుండి వక్కకి చూస్తోంది ఆ బయటికి కనబడే దాన్ని చింపుకుని ఆసీనరు వెనకం బయటికి పరిగెలి 'సార్, మీ ముఖమే న

కాగితాలేవో పడిపోయే' తరేమో ఆయ న్నేతిలో పెట్టాడు 'ఓ యిదిటోయ్ ఫర్వాలేదులే' అని కింద పారేశాడు ఆసనరు వినయభూషణ్ బ్రావు దాన్ని మళ్ళీ కిందవించి తీసుకుని కళ్ళ కద్దుకుని 'అలాగా సార్ అయితే దాన్నక్కడ డస్ బిన్ లో భద్ర' వరుస్తాను నమస్కారం సార్' అని దండం పెటి వెనక్కి తిరిగొచ్చాడు నిశ్చింతగా. అలా అందరూ పోటీ లేసుకుని ఒకడి కందకుండా ఒకడు, వక్కడికీ కనబడ కుండా యింకోడు, అడ్డంబడి, వెంటబడి దండాలేదుంటే చిరుద్యోగి మామూలుగా వాకసారి మ్రాతం పెట్టున్నాడు. దాంతో 'పెంకె ఘటననీ, రోజీ అనిపేరు బడ్డాడు. బట్టతలయినా తలబిరుసన్నారు 'ఏమే అని గర్వం' అని తెల్పారందరు ఆ మాటేదో దండపెట్టి ఆసనర్ అన్నారు. 'నాకు తెల్పు' అన్నాడు దండాలు చూకునే ఆసనరు. అందుకని 'యి ఓ' అంటే ఏమిటో, దాని చది తెమిటో తెలుసుకోమనీ, అదెంత తెల్ కాలవమనీ, ఆసీనుతో అందర్నీ వోడిలేసి చిరుద్యోగికి పురమాయించాడా ఆసీనరు. చిరుద్యోగింటికి చేరాడు 'ఏం అంతా నిద్దరోయారూ పెద్దమ్మాయ్ మీ కోసం చూస్తూయిబ్బందే నిద రోయింది... అన్నం వడ్డిస్తానండి' అంది అరాంగి. చిరుద్యోగి భోంచేసి 'మల్లూ వెళ్లి నిద్దరపో' అని పెళ్ళాంతో చెప్పి నాలుగు పైళ్ళూ ముందేసుక్కుర్చున్నాడు. (ఇంకా వుంది)

చిరికే కన్పించని ప్రతి ఉదయము
కల్లే మానసిక సంక్షోభాన్ని
తొలగించుకోండి

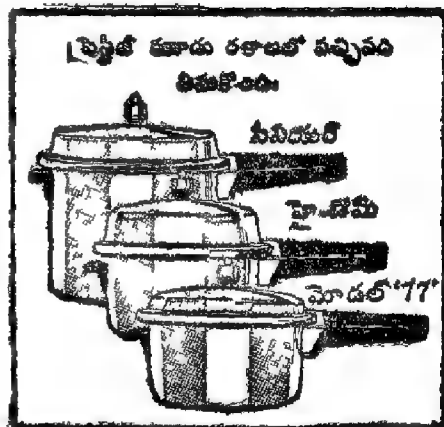
ప్రెస్టిజ్ నిమిషాలమీద పంట చేయండి

బియ్యం... అంటే అందరినీ కలిపి పెట్టుకుంటూ పంటపండి పెట్టాలి
మరి చరిత్రచేయడానికిదిగాను. అందుకే ప్రెస్టిజ్ చెమర్ తుక్కురుకో
మనాయాతంగా నిమిషాలమీద పంట తయారుచేయవచ్చు.

శీమ్రత, రుద్రత, సౌందర్యం అతి త్వరగా ఒకే పంటగా పంట
చేయడానికి అతవరమయ్యే పరిష్కారమైన అది ప్రెస్టిజ్ చెమరా
వుంటుంది కాలకు, డబ్బు, ఇంతవేరే బర్చుకూడా మేమారు రివే
పంటకు తగ్గిస్తుంది అంతేగాక తుదకతో సౌలభ్యతతో కూడినది
12 ఏళ్ల వయస్సు బిల్లులుకూడా దీనిని ఉపయోగించవచ్చు తనాడు
400,000 గృహాలులు పగర్వంగా ప్రెస్టిజ్ పనుపాయాలను
అనుభవిస్తున్నారు-నేరే ఒకటి కొవండి.

Prestige

ప్రెస్టిజ్-జీవితాంతం
ఉపయోగపడే
చెమర్ తుక్కురుకో

నెహ్రూజీయూ.ఎ. డి. ప్రెస్టిజ్ నిమిషం ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్ ప్రెస్టిజ్

ప్రతి
కార్యానికి
కారణం -
ముందేలు?
- ఫ్లోయో - పీఎస్ బక్సో -

- డాక్టర్ -

కొరగాము తెలియకుండా పన్నే రోగల్పి, విశ్వమై ఏ యత్నాల్ని కర్మ వల్లా, దైవము వల్లా కలిగేయి అని కోటాయించుకున్నారూ పూర్వము రోగాలకు కారణాలు సూక్ష్మ జీవులని యుద్ధాజయాలకు కారణాలు అజాగ్రత్తా శిక్షణాహీనము అని తెలుసుకోడానికి మన పాళ్లు చాలా కాలావట్టింది ఈ నాటికి ఇంకా ఆ మెలకువ పూర్తిగా కలగలేదు అయితే వైజ్ఞానికాభివృద్ధి పరిశోధనా జరిగగా జరిగగా కారణ అన్వేషణ ఒక పెద్దతెలి అయి పోయింది రోగాలకు ముఖ్యంగా కారణాల అన్వేషణ తప్పనిసరి అయింది తద్వారా 'ప్రతి కార్యానికి కారణము ఒకటి వుండి ఆరుతుందీ, అది మనము తెలుసుకోవాలి' అన్న ఘోషణ విద్యుధికులలో బాగా వ్యాపించింది

అయితే కారణము తెలియని కార్యాలు అధునిక విజ్ఞానంలో చాలా చాలా అద్భుతములు తున్నందున వైజ్ఞానికులు వాటి కారణాల కోసము అత్యంత పట్టు వడకుండా పటి ఇతర లక్షణాలు కనుక్కునే యత్నాలలోకి వెళ్లిపోయినారు

వెల్తున్నదీ వేడిమి అన్నది తరంగముల సంబంధమునని ప్లాగెన్సు (1629 — 1695) నాటినుండి గుర్తించారూ, మార్క్స్ నేల్ హార్ట్ జేలు ఆ సమ్మతాన్ని ఐలవరిచారు వెల్తుర్ నుంచి ఏ వస్తువు మీద పడినా, ఆ వస్తువు పరమాణువులలోని ఎలక్ట్రానులు — కెరటము లాకిన ఈతగాండవలె కేటముతో — అటూఇటూ కంపిస్తూనే ఈ కంపనవే ఆ వస్తువు నుండి మళ్ళీ బయటబడే నెల్తురని భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు నమ్మేరు అండ్ ప్లాంకి (1858—1947) అన్న జర్మను వైజ్ఞానికుడు "వేడిమి అన్నది వస్తువుచేత కణసముదరితిగా వికర్షించబడుతుందీ, పీచుబడుతుందీ" అన్నాడు 'తరంగశీలియైన వేడిమి ఎల్లరూ గుళికలరితిగా

కబళించబడడమూ వికర్షించబడడమూ ఏమిట? ఏ గణితము వసునరించీ? అన్న ప్రశ్నకు ప్లాంకి సమాధానము "అది మరకు తెలియదు కాని, అలాగ అనుకుని చెప్పిన అంశాలు శాస్త్ర ప్రయోగాల ఫలితాంతో నిరసితమైనాయి" అని వాస్తవానికి ఒక ప్రయోగము యొక్క ఫలితాలు పరిగ్గా విశదీకరించడము కోసము ప్లాంకి తన (వివరీత) క్వాంటం వాడమును ఉద్బాహించవలసి వచ్చింది వీవే అన్న వైజ్ఞానికుడు తరంగా వదన్ని అనునరించి లెక్క చేస్తే కొద్దిగా ప్రయోగ ఫలితాల ఒక్క పార్శ్వ వికే వైశద్యము వచ్చింది లాల్ మరో దారిలో లెక్క చేస్తే రెండో పార్శ్వ వికే వైశద్యము—మద్దత్తు— వచ్చింది ప్లాంకి, పైన చెప్పిన ప్రయోగ ఫలితాల్ని లెక్కచేసి సాధించాలంటే దీప్తి అన్నది గుళికా రూపాన్నే స్వీకరించబడుతుండాలి కనుక్కున్నాడు ఈ సిద్ధాంతము ఈ ఒక్క ప్రయోగ ఫలితాన్ని మాత్రమేకాక వెల్తురువద్ద లోపాలు ఎలక్ట్రానులను చిమ్మే ప్రయోగాల్ని, విద్యుత్తు పంపిన వాయిపుల వెలుగును విశ్లేషించిన ప్రయోగాల్ని సమర్థించింది కాణము తెలియకపోయినా ప్లాంకి యొక్క గుళికాత్వము అధునిక భౌతిక విజ్ఞానంలో చక్కగా ఎరుచుకుంది తరంగ శీలత్వము గుళికాత్వము కూడా ఎలాగ ఉండగలవు? అంటారు గోత శాస్త్రజ్ఞులు ఉండగలవు అనుభోక పోతే అడుగు ముందుకి వడడములేదు ఉన్నదనుకుంటేనే జరుగుతున్నవి అన్వయము అవుతున్నాయి అంటారు భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు

రేడియో తీవ్రత అనే గుణమున్నది యురేనియము ధోరియము విక్టీనియము అన్న మూలద్రావాలకి వాటి పరమాణువులు అల్పము, బీటా—కణాలూగానూ కెరణాలూ అన్నమాడింటిని గానీ రెండింటిగానీ తుప్పును ఏర్పరచు

వుంటాయి ఎప్పుడూ అయితే కొంత యురేనియమును పరిశీలిస్తే అన్ని పరమాణువులూ అలా ఎవర్నించవు 'ఎగ్మో ఎవర్ని' అలా ఎవర్నించి పారిపోడానికి ఇష్టి సంతకృతాల' అని ఉంటుంది 1600 సంవత్సరాలకు (ఎంతో కొంత) రేడియములోనగము మారిపోతుంది మళ్ళీ 1600 సంవత్సరాలకి ఈ మారని దానిలోని నగము మారుతుంది అంటే నాలుగో పాగముమిగులుతుంది 1600 ఇంకో సంవత్సరాలకి నగము మారుతుంది అనేగాని ఏ యే వైపున్న పరమాణువులు మారతాయో తెలియ ఒక పరమాణువుని మాస్తూండగలిగితే అది 1600 కాదు 3200, 6400, 19200 సంవత్సరాలకాదు ఎంతకాలము చూసా మారుతుందో మారదో తెలియ మారితే ఎప్పుడు మారుతుందో తెలియ అయితే 10 గ్రములు రేడియము లీసుకుంటే 1600 సంవత్సరాలకు నగము మారిపోతుంది అని మట్టుకు ఎక్కయము ఈ లెక్కని పట్టుకుని వ్యవహారము చేసుకుంటున్నారూ శాస్త్రజ్ఞులు కారణము లేకయకపోయినానూ

అయితే, ఒక ప్రశ్న ఎల్లప్పుడుంది "ఈ కారణాలన్ని ప్రస్తుతానికే తెలియవురా, అసలు ఎప్పటికీ తెలుసుకోడానికిలింలేదాఅనా?" ఇప్పటికిమాత్రము తెలియని కారణాలు ఉండవచ్చునా అని కారకమేదా తెలియవచ్చునా' లన్నట్లయితే 'అహా అలాగా వరే లుక్కోవచ్చునా కాని తెలుసుకోడానికి విలే లేనివి ఉన్నాయా' అన్న ప్రశ్నకి 'ఉన్నాయి' అన్న జవాబువస్తే అశ్రద్ధగా వుంటుందికదూ? వెల్తురుకి తరంగ స్వభావము కణస్వభావము రెండూ పూర్తియై అచ్చము అలాగే వస్తుకణమని వైజ్ఞానికులు గట్టిగా నిశ్చయించిన ఎలక్ట్రానుకి తరంగ స్వభావము కూడా ఉన్నది అంతకుంటే పెద్ద సైజుగల పరమాణువులకూ అణువులకూ కూడా తరంగ స్వభావ మున్నప్పటికీ వాటి వస్తురాశి ఎక్కువ కావడంతో తరంగ స్వభావము చాలా చాలా తక్కువవుతుంది ప్లాంకి చూడ్డానికి మాక్స్ ప్లాంకి అయిన ఎలక్ట్రానుకు కణస్వభావము ఉన్నది, తరంగ స్వభావము ఉన్నది ఇది సోదాచేస్తే ఇదీ, అది సోదాచేస్తే అదీ కనిపిస్తుంది అది చూసన్నట్టు డీదీ ఇది చూసన్నట్టు డీదీ మ్మరించవు రెండూ స్వభావాలూ వేర్వేరుగా చూడగలముగాని, ఒకేమారు రెండూ చూడలేము ఒక సమయముయొక్క జామ్మూ బారునూ ఒకేమారు చడగలమా? ఇది మన సాధన యంత్ర లోపమువల్లకాదు ఎలక్ట్రాను తత్వమువల్ల అన్నాడు హీసెబెర్గ్

మనము కమక్స్ నేలని ఖగోళ లున్నాయా అని అడిగేనుకుండి ఇవాళ కాకపోతే రేపు, 200 అంగుళాల వ్యాసానికి కాకపోతే 500 అంగుళాల వ్యాసపు దూరదర్శిని నిర్మించి కనుక్కుంటాము అంటారు మీరు మనసుంచి సెకనుకు 180000 మైళ్ళు విచ్చిన వేగంతో పారిపోయే ఖగోళాల వెల్తురు మనకి వెల్తురుగా అందదు మరి అవి ఉన్నట్టు తెలుసుకోడముమీగా? గుడ్డివాడున్నచోటికి చప్పుడు చెయ్యకుండా వెళ్ళితే కనుక్కోలేడుగదా? అని వైజ్ఞానికులు కమక్స్ నేల కూడా ఉండగలవు

జరిగిన కథ

మగధరాజు బిందీసారుడు ఆమ్రపాలిని చేపట్టా లనే ఉత్తేజ్యంతో వైశాలికి వచ్చాడు పాలి భవ నంతో ప్రవేశించి ఆమెని ఆకర్షిస్తాడు పాలికి బిందీసారునిపై ప్రేమ జనిస్తుంది మహానాముడు ప్రవేశిస్తే పుస్తకాపునసరించి పాలిని దేశనర్తకిని చేస్తాడు బిందీసారుని వివాహం చేసుకున్న పాలికి తన తండ్రి నిర్ణయం తెలిసి మరణశయ్యమీద ఉన్న మహానాముని చెంతకు వస్తుంది మహా నాముడు మరణిస్తాడు అతని ఆదేశానుసారం సందా గారంతో నృత్యంచేసి అనంతరం నృత్యనాటికకు వెళ్లి తండ్రిని స్మరిస్తుంది. పాలిని స్మరించి బిందీసారుడు మాతృభృషురీతుడౌతున్నాడు. పాలి కోసం అనేకదేశాలవారు పడిగాపులు పడుతున్నారు.

18

క్రాలం, నముద్రం— వీటి అలల లోతు ఎవడైనా గ్రహించడా? రోజులు గడవ సాగాయి ఆమె చేపట్టిన మార్గాన్ని నిర్వహించడమే కర్తవ్యమని రేణుక విజమే చెప్పింది. క్రమంగా పాలికి అనేకమంది యువకులతో సంవర్గం ఏర్పడసాగింది ఆ యువకుల ముగ్ధావస్థ, కల్పన, ఉన్నాదం, బుద్ధి, ధైర్యం, మూఢత్వం— వీనితో నిండిన ప్రదర్శనలోనే పాలి నమయం హాస్యం, వినోదం, వ్యంగ్యంలో గడవసాగింది అందరినీ మూర్ఖులుగా చేసే కళ ఆమెకు రేణుక చక్కగా నేర్చింది పాలి అందరినీ మూర్ఖులుగా చేయసాగింది ఆమె ఎదుటికి వచ్చే పురుషుడు ఎవడైనా ఆమె బుద్ధి చేత ప్రభావితమవుతున్నాడు

తిరిగి ఒకసారి ఆశ్వయుజ పూర్ణిమ వచ్చింది. వజ్జీయులను విడిచి లిచ్చవీయులకు సమీపంలో ఉన్న అనేక గణతంత్రాల్లో పాలి ప్రశంస, ఆమె నృత్యాన్ని చూడ్డానికి అక్కడి రసీకులైన యువకుల్ని ఆతురులుగా చేసింది సంవత్సరాల నుండి లిచ్చవీయులకు

శత్రువులుగా ఉండిన అక్కడ భల్ల, శాక్య, కేలి గణాలు ఆమ్రపాలిని చూడ్డానికి ఆశ్వయుజపూర్ణిమ నాటికి లిచ్చవీయులతో సంది చేసుకున్నారు తత్ఫలితంగా పాలి, సందా గారం రాజ కర్మచారుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులౌతుంది కారణం, ఆమె నిజంగా దేశనర్తకి పేరు రాజ నైతికంగా సార్థకం చేసి చూపించింది కాబట్టి ఈ సంవత్సరం లిచ్చవీయ గణం పాలి నాట్యాన్ని చూడ్డానికి అధికమైన అతురపాటు చూపడంలో ఆశ్చర్యమేమీలేదు ఇంత తక్కువ కాలంలో పాలి తన గొప్పతనాన్ని ప్రాపించింది. నృత్యకళ కూడా ఆమె శరీరావయవాల్ని దీప్తివంతం చేసిందో అన్నట్లుంది. ఏ యువకుడైనా ఆమె నాట్యాన్ని చూడ్డానికి ఎంత గొప్ప కీడునైనా సహించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాడు

జనుల మితిలేని ప్రశంస, ఆదర సత్కారాలనూ ఆమె ఒక విధంగా తన జీవిత సాఫల్యంగా ఎంచ సాగింది నృత్యం ఆరంభించగానే ఆమె తన ఆనందంలో మునిగి పోతుంది ఆమెకు గాఢమైన మానసిక, తృప్తి కలుగుతుంది ఆమె తన మహానికి వచ్చి నిశ్శబ్ద అయినంతవరకూ ఆ అనుభూతి అట్టే ఉంటుంది

ఆశ్వయుజపూర్ణిమామహోత్సవం ఆరంభమైంది పాలి గత సంవత్సరం లాగే ఈ సారి కూడా ఉత్సాహంతో నృత్యం చేసింది నృత్యం సమాప్తమైనపుడు ప్రేక్షకులు గత వత్సరం కంటే బిగ్గరిగా ఉన్నట్లుతే నలుగురు కన్పిస్తున్నారు పాలి తన మహాలు వైపు పోసాగినప్పుడు ఆమె రథం వెనక ఉపహారాలతో కూడిన నాలుగు ఏనుగులూ ఆరు రథాలూ ఉన్నాయి ఈసారి పారితోషికాలూ, ఉపహారాలూ ఇంతగా ఉన్నాయి

పాలి మహల్లో అడుగు పెట్టగానే వృద్ధ రేణుక ఆమెను కౌగిలించుకొని లోపల ఉన్న

విశాంతి కక్కకు లీనుకుపోయింది ఒక కన్ను పోవడంవల్లనూ, రెండో కన్ను బాధ పెట్టడం వల్లా రేణుక పాలి వెంట వెళ్ళలేదు ఆమె కళ్ళల్లో నీరు పెట్టుకోని అంది— 'బిడ్డా, మేము తరచు విశిష్ట పురుషులనే ఆనందింప చేశాం కాని నీవు నేడు నమస్త దేశాన్ని ఆనందంలో ముంచావు నీవు దేశానికి ఉపకారం చేశావు. నిజంగా నీవు దేశనర్తకిని' పాలి ఏమీ మాట్లాడలేదు రేణుక కన్నీళ్లు శుడిచి ఆమె మహాలు ద్వారం దగ్గర నిలబడ్డ ఎందరో లిచ్చవీయ సుప్రతుల వైపు సంతే తం చేసి అంది— 'నేను వీరికెంతో సచ్చ శెప్పి అలసిపోయాను నేనూ మానవిననీ, నాకూ, ఆకలి, అలసటల తరవాత విశాంతి అవసరమనీ నీవిప్పుడు వీళ్ళకి సచ్చచెప్పు'

వాళ్ళ వేపు చూచి వృద్ధ రేణుక కంటి బాధ మరచి అంది— 'ఇక్కడ నిలబడ్డ మాత్రాన్నే వారి మనసు తృప్తిపడితే, నిలబడనీ, పాపం బాలురు' అని ఆమె పాలిని స్నేహాగారానికి తీసుకుపోయింది తరవాత ఆమె చాలామంది దానీలను వెంట తీసుకొని వెలవలికి వచ్చి, ప్రాసాద ప్రాంగణంలో నిల్చి యున్న యువకుల నుండి, ఉద్యానంలో నిల్చియున్న పరదేశుల నుండి, అన్యవజల నుండి ఉపహారాలు స్వీకరించి వాళ్ళకు శ్రీఘంగా బోధించ నారంభించింది

స్నానం చేసి పాలి శయనాగారంలో ప్రవేశించింది తన ఉత్తరీయాన్ని తొలగించడానికి ముందు బిగ్గరిగా అరచి కూర్చుంది.

ఆమె పోగొట్టుకున్న సోదరడు ఆనందుడు ఎదుట నిలబడ్డాడు అతని దుస్తులు పూర్తిగా మారిపోయాయి ఆ వస్త్రాలు పరివ్రాజకునివి కావు, శ్రమశీలకునివికావు, జటిలకునివి కావు అగ్నిపూజకునివి గాని, బ్రహ్మచారివిగాని కావు అవి వేరే రకం కాషాయ వస్త్రాలు, ఆనందుని కన్నులు ఒక విధమైన ఉన్నాదం చేత అభిభూత మవుతున్నాయి.

'సోదరా, సోదరా' అని పాలి అరచి ఆనందుని బాహువుల్లో చేర్చుకుంది 'చేర్చుకోడమే కాదు, ఏడవ నారంభించింది కొంచెం సేపు పాలిని ఓదోర్చి ఆనందు డామెను దూరం చేసి, 'పాలీ, నా వైపు చూడు' అన్నాడు

పాలి అతన్ని చూసింది

'పానీ, మూడేళ్ల నుండి నేను మనస్సును అణచి వస్తున్నాను నేను హృదయాన్ని తొక్కివేశాను పనాల్సీ, ఉపవనాల్సీ, గిరి కంధరాల్సీ మర్దించాను శాక్యముని గౌతమ బుద్ధుని ఆదేశాన్ని మనస్సులో ఉంచుకొని ప్రతి పుక్షం క్రింద పద్మానసం వేశాను కాని నిన్ను మరచిపోలేకపోయాను కాదు, నిన్నుగాదు, నీ పుత్రుని వా హృదయంలో అదే ఒక ధ్వని లేస్తోంది కాదు, వాడు లేనిదే నాకు శాంతి కలగదు సోదరీ నేను

తీసుకుపోతాను' అనందుని వేతాల్లోని ఆ ఉన్మాదం అణిగి ఇప్పుడక్కడోక విచిత్రాకర్షణ కవి స్తోంది పాలి ఒక్కసారిగా ఏమీ మాట్లాడ లేకపోయింది బాలుని ఉయ్యాల దగ్గరికి వెళ్లి, వాణ్ణి లేవదీసి, కౌగలించుకొని, వేగంగా విడవసాగింది అమె రోదన స్వరం కళోర హృదయుడైన పురుషుడు సహితం ద్రవించేటంత కారుణికంగా ఉంది ఆసం

నలకకు'

'నేను ఒకటి రెండురోజుల నుండికాదు, పాలీ, దినాలు మాసాలు వర్షాలు నుండి దీన్నే ఆలోచించాను నాకిచ్చి వెయ్యి నాకివ్వడంలోనే నాకు, వీడికి, నీకు కూడ రక్షణ ఉన్నట్లు నా మనస్సు, ఆ భగవంతుడు కూడా చెప్తున్నారు కాలం వ్యర్థం చేయకు సోదరీ ఇది ఐహిక పారలౌకిక సంబంధాల్ని ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం నాకు ఒప్పగించు, నాకియ్యి, త్వరపడు' ఇలా అని అనందుడు

వాణ్ణి తీసుకుపోడానికి వచ్చాను నీ పుత్రుని నాకు ఒప్పగించు!

'సోదరా, నా హృదయాన్ని తీసుకుపో నాకది అవసరంలేదు ఈ హృదయాన్ని నేనెంతో అణచారు, మర్దించాను కాని అది యింకా జీవించి ఉంది దీన్ని పెల్లగించి లాగుకొని పో పిల్లవాణ్ణికాదు నేను వాణ్ణి వ్వలేను'

'కాదు పాలీ, అభ్యంతర పెడతే కార్య మెలా జరుగుతుంది? నేనతన్ని తీసుకు పోతాను తీసుకుపోడానికే వచ్చాను చీకటి వ్యాపిస్తోంది దట్టంకానీ, నేనప్పుడు వాణ్ణి

లన్నాడు 'సోదరీ, నీవు దేశసర్తకవయ్యావు దేశసర్తకానికి ఎక్కడైతే కాదుకుంటాడా? ఇతని భాగ్యమెలా ఉంటుందో? తండ్రి కూడా ఇతడు కావాలని కోరడు తల్లి ఇతన్ని ప్రకటంగా పేంవలేదు పెద్దవాడయ్యాక నీ కొడుకు మంచి చెడ్డ మాటలనేకం విని ఏమి యోచిస్తాడు? ఇతడు రాజవంశంలో పుట్టాడు కాబట్టి అత్యుపాత్య చేసుకో కుండా ఉండలేదు ఇది సాధారణమైన ఆత్మ కాదు వీడు నీ దగ్గర ఉండడానికి యోగ్యుడు కాదని నా మనసు, చెప్తోంది'

'అట్లునకు, సోదరా అలాంటి అబద్ధం

చేతులు చాచాడు అతని మాటలలో చాలా స్వంతో బాటు స్పష్టమైన ప్రేమ కూడా తలకాడుతోంది అతని వాణి మర్మభేదని అయినా ఆర్థంగా ఉంది

పాలి మనస్సు బాలుణ్ణి ఇచ్చి వెయ్యడానికి సిద్ధమైంది ఆ ఒకటన్నర సంవత్సరాల్లో ఆమె ప్రపంచంలోని సుందర స్వరూపాన్నీ జగుప్సాకరమైన రూపాన్నీ చూసింది సోదరుని మాటలు అమె హృదయానికి గుచ్చు కన్నా, అవి సత్యాలని ఆమెకు తెలుసు. ఆమెకు సచ్చజెప్పవలసిన అవసరంలేదు

కాని ఆమె మాత్రం 'నీవు వీణ్ణి ఎక్కడెక్కి

తీసుకుపోతావు?' అని అమె క్రోధం అణచుకొని అంది—

'నేను వెళ్ళే చోటుకు, శాక్యముని బుద్ధుని భిక్షుక బృందం నివసించే చోటుకు, తథాగతుని పేరు మార్పు మోగే చోటుకు' 'అయితే నేను వీడి నెలా చూడగలుగుతాను?'

'పాతీ, చూడనవసరమేముంది?' సివు వీడి నెన్నటికీ చూడలేవు'

'సోదరా, నీ వింత కనిమడవెలా అయ్యావు? నా సోదరా డెక్కడ మాయమయ్యాడు? కాదు, కాదు వాడిక్కడుండడమే మంచిది పెద్ద వాడయ్యాక నన్ను తల్లి అని అనక పోయినా, నా మీద ఉమ్మినా, నన్ను చూడ గోరకపోయినా, నేను వీళ్ళే నా దృష్టిలోంచి అదృశ్యుణ్ణి కానివ్వను'

విలపిస్తున్న పాలి రెండుచేతులూ తన చేతిలోకి అతి ప్రేమతో తీసుకుని అతడు లోధింపసాగాడు 'పాతీ, నీ పుత్రుడొక గొప్ప దైవీవిభూతి కాగిండని వృద్ధ వేదాంతి చెప్పాడు నీవు వీళ్ళే పెంచుతే యావనం రాకుండానే వీడు స్వయంగా తన్ను ధిక్కరించుకుంటాడు ఇతనికి తనపై మాతృర్యం కలుగుతుంది తుదకు అవమానాలచేత దుఃఖితుడై ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు నా మేనల్లుడికి, ఒక రాజకుమారుడికి నేనలాంటి స్థితి రానివ్వను దీన్ని అంతవరకూ పెరగనివ్వను వీళ్ళే నా కిచ్చెయ్యి వీడు మనల్ని ఉద్ధరిస్తాడనిపూజ్యవేదాంతి చెప్తున్నాడు కాబట్టి, నేను వీళ్ళే నీ నుండి

ఆమె పాలి

దూరంగా తీసుకుపోడానికి వచ్చాను అప్పుడు వీడు నిన్ను చూడలేడు ఒక సారైనా మీరిద్దరూ ఒకరి నొకరు కలుసుకున్నారా? ఫివాత్యల్యం ఇతని జీవితాన్ని శూన్యంగా చేసి వేస్తుంది'

'సోదరా నేను వీడి తల్లిని'

'ఏ లిచ్చనీయమాలైనా తన పుత్రుని సుఖం కంటే తన సుఖం ఎక్కువని అనుకుందా?'

'సోదరా, ఇది అనంభవం'

మళ్ళీ అతని కళ్ళలో స్థిరమైన కాంతి ప్రకాశించి పోగింది 'పాతీ, నీ సోదరుని మాటల్లో నీకు విశ్వాసముందా? బాలుని నాకు వశపరచు' ఇది ఆజ్ఞ పాలి శోభావీన అయింది ఆమె బాలుని ఒలంగా వక్షానికి పాతుకొని, ముద్దాడి, సోదరుని చేతుల్లో ఉంచింది

'పాతీ, శాద్ధసాధువు యజమాని చేత పుష్కమైన హృదయంతో నవ్వుతూ ఒనగబడ్డ భిక్షునే గ్రహిస్తాడు పాతీ, వా వైపు చూడు'

పాలి చాలా యత్నించి మనస్సును సంభాలించింది మందహాసం చేసింది 'బుద్ధభగవానుడు రక్షకుడగు గాక' అను ఆశీర్వాదంతో ఆనందుడు బాలుణ్ణి తీసుకున్నాడు పాలి నవ్వుతూ పాదాలపై బడింది

* * *

వీడేళ్ళు గడచాయి. ఈ విడేడ్లల పాలిలో అచింత్య పరివర్తనం కలిగింది. దూర దేశాల వరకూ అమె ప్రఖ్యాతి పొందింది సంధాగారంలో సభ జరగనప్పుడు, పాలి అక్కడికి వెళ్ళ నవసరం లేకపోతే ఆమె ఎవడైనా గొప్ప రాజా ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించి వైశాలికి వెలవల కూడా కాలు పెట్టుసాగింది సంవత్సరంలో అనేకసార్లు పాలి రథం జయ నాదాలతో వైశాలిని విడుస్తోంది పాలి ఖ్యాతి అనేక రహస్య కథల రూపం ధరించింది. పాలి ఏ నగరానికి పోతుందో ఆ నగరంలో ఆమె వచ్చిన మొదటి రోజునా, వెళ్ళిన మరుసటి రోజునా పనులన్నీ జరగనట్లే ఉంటాయి

నగరంలోని రసీక సమాజం పాలి రూపగుణాలను గురించిన సత్యావత్య వచనాలతో తమ కాలాన్ని గడపుతున్నారు. కాని వైశాలికి కూడా కొంత మేలు కలుగునప్పుడే పాలి వెలవలికి వెడుతూండేది క్రమంగా తన సృత్యకళ, దేహకాంతుల సహాయంతో పాలి మాటిమాటికి పోరాడుకొనే లిచ్చనీయ రాజులకు, రాజ ప్రతినిధులకు మధ్య ఐకమత్యం కలిగించింది దానిచే వాళ్ళు కలుసుకొని శాంతించారు ఆ కాలంలో దాదాపు లిచ్చనీయ వజ్జీయ నాయకులందరూ పాలి వశీకరణ మంత్రంలో పట్టుబడ్డారు భీషణ యోధులు, సంయమంగల పురుషులు అనేకుల నోటి నుండి కూడా 'లేడు' నుండి 'అవును' అని చెప్పించడంలో ఆమె సమర్థత కలిగి ఉంది ఆమె అందరినీ ముగ్ధుల్ని

చేసింది. అమె రూపం అనే వశికణ మంత్రంలో మైమరచిన పురుషుడు అమె కోరికే కాదనడానికి సాహసించలేకపోయాడు.

కావి మహానాముని మరణానంతరం లిచ్చవీయుల్లో ఒక విధమైన పీచమైన స్వేచ్ఛ వ్యాపింప సాగింది ఇది ఒక విధమైన ఆరాజకం. ఇది ఈ ఏడేళ్లలో భీషణ రూపం దాల్చింది. ధర్మవనర్తకు లెందరో స్వేచ్ఛా

ప్రియులైన లిచ్చవీయులను ఉత్తేజితుల్ని చేయడానికి ముందుకు వచ్చారు వాళ్లలో జటిలకులు, విర్గంధుల ప్రచారం వైశాలిలో ముఖ్యమయింది మరో వైపున ఎందరో సామ్రాజ్యవాదులూ, కూట సీతి జ్ఞులూ పరిషత్తులోని ఎందరో నాయకుల్ని ఉత్తేజితులను చేసే పన్నాగంలో నఫలు లభిస్తుండేరి. నియమానుసారం ఎప్పుడూ

లిచ్చవీయ పరిషత్తుభలు సంఘాగారంలో జరుపబడేవి ప్రవేణి పుస్తక నిర్ణయం అంతిమమని అంగీకరింపబడుతుండేది.. నేటికీ లిచ్చవీయ గణతంత్రం ఆభేద్యమూ. ప్రభావవంతమూ అయి ఉంది. ఘస్సీ ఉన్నా పూర్వం ఏ విధంగా ఒక భావనతోటే, విశ్వాసంతోటే ప్రతికార్యమూ సంపాదితమవుతూ ఉండేదో, ఇప్పుడలా అవడంలేదు. పురాతన

దిన దినానికీ...

రెక్సోనావల్ల

మీ చర్మ సౌందర్యం అతి

మనోహరంగా పెంపొందుతుంది

రెక్సోనా వాడుకవల్ల మీ చర్మ సౌందర్యం ప్రతిరోజూ కొత్త బాంపుగా వుంటుంది. రెక్సోనాలో వే సౌందర్యకారియైన ప్రత్యేక సాంకేతిక మిశ్రమం 'కేరీర్' వున్నది. రెక్సోనాలో మీ వెంటో ప్రతియే పునోలా నకరమగు కరిమళమును మీ శరీరంపై నిలిపియుంచుతుంది. రోజూ రెక్సోనా వాడండి.

**'కేరీర్'తో గూడిన
రెక్సోనా
మీ చర్మానికి
గుణకారి**

రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్ 24-130 TTD

రెక్సోనా వల్ల చర్మం ఎక్కువ

సాగసైన
కురులు

రీటా

విప్రుగా, అందంగా జుట్టును పెంచుతుంది

ఒకరి శరీర సాందర్యంచూచి,
మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం
అసూయపడవలసిన అవసరం
లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల
పాటాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి.

(విడ్ కంపెనీ, మద్రాసు 1
R-22 76)

త్వరపడండి! త్వరపడండి! త్వరపడండి!!

నిరాశపొందకుండుటకు నేడే మీ
అర్థ రు పడండి. మిక్కిలి అందమైన
సమూహాలలో రంగులలో, శ్రేష్టమైన
కాక్కిర్ చేతన వీరలు గలవు. స్వామి
కొద్దిగా వుంది. వెంటనే తీసికోండి
ఒక వీరకు. 7. రెండువీరలు రు. 13
మూడు వీరలు రు. 17-50. ఓలెక్స్
క్యాలిటీ ఒకటి రు. 10. రెండు రు. 19.
మూడు రు. 27. నూనెర్ ఫైవ్ రు. 20.
రెండు రు. 38, మూడు రు. 55. ఉచిత
జవాబుకుటు ఒకటిగాడు, రెండు. అనగా రెండు
వీరకు ఒకటే అయిర్ ట్రాప్స్, ఒక జాకెట్ గుడ్డ
వలెనగుదును. మీ ఆ యింట్లో మరో నా (వారుండి.

THE ROYAL STORES

(Sarees Deptt. APTWA)

Post Box No. 1774, Delhi-6

తెల్ల వెంట్రుక లుండవ

హిగడదం మాకు ఇష్టంలేదు. కాని "హిగ్డ
రంజన్" అయిర్వేడ్స్ సెంట్రల్ ఆయిర్ తెల్ల
వెంట్రుకలను వల్లగా మారుస్తున్నాయి. తెల్ల
వెంట్రుకలు నల్లవిగా మార్చి, అటుపై నల్లని
వెంట్రుకలే వస్తున్నాయి, ఈ ఆయిర్ జ్వాచకశక్తి
కంటే మృదువైనది. వరుసగా. లాభంపొందినవారు
1000 పైగా మాకు వాసియున్నారు. లాభం
లేకున్న డబ్బు వానను. ధర రు 10/-.

Bengal Ayurved Bhawan (55)
P O. Katri Sarai (Gaya)

ఆ మ్రపాలి

నాయకుల్లో చివరకు మిగిలిన వగర శ్రేష్టి
కూడా మరణించాడు.

అట్టి రోజుల్లో కాక్యముని గౌతమ
బుద్ధుని ధర్మం లిచ్చవేయుల్ని ఊపివేసి చైతన్య
వంతంగా చేసింది. క్రమంగా ఇతరదేశాల
కంటే లిచ్చవేయ గణం కొద్దధర్మాన్ని
అధికబలంతో అవలంబించసాగారు. బుద్ధాను
యాయులు కానివారే ఆ కాలంలోని అరా
జకవల్ల శంకాశీలురు, క్రూరులు, లజ్జా
విహీనులు అయ్యారు ఈ పరిస్థితిలో లిచ్చ
వేయ గణమంతా ఏక దృష్టితో గౌరవించు
వ్యక్తి ఆమ్రపాలి. మానసికంగా ఆమ్రపాలి
శాసనమే చైతానిలో సాగుతోందన్నట్లుంది
దినదిన ప్రవర్తనానమైన పాలి శరీర
సౌష్ఠ్యం అందర్నీ ఓడించింది. ఈ ఏడేం
డ్లలో పాలి తన పాంచభౌతిక శరీరానికి
క్రొత్తరంగు చేయడానికి శక్తివంతమైన లేకుండా
యిత్నించింది. పుత్రుని విడదాటుతో ఆమె
జీవిత లక్ష్యం మారివట్టుంది. నిరంతరం
భ్యాసం వల్ల ఆమె మకుమార శరీరం
వహన శీలం గలదైంది. పౌదయ రోజునా
న్నెచి పాలి ముఖం ఎనిమిది జాములూ
మందహాసం చేస్తుంది. తన మనోవేదనను
కప్ప పుచ్చడాని కామె ఎన్నోసార్లు నవ్వు
తుంది, నవ్వుస్తుంది. ఇలా దుఃఖాన్ని మరచి
డానికి యత్నించసాగింది.

పాలి ప్రాపాదంలో చాలరోజుల నుండి
ఉజ్జయిని నుండి పారివచ్చిన రాజకుమారు
డొకడు నిద్రపిస్తున్నాడు. నేడు వివిధములైన
మాటలాడి పాలి అతన్ని ప్రపుల్లితుని
చేస్తోంది. తన పుత్రునితో సమానుడైన
రాజకుమారుడు తన కోసం ఉన్నతృప్తపడం
చూచి పాలి సానుభూతితో మందహాసం
చేసింది. తుదకు రాజకుమారుడు పాలి మాట
ఒప్పుకున్నాడు. ఇంటికి పోయి తండ్రిచే
నిశ్చితమైన కన్యను వివాహ మాడడానికంగీక
రించాడు. ఇంతకు పూర్వం ఈ రాజకుమారు
డుడే పాలి లేకపోతే జీవించని నిశ్చయించు
కున్నాడు!

అలాంటి అనుభవాలు పాలి జీవితంలో
అనేకం గడిచాయి. రాజకుమారుని వచ
నంతో ఆమె సంతోషిస్తూ వడింది అకస్మా
త్తుగా దాని మనోత్ర వచ్చి సమాచారం
చెప్పింది.

'ఒక వరదేశి దర్శనం చేయడానికి అను
మతి కోరుతున్నాడు.'

'వెంటనే కహవజాలా ఇచ్చినా అనుమతి

లభించదని చెప్పి!'

'అతడు రెండు వేలివ్యాడు. నేను తీసు
కున్నాను!'

'అయితే ఇచ్చివేయి.'

'అతడు వాలుగు వేలయినా ఇవ్వగలడు;
దేవీ, అతడు వాతో మొదట చెప్పాడు.

'వాలుగువేల కహవజాలను గూడా ఇచ్చి
చేస్తే?'

'ఎనిమిది వేల నిస్తాడు. మీరు దర్శనం
ఇచ్చేదాకా అతడు మరలిపోడు.'

'వెళ్ళు, పిల్చుకురా.'

'అతడు ఏకాంతం కోరుతున్నాడు, దేవీ.'

పాలి ఆటం రాకుమారుని చెప్పే చూచి
అంది 'వనంతరాజా, నిపు కొంతసేపు ఉద్యా
వంతో వడాడు. నే నిప్పుడే వస్తాను...
మనోత్రా, వెళ్ళి అతన్ని ముఖ్యభవనానికి
తీసుకురా.' ఇలా అని పాలి ముఖ్యభవనానికి
వెళ్ళి చేరింది. మనోత్ర వరదేశిని రోవలికి
వంపి వెలవల ద్వారాలు బంధించింది.

వరదేశిని చూడగానే పాలి స్తబ్ధురాలైంది.
'వది వంతర్పూరి క్రిందట ఒక పుత్రశ్రికల
వాడు వచ్చాడు నేడు ఆ మహాలుకే
ఆ స్థానంలోనే మళ్ళీ ఒక కర్రబొమ్మల
వాడు వచ్చాడు. కాని నేటి పురుషుడు మరో
కనితా ఉన్నాడు ఇతడు కూడా బింబిసారుడు
కాడని ఎవరూ చెప్పగలడు? ఏళ్ళు గతినే
అతనిలో మార్పుకలగదా?'

పాలి మాట్లాడ లేకపోయింది. వరదేశి
చేయి పట్టుకొని అతన్ని ఆమె తన శయన
గృహంలోకి తీసుకుపోయింది. ఆమె అక్కడి
ప్రతిద్యారాన్నీ, గవాక్షాన్నీ మూసి చేసింది.
సంవత్సరం నుండి అపబద్ధ అవేగం ఒక్క
సారిగా వెలువడగోరిందా అన్నట్లు ఆమె
చేయబడిన ఆమె కన్నీళ్ళు ధారగా ప్రవహించ
సాగాయి. నివరూ చూడలేరనే విశ్వాసం
కలిగిన తరవాత పాలి వరదేశిని పమీపిం
చింది. కాని పుత్రశ్రికలవాడు గడ్డాన్ని
పీకి వేశాడు. ఇది చూచి పాలి బొంగు అక
స్మాత్తుగా కాంతించింది.

ఆ అగంతకుడు బింబిసారుడే అని
ఆమూర్ఖురాలు అనుకుంది కాని అతడు
సంజయుడు అతడు తన వేషాన్ని మార్చి
పాలి పాదభూమిని తీసుకున్నప్పుడే పాలితన్న
ఆమెతున్నట్లు అతనికి తెలిసింది... సంజ
యుణ్ణి చూచినప్పుడు ఆమెకు అమితమైన
సంతోషం లభించింది.

సంజయుడు వ్యర్థమై ఆలస్యం
చెయ్యక ముఖ్య విషయానికి వచ్చాడు. అత

దబ్బాడు— 'దేవీ, నా దగ్గర ఏ విషయాన్నీ దాచడానికి ప్రయత్నించకు. రేవా వాకంతా చెప్పింది. నేను ఏడు సంవత్సరాల మండి మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని కోరుతున్నాను కాని నమయం లభించినా వ్యవధి చాల తక్కువ. నేను వైశాలిలో ఉన్నట్లు ఇక్కడి గూఢచారులకు తెలిసిపోయింది. కావున నేను చెప్పేదంతా శీఘ్రంగా విను, దేవీ నేను మిమ్మల్ని భిక్షం అడగడానికి వచ్చాను.'

'ఒక వరక్షికా?'
'కాదు, నా మహారాణిని.'
'ఇలా అనకు, మహానదివా.'

'మీరు చేసిన దేశసేవ, ఆత్మత్వగం ఏ సామ్రాజ్యం చేయలేదు ఆమె సేవలం పరక్షేకాదు, ఆమె దేశోద్ధారిణి, కులోద్ధారిణి, ప్రేమదేవి. దేవీ, ఏడేళ్ల వాటి పాత దొబ్బు మహారాజు మరలేదు. ఏడేళ్ల నుండి నా మహారాణి మహారాజును ఆతురపాటుతో మరచి ఉందని నేనెరుగుదును నేను ఏ విషయాన్నీ గుప్తంగా ఉంచలేను ఈ విషయం మీకు బాగా తెలుసు!'

పాలి కప్పిటిని కప్పి పుచ్చడానికి ముఖం తిప్పి అడిగింది— 'మహామంత్రి, ఏ ఫనికై వచ్చావు?' సంజయుడు క్రింద కూర్చుండి జవాబిచ్చాడు 'మీ శుభహస్తంతో మీకు మహారాజును సుఖవాసిగ చేయడానికి'

పాలి అదరిపడి సంజయుని వైపు చూసింది అతని కళ్లు వెమ్మగిల్లాయి సంజయుడన్నాడు—

'దేవీ, మీరు తెలుసుండే మీ కొరకు మహారాజు హృదయంలో రగులు కొల్పిన మాతృర్య జ్వాల ఇప్పుడు ప్రజ్వలితమై అగ్నిరూపాన్ని ధరించింది లిచ్చవీయుల విరోధం ఇప్పుడు మగధ మీద వ్యాపిస్తోంది ద్వేషం పెరిగింది కార్యం వ్యాపించింది కాని లిచ్చవీయు మాగధీయుల కలహం శాశ్వతంగా శాంతించడానికి ఇప్పుడొక అవకాశం చేజిక్కింది'

తీవ్ర వేదన కూడా పాలిని చలించజేయలేదు ఆమె అంది— 'నీవు లిచ్చవీయు మాగధీయ మైత్రిని ఎందుకు కోరుతున్నావు?'

'మొదటిది, రెండు శక్తివంతములైన శాస్త్రాలు ఒకటిగా అవుతాయి కాని దాని కంటే అధిక మహాత్వం గల విషయమేమంటే, నా మహారాణి ఒక సమయంలో అతని.....'

'దాలింమ; మహామంత్రి, నేను వెళ్తాను.'
'చెప్పినంత మాత్రం చేత, ఒప్పుకున్నంతమాత్రం చేత ఏమైనా జరిగితే నే నిప్పుడే ఇంద్రుణ్ణి పుతాను. ఇంద్రుణ్ణి అయ్యాక నాకిక్కడికి రావలసి యుండదు. నేను వా దివ్యశక్తుల సహాయంతో ఈ భేదభావాలనీ, నా విరోధాలనీ, దుష్ప్రబుద్ధిని— అన్నింటినీ దూరం చేసి ప్రతి మనుష్యుణ్ణి లిచ్చవీయుని చేస్తాను...

'లిచ్చవీయుల యెడ ఇంత అనురాగం ఎప్పుటి నుండి కలిగింది, మహామంత్రి?'
'నిజమైన లిచ్చవీయుడే మనుష్యుడని పించుకోడానికి యోగ్యుడవుతాడు. క్షమించు. నేను నేటి లిచ్చవీయుణ్ణి గురించి చెప్పడం లేదు.'

'అయితే, నాలోని భేదభావాన్నీ అన్నె క్యాన్నీ, దుర్బుద్ధిని దూరం చేయవచ్చా?'
'అవును, దేవీ, మహారాజు వీరిపాటుని దృష్టి రాజకుమారి చేలనన్నీ బడింది. గత పత్సరం మీరు చేలన దగ్గరకు వృత్యం చేయడానికి వెళ్లారు. కొన్ని దినాలు ముందుగానే మీరక్కడికి వెళ్లారని నేను విన్నాను. చేలన మనస్సు మహారాజు వైపు తిప్పబడితే, ఇద్దరికీ వివాహమైతే మాగధీయ లిచ్చవీయు స్నేహబంధం చాలా కాలం వరకూ జతగూడి ఉండడం చాలా సంభవం అవుతుంది ఏ మహా ద్వేషంతో మీ ప్రేముకులిద్దరూ వివాహ గ్రంధితో బంధితులయ్యారో, ఏ ఉద్దేశ్యం అనంపూర్ణంగా ఉండిపోయిందో, ఖచ్చిత

సంపూర్ణం కావలసిన అవకాశం వచ్చింది. అది మీ చేతుల్లో పూర్తి కాగలదు.'

పాలి ద్వానగ్రార్యకంగా ఈ మాట వింటుంది. అకస్మాత్తుగా నిలబడి ఆమె అంది, 'సంజయా, ఆలోచించి చెప్పును.'

'దేవీ, ఇది ఆలోచించే ప్రశ్నకాదు, చేయవలసింది. మీ ఆత్మబలి మహారాజాకు అమిత దుఃఖం కలిగించింది. లిచ్చవీయుల యెడల ఆయన మనస్సులోని రోషానికి ఇదే ముఖ్య కారణం. చేటక రాజపుత్రి చేలన పొందుతే ఈ రోషం అవశ్యం తగ్గుతుంది. మార్గాన్ని మీ రాక్షాన్ని సుఖవంతం చేయడానికి ఇది చక్కని అవకాశం. మీరే కార్యకర్తకుండా చేస్తారు కూడానా. మరో ప్రశ్న అడగనా?'

'అడుగు'
'యువ రాజేక్కడ?'
'మహామంత్రి—పాలి శేక చేసింది;

తిరిగి వెంటనే స్వగత పొందింది. తాపశ సాత్తుగా అరచినందుకు ఆమె సిగ్గుపడింది. ఆమె శరీరమంతా కంపిస్తోంది. వారి హృదయమందింకా అధికంగా వహించే ఓర్పులేదు పాలి శయ్య మీద పడిపోయింది. కన్నీళ్లు ప్రవహించ సాగాయి... 'ఏడు సంవత్సరాలయిన తర్వాత పతి సంగతి తెలిపిత తర్వాత ఆమె మాతృర్యంతో నిండిపోయింది. ఇప్పుడు పతికి పరమవిశ్రాంత డాక్టరు చేతిలో నుండి జారిపోయిన పుత్రుణ్ణి జ్ఞానకం చేస్తూన్నాడు.

(సశేషం)

శ్రీమత్ సత్యమోహిణి కౌన్సిలర్ - ఈ ముద్రుడు - ఆంధ్రకేంబలు!!

పోలింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్
 టై పెన్స్ ఆక్సరలేడు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగలు, క్రూరువ్యక్తుల నుండి రక్షించుకొండి. ఉల్ట్రా ప్రయాణాలు, యాత్రలు, వాటాంకు ప్రశస్తి పై నది. ఆటోమోటిక్ 50 షెల్లు ఏర్పాటు గలదు. తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడు విద్యుదవ్యయ మిమ్మును కాపాడును. ధర: 50 షెల్లు జర్నల్ మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50 ఏసీసి వార్షిక రు. 2/50. లెడర్ కేస్ రు. 3/50 అదనపు షెల్లు 100 కి రు. 5/-.

SULEKHA TRADERS (WAP-15)
 Beat No. 13 Aligarh

కుటుంబ నివేర్యం

గురువు లేకుండా అన్నిరకములను వ్యయంగా కత్తిరించి కుటుంబము 384 పేజీల 400 బొమ్మల పుస్తకం రు. 8/- ఐట్ట యేమివ్వరా సోకుండా కత్తిరించుటకు 352 పేజీల 2 వేల బొమ్మల 160 పేజీల పుస్తకం రు. 10/- 2 తెలుగు, ఏపీ. అదనం జీ. పున్నారావు నోడరి, అమరావతిలో స్థితి, (నయ) ఐంటిమిల్లి, బందరు తాలూకా

మడమ పగుళ్ళు?

లిచెన్సా

వాడండి

021613A76

వారఫలం

30-9-1966 శుక్రవారం మొదలు 6-10-1966 గురువారం వరకు.

మీషం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో సోపానాల్లో పోటీ పెరుగడంవలన తరుచుగా మీ కార్యక్రమాలు మార్పుకోవలసివస్తుంది. అవసరానికి యోగ్యత విధిగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాబల్యం బాగా ఉంటాయి స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— సంతోషకరమైన వార్తలు వింటారు. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

వృషభం : వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తి వ్యాపారాల్లో వ్యయప్రయోజనాలు గురి కావలసి వస్తుంది. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగడంవలన అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది. సాహిత్యకళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది సంతానానికి సాఫల్యం తోపాటు లభిస్తాయి.

మిథునం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగానే సాగుతాయి. కాని వారంతంలో ఏకాకులు యేర్పడతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంత వరకు లభిస్తాయి. అర్థిక వ్యవహారాలు సంక్లిష్టతరంగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో ప్రయోజనం గల ఫలితాలు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్య భారం పెరుగుతుంది.

కర్కాటకం : వ్యాపారంలో మీ ఆరోగ్యంపై దగ్గర అవకాశాలు లభిస్తాయి. కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీకుంటే పెద్ద వారసుడైన మీ సహచారిని కైర వలసివస్తుంది రాజకీయ వ్యవహారాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు— అరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో మీ కృషి రాజ్యంతుల్యం. నింహం : ఫలితం మాత్రం యోగ్యమైనా ప్రయత్నించిన ఫలితమే ములుపు నెరవేరుతుంది వ్యాపారం బాగోవుతున్న వేయడంవలన అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు శ్రమమీద నెరవేరతాయి ప్రయోజనాలు లాభ దాయకంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు శ్రమ మీద నెరవేరుతాయి. సోపానాల్లో గౌరవం లభిస్తుంది.

కన్య : వృత్తి వ్యాపారాల్లో వారం ప్రారంభంలో ఏకాకులు యేర్పడి తరువాత వర్తకం అంటాయి మీరు వ్యయం చేసే వ్యాపారాలంటే బాగాస్పృహతో కనీసం వేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. అర్థిక

వ్యవహారాల వారాంతంలో బాగా ఉంటాయి. అలాగే కార వస్తువులు కొంటారు.

స్త్రీలకు— అరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

తుల : వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఆదాయం కంటే ఆదావుడి అధికంగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో జోక్యంచేకోవడం తగదు ఉద్యోగంలో యితరులు చేసిన పొరబాట్లవల్ల మీకు శ్రమ కలుగుతుంది రాజకీయ వ్యవహారాల్లో విూరే వెనుకకు తగ్గవలసివస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు మీద వస్తువులు వస్తాయి పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

వృశ్చికం : ఇరుగుల విమిత్తం చేసే ప్రయత్నాలు ములుపుగా నెరవేరతాయి మీ వ్యయ వస్తుల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. సోపానాల్లో వాడ ప్రతివాదాలకు దిగడం మంచిదికదు. ప్రయాణాలు శ్రమమీద ఫలిస్తాయి. అదలంకారంకోసం వ్యయం చేస్తారు కుటుంబ సంతోషం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

ధనుస్సు : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు భవిష్యత్తును అలోచించడంవలన ప్రస్తుతం సాధ్యమైన రుణాన్ని సాంధ్యకావలసివస్తుంది. అర్థిక వ్యవహారాలు బాగానే ఉంటాయి. వృత్తిలో కొంతవారి సోపానా యేర్పడతాయి సంతోషం లభిస్తుంది. కార్య వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు బాగా ఉంటాయి. సోపానాల్లో గౌరవం లభిస్తుంది.

మకరం : వ్యాపారంలో మీకు వస్తుం కలి సంతోషానికి యితరులు చేసే ప్రయత్నాలే మీకు లాభదాయకంగా మారతాయి ఉద్యోగంలో మీ సుంచితమే మీకు యిబ్బందినకలిగిస్తుంది వృత్తి రీత్యా చేసే ప్రయాణాలు ఫలితంవల్ల సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— అరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. విలాస కాంక్షేసాల్లో పాల్గొంటారు.

కుంభం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. కొంతమంది మిత్రుల వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకోవడంవలన కార్యధారం పెరుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వ్యయంగా లాభిస్తాయి. భుజములంగా వ్యయం జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది దైవకార్యాల నెరవేరతాయి.

మీనం : వ్యాపారంలో మీకు మున్ముందు ఉపయోగించగల ఫలితాలు యేర్పడతాయి. అవసరానికి యోగ్యత విధిగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. ప్రయాణాలు ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో అభివృద్ధిని సాధించగలరు.

స్త్రీలకు— అరోగ్యంసంతుష్టతరంగా ఉంటుంది. విద్యుత్తు వ్యవహారాల్లో మీకృషి ఫలితంవస్తుంది.

—మహేష్

తిప్పుడు

90,00,000

శోతలకు వైగా

షార్ప్

వినుచున్నారు

మాడల్ BX38

3-ట్రాన్సిస్టర్

2 బ్యాండ్.

ఇయర్ ఫోన్

సౌకర్య

ఎక్స్టర్నల్ ఏ0

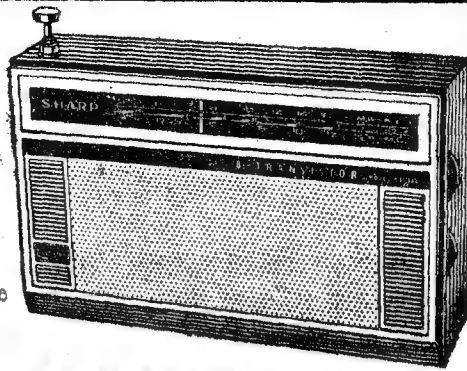
యల్ & పవర్

రు. 225/-

ఎక్స్టెన్

డ్యూటీ రు. 20

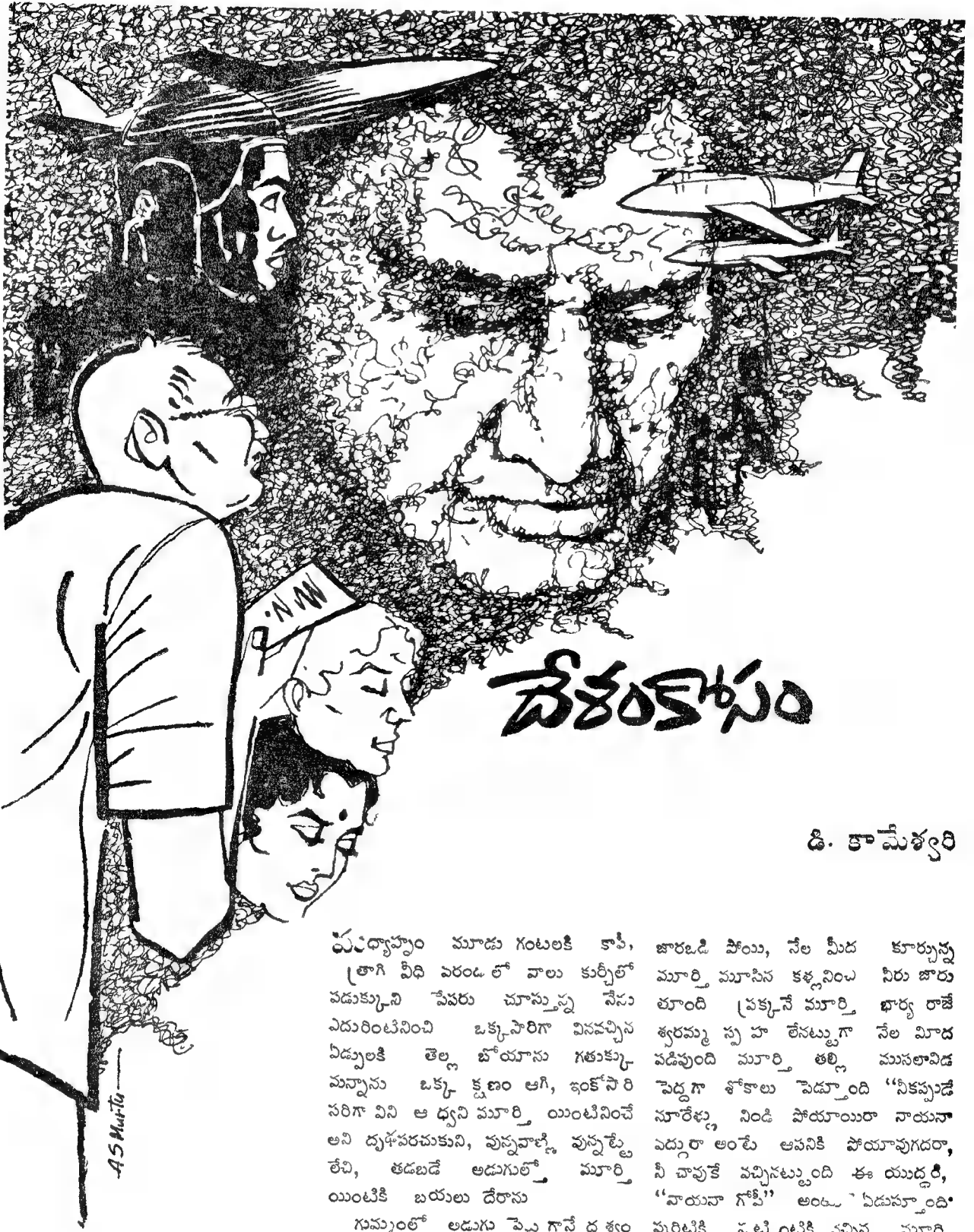
పన్నులదనం

SHARP RADIO

అంబయన్ స్పీక్స్ లి
టన్ హాస్
వొంబాయి-1.

... తీస్తిబ్యాటరీలు ఇవరల్ మ్యూజికల్ హార్మ్స్ మెక్యూజిక్స్ హార్మ్స్ ఎదురుగా, హైదరాబాద్-1.

దేశంకాసుం

డి. కామేశ్వరి

మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకి కాపీ, త్రాగి వీధి ఎరండ్ లో వాలు కుర్చీలో వడుక్కుని పేవరు చూస్తున్న నేను ఎదురింటినించి ఒక్కసారిగా వినవచ్చిన ఏడ్పులకి తెల్ల బోయాను గతుక్కు మన్నాను ఒక్క క్షణం ఆగి, ఇంకోసారి సరిగా విని ఆ ధ్వని మూర్తి యింటినించే అని దృఢపరచుకుని, పున్నవాల్లో పున్నట్టే లేచి, తడబడే అడుగుల్తో మూర్తి యింటికి బయలు దేరాను

గుమ్మంలో అడుగు పెట్టగానే దశ్యం చూసి విశ్వేష్టడినై పోయాను గోడకి

జారబడి పోయి, నేల మీద కూర్చున్న మూర్తి మూసిన కళ్ళనించి నీరు జారు తూంది ప్రక్కనే మూర్తి భార్య రాజే శ్వరమ్మ పు హ తేనట్టుగా నేల మీద వడిపుంది మూర్తి తల్లి ముసలావిడ పెద్దగా శోకాలు పెడ్తుంది “నీకప్పుడే నూరేళ్ళ నిండి పోయాయిరా నాయనా ఎద్దురా అంటే ఆపనికి పోయావుగదరా, నీ చావుకే వచ్చినట్టుంది ఈ యుద్ధరీ, “వాయనా గోపీ” అంటూ ఏడుస్తూంది పురిటికి పట్టింటికి వచ్చిన మూర్తి అఖరి కూతురు ఏడుస్తూనే తల్లిని

పట్టుకు వోదారున్నాంది.

అప్పటికే నాకు సంగతి అర్థం అయింది వెంటనే మూర్తి వక్కుకి వెళ్ళి “ఏమిటిరా మూర్తి! ఏమయిందిరా?” గాభరాగా అడిగాను నాగొంతు విని ముసలావిడ గొంతు హెచ్చించింది మూర్తి కళ్ళు తెరిచి బావురు మన్నాడు ‘గోపీ, గోపిరా’ అన్నవ్వంగా అంటూ ప్రక్కనే పడివున్న గులాబిరంగు కాగితం అందించి చాడు వణకుతున్న చేతుల్తో పెల్లిగొం విప్పాను అది ఎయిర్ ఫోర్సు అధికారుల వగ్గ సుండి— ‘వీ కుమారుడు పైలట్ ఆ సరు గోపీనాథరావు నిన్నటి యుద్ధంలో మరణించాడని తెల్పుటకు విచారిస్తున్నాం’ — గోపీ! గోపి చనిపోయాడా? ఒక్క క్షణం ఏం తోచని దిగ్భ్రమలో ఉండి పోయాను గుండె లవిసేలా ఏడుస్తున్న ఆ తల్లిదండ్రులని ఏమని ఓదార్చాలోకూడా తెలియలేదు నాకు

“ఎంత పని జరిగిందిరా మూర్తి, యిలా అయిపోతాడని యెన్నడూ అనుకోలేదు, ఎంత దురదృష్టం—యింత చిన్న తనంలోనే వాడికి మారేళ్ళు నిండి పోతాయని, మిమ్మల్ని యిలా దగచేస్తాడని” పట్టుకున్న గొంతుతో ఏదో అన్నాను

“గోపీ, గోపీ, యెక్కడున్నావు నాయనా, ఎంత చెప్పానురా, వద్దరా ఈ పని లికని ఎవకుండా వెళ్ళి చేతులారా చాపుకొని తెచ్చుకున్నావుగదారా, బాబూ,” మగవాడినని కూడ మరచి గుండెలు పగిలేలా దుఃఖించ సాగాడు మూర్తి

“పూరుకో మూర్తి, ఎంత ఏడుస్తే మాత్రం పోయినవాడు తిరిగి వస్తాడా? కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకో, నీవే యిలా అయితే ఇంక ఆవిడ సంగతి ఏమిటి? కొన్నే గుండె నిబ్బరించుకోవాలి” ఏదో పైకి వోదార్పు మాటలు చెప్తున్నా నాకూ కళ్ళనీరు అగడం లేదు

“ఇంత పని చేస్తాడని యెన్నడూ అనుకోలేదు, గోపీ! బాబూ, నాయనా” నాళ్ళ దుఃఖానికి అంతం లేదు

“మూర్తి, ఒకటే చెబుతున్నాను విను నీ కొడుకు దేశంకోసం ప్రాణాలు అర్పించాడు అలాంటి ధీరుడిని కన్యకుడుకు నీవు గర్హించాలి, దేశరక్షణకోసం తన

కర్తవ్యం నిర్వహించి, ప్రాణాలు అర్పించిన కొడుకుని చూసి నీవు దుఃఖం మరచి గర్హించాలి” అంతకంటే ఏం చెప్పాలో నాకు అర్థం కాలేదు

“నీ కెలా తెలుస్తుందిరా నాబాధ గుండెలా మండి పోతున్నాయి, కడుపు తీసి బాధ ఇలాంటిమాటలతో తీరుతుందా?”

“అవుననుకో, నాకు తెలుసు, నీబాధ అయినా కొంచెం వోదార్పు చెంవాలి, అంతకన్న చేయగలిగింది ఏముంది?”

మూర్తి భార్య రాజేశ్వరమ్మ ఇంత సేపటికీ కళ్ళు తెరిచింది ఆ శోక మూర్తినీ, ఆ తల్లినీ చూస్తూంటే గుండెలు ద్రవించాయి ‘బాబూ, గోపీ, నాయనా ఎక్కడున్నావు? ఎక్కడుకు వెళ్ళి పోయావు నన్నదిలి—ఒక్కసారి కనిపించు నాయనా? ఎంత బ్రతిమిలాడానురా నాయనా, నీకీ ఉద్యోగం వద్దని వివకండా వెళ్ళి నన్నిలా అన్యాయం చేసి వెళ్ళి పోయావా? . గోపీ” సంస్కారం అడ్డు రాగా పెద్దగా ఏడ్వలేక కొంగు వోట్లో కుక్కుకుని కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చుకొంది

“పూరుకో అమ్మా, పూరుకో, మీకూ వాడికి బుణం చెల్లిపోయింది లంతే! ఇంక గుండె రాయి చేసుకోవాలి మీరు”

ముసలమ్మగారి శోకాలకి ఇరుగు పొరుగు చేరి ఎవరికీ తోచిన విధంగా వారు వోదార్పు సాగారు ఎన్ని విధాల వోదారుస్తే ఎన్ని స్వాంత వచనాలు చెప్పేతే మాత్రం తీరేదా ఆబాధ! ఉత్తి మాటలతో తీరుతుందా గర్భశోకం!

బాధ్యతలు, బరువులు అన్నీ తీర్చుకు నిశ్చింతగా వుండవలసిన ఈ వృధావ్యంతో ఇంతటి కష్టం రావడం మూర్తి దురదృష్టం! రోజుకి ఎన్నివందలమంది తల్లిదండ్రులు యీ విధంగా విలసిస్తున్నారో!

గోపి చనిపోయాడన్న సత్యం నా మరసుని పిండపొగింది పట్టుమని ఇరవై రెండేళ్ళు లేని గోపికి ఆయుష్షు అప్పుడే తీరిపోవడం ఎంత దార్శాగ్యం! గోపి! గోపిని విన్న తనం నుంచి ఎరుగుదును నేను పొట్టి నిక్కరు, ఏదిబడి వదలు, పంటాల్లు, కాలేజి వదలు, ఎయిర్ ఫోర్సులో చేరడం అన్నీ ఎరుగుదును నేను

రామ్మూర్తి నాకు గానపెట్టాడే గాక, ఇద్దరికీ యెక్కడో దూరపు ఎంధుత్వం కూడ వుంది. ఇద్దరం ఒక వూర్లో పుట్టి పెరిగి, ఇంటర్ మీడియట్ వరకు సహా పాఠశాలం ఇంటర్ తర్వాత మూర్తి ఇంజనీరింగుకు వెడితే, నేను బియస్సీ, ఎమ్ ఎస్సీ చదివి, మూర్తి సూపర్వైజర్ ఇంజనీరుగా, నేను కాలేజీ ప్రెసిడెంట్ గా రిటైర్మెంట్, మళ్ళీ ఇద్దరం ఒకే వూర్లో, ఎదురెదురుగా ఇళ్ళు కట్టుకుని సీర వహించి మూర్తి పిల్లలందరూ పెద్ద వాళ్ళయి పోయారు ఆడ పిల్లలందరికీ పెద్ద సంబంధాలు చేశాడు పెద్ద కొడుకు వదలు తప్ప ఇంకో ధ్యాసలేకుండా బుద్ధిగా చదువుకుని, ఇంజనీరింగ్ చదివి పెద్ద ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు

ఎటొచ్చి మూర్తికి ఎప్పుడూ రెండో కొడుకు గోపి గురించే బెంగ! చిట్టచివర మూర్తికి వయసు మళ్ళాక పుట్టిన గోపి గురించే వూరికే బాధపడేవాడు

గోపిది చిన్నప్పటి నుంచి చింత స్వభావమే! కోపం, పంతం తొందరపాటు అన్నీ ఒక పాలు యెక్కువే! ఎన్నిదెబ్బల తిన్నా అన్న మాట మీదే నిలబడేవాడని తన మాటే నెగ్గలనే వాడు

చిన్నప్పటి నుంచి గోపికి చదువుమీద కంటే ఆటపాటల మీద, మెకానిజం మీద ఇంటరెస్ట్ చూపేవాడు బొత్తిగా వదలు మీద ధ్యాసలేకుండా వుండేవాడు ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఏ స్క్రాడ్రైజ్ పట్టుకుని ఆ స్ప్రేలు మార్చి ఇంకోటా బిగించడం, ప్లగ్గులు ఒకదాని దొకటి మారుస్తూ వుండడం, రేడియో విప్పి ఆ వైర్లు తనిఖీ చేయడం ఫేస్ విప్పి అంగులిగ్ చేస్తూండడం, ఏ ఇన్ స్టి పెయ్, హీమో బాగు చేయడం ఇలాంటి పనే చేస్తూండేవాడు నాళ్ళ నాన్న లేసప్పుడల్లా కారు ఎక్కి ఆవైర్లు బేటరీలు అవి ఎలా పనిచేస్తున్నాయో చూడడం, అన్ని విషయాల వివాట్లు తినేవాడు. పట్టుమని పదిహేనేళ్ళు లేకుండానే కారు డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నాడు ఇంక గేస్టు, అందుతో క్రికెట్ అంటే ఎవరికీ వ్రాన పిచ్చి క్లాసులు ఎగగొట్టి కూడ నేర్చు ఆడతూండేవాడు సరే ఈ కాలపు అవసర పిల్లల్లాగా సినీమాలా పిచ్చి,

రోజుకో మడత నలగని బద్దల కోసం యింట్లో వేధించడం అంతా వరేరి.

గోపీ గురించి అస్తమాను వాడగ్గిర వాపోయేవాడు మూర్తి. "ఏమిటో, వీడికి బాత్రిగా చదువు మీద ధ్యాసేలేదు, ఎలా పైకి వస్తాడో! వీడి వరస చూస్తుంటే బాగుపడే లక్షణాలు కన్పడడంలేదు, ఎంత చెప్పినా, ఎన్ని విధాల చెప్పినా వాడి కర్థం కావడంలేదు. ఏం చేయాలో బోధపడడం లేదు" అంటూ ఒకటే బాధ వడేవాడు.

"అ. ఇంకా కుర్రతనం నాలుగు రోజులు పోతే వాడే తెలసుకుంటాడు పోనీ వాడి కిష్టమైన త్రోవనే వెళ్ళనిద్దాం, ఏ మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ చదివించవచ్చు" అని ఏదో సర్దిచెప్పి వాడిని.

"అ వీడి మొహం, ఇంజనీరింగ్ కూడ చదువుతాడా వీడు, అంతవరకైనా వెళ్ళాలిగాదా, వీడి చదువు వరస యిలా వుంటే, ఏం పెద్ద చదువులు చదువుతాడు" నిస్పృహగా అనేవాడు మూర్తి.

ఆఖరికి అందరం అనుకున్నట్టుగానే మెట్రిక్ రెండవసారి తప్పి, ఇంట్లో బోటా బాటి మార్కులతో ప్యాసు అయ్యానని పించుకుని, బి యస్సీ రెండో సంవత్సరం వరిక్కు పోగానే ఇంక చదవనంటూ ఇంటికి వచ్చేశాడు గోపి అందరూ ఎన్నివిధాలా గానో చెప్పారు. తల్లి బ్రతిమిలాడింది తండ్రి కేకలు వేసి తిట్టాడు. అయినా ఇంక చదవనని మొండికెత్తాడు తనకీ చదువుమీద ఇంట్లోనే లేదని, ఎంత చదివినా తనకు రాదని, ఇష్టంలేని చదువులు చదివి ప్యాసుకాలేనని, తనకి ఎయిర్ ఫోర్సులో చేరాలని సరదాగా వుందని, దానికి ఈ చదువు వాలని అన్నాడు తల్లి. 'అది ప్రమాదమైన ఉద్యోగమని' వద్దని బ్రతిమిలాడింది మూర్తి. "చదవక పోతే నిఖర్మ! ము పెన్సన్తో! నీచదువుకి గుమాస్తా ఉద్యోగం తప్ప యింకేదిరాదు నీ యిష్టం, ఆలోచించుకో" అని చీవాట్లు పెట్టాడు. 'ఎంతనుంది ఎన్ని విధాల చెప్పినా వివరేదు

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం చేతిలో పేపరు పట్టుకుని గోపి నాదగ్గరికి వచ్చాడు, 'మీరేనా చెప్పండి బాబాయి' అంటూ వినిపిస్తున్న ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను నేను.

దేశంకోసం

'అదే చూడండి బాబాయి, నాకీ చదువు ఇష్టంలేదు అంటే ఇదే చదవ మంటారు నాన్నవాళ్ళు.....'

"చదవక పోతే ఏం చేస్తావు గోపీ? పెద్ద చదువులు చదవకపోతే పెద్ద ఉద్యోగాలు ఎలా వస్తాయి?....

"అదికాదు, ఇంట్లోనే లేనిది, బలవంతంగా చేయిస్తే మాత్రం వస్తుందా నాకు ఎయిర్ ఫోర్సులో చేరాలని ఎంతో సరదాగా వుంది దాని కయితే ఈ చదువు చాలా, హాయిగా బోలెడు జీతం, లెన్ ఎన్ జాయ్ చేయవచ్చు నే నెలాగూ పెద్ద చదువులు చదువలేను, పెద్ద ఉద్యోగాలు చేయలేను, దీన్నో అయితే ఈ చదువు తోనే చాలాపైకి వెళ్లి పెద్ద ఆఫీసర్ని అవగలను" ఉత్సాహంగా చెప్పుకు పోసాగాడు గోపి.

"కాని, ఎలాగైనా రిస్క్ జాస్మీనోయి! అమ్మ, నాన్న భయపడడం సహజమేగాదా," గోపి చిరాగ్గా నుదురు చిట్టించాడు. "మీరూ అలాగే అంటారేమిటి బాబాయి, ఎంత మంది ఎయిర్ ఫోర్సు, ఉద్యోగాలుకి వెళ్ళడం లేదు ఎంత మంది పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు చేస్తూ దర్జాగా లేరు ఎయిర్ ఫోర్సులో జాయిన్ అయినంత మాత్రాన వెళ్ళిన వాళ్ళందరూ చచ్చిపోతారా? మనకి ఆయుష్షు తిన్నగా వుంటే ఎక్కడుంటే మాత్రం ఏం? అందరూ ఇలాగే అనుకుంటే యింక ఆ ఉద్యోగాలు చేసే దెవరు? నాన్న ఇన్ని వేదాంత గ్రంథాలు చదువుతారు, లమ్మ భగవద్గీత వల్లిస్తుంది రోజూ, 'మనిషికి చావు అన్నది ఒకసారే గాని ఇన్నిసార్లు రొదగదా, ఆ చావు ఎక్కడున్నా వెంటాడుతుందన్న సత్యం మీ కందరికీ తెలిసే ఇలా అనవసరంగా ఎందుకు భయపడతారో నా కర్తంకాదు" గోపి ఆవేశంగా అన్నాడు.

నేను ఆశ్చర్యంగా గోపి వెైపు చూశాను గోపికి యిన్ని తెలుసా? ఆశ్చర్యనందాలతో ప్రసంశాపూర్వకంగా చూశాను ఎంత చక్కగా చెప్పాడు!

"ఏం కాదా బాబాయి, నేను చెప్పింది నిజం కాదా? నాకు బ్రతికే యోగంవుంటే, ఆయుష్షు తిన్నగా వుంటే, ఏమానాల్లో ప్రయాణం చేసినంత మాత్రాన చచ్చి

పోతానా? ఇంకో ఉద్యోగంలో వుంటే ఆ చావురాదా? హాయిగా పెద్ద జీతాల్లో జల్సాగా బ్రతకవచ్చు బ్రతికినన్నాళ్ళు.... చచ్చిపోతే ఏబాధ లేదు.. నా కెందుకో చాల సరదాగా వుంది ఎయిర్ ఫోర్సులో చేరాలని, అమ్మ, నాన్న ఎంత మాత్రం వీలేద్దంటున్నారు, మీరేనా నచ్చచెప్పండి బాబాయి."

"నిజమే గోపీ, చావు అన్నది యొక్క డున్నా, ఎవరూ తప్పించుకోలేరన్న సత్యం అందరికీ తెలిసిందే అయినా, వీలయినంత వరకు మృత్యుపరిసరాలకి దూరంగా వుండాలని అందరూ ఆదుర్దా పడ్డం సహజమేగాదా! పోనీ నీ కెందుకు యింత పట్టుదల, అమ్మ నాన్నలని అనవసరంగా నొప్పించడం యెందుకు, చక్కగా మీ అన్నయ్య లాగా నీవు ఏ ఇంజనీరింగుకో వెళ్లి బుద్ధిగా చదువుకో కూడదా? "

"నాకీ చదువు వంట పట్టదని ఎన్ని మార్లు చెప్పినా మీరెవరూ ఎందుకు వివరు? మీరూ ఇలాగంటారని అనుకో లేదు, నాన్నకి నచ్చచెప్పేరన్న ఆశతో వచ్చాను" నిస్పృహగా అన్నాడు గోపి. నాకు జాలి వేసింది అంత ఉత్సాహంతో ఉన్నవాడిని నిరుత్సాహపరచడం భావ్యం కాదని పించింది పోనీ దీన్నో అయినా పైకి వస్తాడేమో అనిపించింది.

"అలాగే, మీ నాన్నకి చెప్పాగాని, ఎయిర్ ఫోర్సు సెలక్షన్ కూడ కష్టమే అనుకుంటాను, దానికి రిటైన్ టెస్ట్, సెలక్షన్, ట్రైనింగ్ అన్ని వుంటాయి, నీవు వెళ్లి గలవా?"

"వో, అదెంత," ఉత్సాహంగా అంటూ పేపరు తెరిచాడు గోపి ఇవిగో చూడండి పర్మనెంట్ రిక్రూట్ మెంట్ గురించి ఆడ్యర్స్ జా చేశారు, వాళ్ళిద్దరినీ నాకు సరిపోతాయి" అంటూ చూపించాడు.

మొత్తానికి ఎలాగైతేనేం అనుకున్నది సాదించాడు గోపి నా బోధవల్ల, నేను రైర్యం చెప్పడం వల్లనైతేనేం, గోపి మొండి పట్టుదలవల్ల నైతేనేం, కొడుకు ఎలాగూ పెద్ద చదువులు చదివే సూచనలు లేవు, ఈ విధంగా నైనా పైకివస్తాడేమో అన్న ఆశ వల్ల నైతేనేం సగం అయిష్టంతోనే గోపి ఎయిర్ ఫోర్సులో చేరడానికి వప్పుకున్నాడు మూర్తి.

అసలు మూర్తి వాళ్ళ ఉద్యోగం 'ఆ

“అం...చిత్ర పరిమళితం” (ప్రముఖ చిత్ర పరిమళితం) వంటివి
 నాలుగు మాత్రమే పంపాలి. పాఠాధికారిగా
 4" X 11", 4" X 4" చిత్రాలు పంపి
 కల్యాణం పంపించాలి. ఎం!

మండిక
 డి.గోపాలాచార్యులవారి

ప్రవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలగాలికి
 అయ్యుర్వేదాశ్రమం
 (ప్రైవేట్) బుటెడ
 ముదరాను-17

సలహా

క్రోలోయిన్ అనందిం, ఇలం, శిశిని తిరిగి
 చేయించుకు అవ్వడం మేలైనది. సరాల బలంకు
 పై పూతకు వాడతే ఇం. 1 సీసా రు 11-50
 సెస్సెల్ రకం అర్బంట్ గుణంకు రు. 27/-
 ఎడ్యుస్సు సంపుతా జవాబుకు కవరు పంపాలి.
 డాక్టర్ రత్నం సర్వే
 Sex Specialists (Estd 1904)
 అజంపురామార్కిట్ వద్ద మలకపేట బిల్డింగ్
 హైదరాబాద్-36 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

నిర్మల

అయ్యుర్వేదిక్
 బాయిలెట్ సబ్బు

అన్ని వర్ష వ్యాధులను పోగొట్టి
 తర్లమును ఆరోగ్యముగాను,
 పరిశుభ్రముగాను వుంచును
 తయారు చేయువాడు:
 నిర్మల కెమికల్స్, కామ్రాన్-2

విజయం : 4549198, 769 నవంబరు 7

దేశంకోసం

వీడి మొహం, వీడెలాగూ సెలక్టు అవడు.
 వాళ్ళే పనికిరారు పొమ్మంటే అప్పుడే
 మానుకుంటాడు ' అని భావించాలి. అదీ
 కాక మూర్తికి వివరితమైన నమ్మకం
 జాతకాలంటే! కొడుకు ఆయుష్షుకి
 అరవై ఏళ్ళలోపల ఏళ్ళోకా లేదని, భయ
 పడవలసిన అవసరం లేదని నచ్చదేస్తు
 కున్నాడు.

అందరం అనుకున్నట్టుగాక, గోపి
 రిటైన్ టెస్ట్ లో ఫస్టున వచ్చి, మంచి
 రేంకుతో సెలక్టు అయ్యాడు. అప్పుడు
 కూడ వాళ్ళమ్మ ఏడ్చి, వాళ్ళనాన్న వద్దని
 బ్రతిమిలాడినా, ఇంక ఏంటాడా గోపి?

చూస్తుండగానే ఏడాది ట్రైనింగ్
 పూర్తిచేసి, పైల్డ్ ఆఫీసరుఅయి,
 జెట్, హంటర్ల ట్రైనింగ్ కోరుకుని,
 ఇంగ్లండు వెళ్ళాడు గోపి! అప్పుడు
 మూర్తి భయపడి 'జెట్ ట్రైనింగ్
 ఎందుకు కోరావు. అది యింకా ప్రమాద
 మై నది గదా' అని రాస్తే, 'దీస్ట్ల అయితే
 ఇంకా తొందరగా పైకి రావచ్చు. జీతాలు
 కూడ ఎక్కువ' అని రాశాడు గోపి.
 గోపికి ఎంతసేపూ ఎంత ఎక్కువ సంపా
 దిస్తే అంత జల్సాగా ఖర్చు పెట్టుకో
 వచ్చున్న ఉద్యోగమే!

ఆరునెలలు ఇంగ్లండులో ట్రైనింగ్
 పూర్తి చేసుకుని, ఇరవైరోజుల సెలవుమీద
 ఇంటికి వచ్చిన గోపిని చూసి అందరం
 ఎంతో ఆనందించాం. ఈ ఏళ్ళర్థంలో,
 గోపిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. బాగా పాడు
 గంబు, వళ్ళు వచ్చి, రంగు వచ్చి నిండుగా
 వున్నాడు. డ్రస్సు వేసుకుంటే పెద్ద ఆఫీస
 రులా దర్జాగా వున్నాడు. పూర్వపు బాల్య
 చేష్టలు, అమాయకత్వం, అల్లరితనం పోయి
 పొందాతనం, మాట మన్నన, మర్యాద అన్ని
 వచ్చాయి. రోజుకో డ్రస్సు వేసుకొని, నూలు
 బూటుతో చరచక యింగ్లీషు మాట్లాడే
 గోపినిచూసి మూర్తివాళ్ళు పొంగి
 పోయారు. కొడుకు ప్రయోజనమై నందుకు
 ఆనందించారు.

గోపిని చూసి వాళ్ళమ్మ సంతోషించినా
 'అసలే తొందర మనిషి, వెనకాముందు
 చూసుకోడు. ఎప్పుడో చేసాడో అని బెంగ
 పెట్టుకుంటూ నూటా డితే గోపి

పాతనగా నవ్వి తోసి పారేసేవాడు. "అం
 దరూ నన్నే చాతకాని వాడి క్రింద జమ
 కడార్లుగావి, నా అధికారులు, కోలీగ్,
 అందరూ నన్నూ, నా ఎఫీసెస్ని ఎంతమెచ్చు
 కుంటారో తెలుసా! 'లిటంటివాళ్ళే. ఎయిర్
 ఫోర్సుకి కావాలి అంటూ నా ధైర్యసాహసాల్ని
 పొగుడుతారు' అంటూ ఇంగ్లండులోనూ
 ఇండియాలోనూ పై అధికారులు ఇచ్చిన
 యోగ్యతాప్రశంసలు చూపించాడు.

'గోపి యాజ్ వన్ అఫ్ ది ఎఫీసెంటీ
 పైలెట్స్' అన్నసర్టిఫికేట్లు చూపాడు.
 గోపి యంత ప్రయోజనకరమై నందుకు ఎంతో
 ఆనందించాం అందరం.

గోపిని చూశాక 'ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క
 లైసులో ప్రవీణ్యత, ఇంటర్వ్యూలుంటుంది.
 మనంఅది గుర్తించి మనం వాళ్ళని ఆటోవలే
 వెళ్ళటానికి ప్రోత్సహిస్తే ఎంతవారేనా అవు
 తారనిపించింది.

* * *

గోపి యిరవై రోజులు కలవ గడిపి
 డ్యూటీలో జాయిన్ అయిన నెలరోజుల
 కూడ కాకముందే పిడుగులాంటి వార్త—
 పాకిస్తాన్ వాళ్ళో యుద్ధం! ఆ వెంటనే గోపి
 నించి ఉత్తరం! తనని ఫ్రంట్ కి పంపిస్తూ
 స్వారని, రేపే బయలుదేరి వెళ్ళాలని, తన
 కోసం భయపడవద్దని, ఆదుర్దా పడవద్దని
 వాలుగు లైన్లు రాశాడు ఇంటికి.

అది చూసి మూర్తి వాళ్ళు చాల
 ఆదుర్దాపడ్డారు. అనుక్షణం ఎలాంటి వార్త
 వివలనని వస్తుందోనన్న చింతతో గడిపే
 వారు. రోజుకి ఎన్ని వివరాలు కూలిపోతు
 న్నదీ, ఎంతమంది చనిపోతున్నదీ విని
 బెంగతో సతమతమయ్యేవారు. 'అసలే తొం
 దర మనిషి, మొండి ధైర్యం, వించేస్తాడో'
 అని నా దగ్గర వాపోయేవాడు మూర్తి.

'మరేం ఫరవాలేదు, గోపికి చాకచక్యం
 ధైర్యం అన్ని వున్నాయి.' అని
 ధైరం చెప్పినా, నాకూ, గోపి చి ముహూ
 ర్తాన ఈ ఉద్యోగంలో చేరేదోకాని, ఈ
 యుద్ధం కూడ యిప్పుడే రావాలా' అని
 బాధపడేవాడిని.

గోపి ఫ్రంట్ కి వెళ్ళిన వారంరోజులకి

గీ, ఉత్తరం వచ్చింది. అతని తల్లికి ఎంత చక్కగా రాశాడో! నాకు చూపించి గర్వంతో పొంగిపోయాడు మూర్తి.

'అమ్మా,

నేను క్షేమంగా వున్నాను. నా గురించి మీరేం భయపడకండి. నాకే ప్రమాదం జరగదు. క్షేమంగా, విజయంతో తిరిగి వస్తాను. మీరనవసరంగా దిగుబడకండి.

అమ్మా, నిజంగా నాకెంత ఆనందంగా వుందో తెలుసా యిప్పుడు! ఈనాటికి నేనూ దేశానికి ఏ కొంచెమైనా ఉపయోగపడ్తున్నందుకు—నాకు ఎంతో తృప్తిగా వుంది. చూశారా మీరు అప్రయోజకు డనుకునే మీ కొడుకు ఈనాటికి ప్రయోజకుడై దేశానికే సేవచేస్తున్నాడు.

అమ్మా, దేశరక్షణకి తోడ్పడడంలో దేశంకోసం ప్రాణాలు త్యాగం చేయడంలో యింతటి అనిర్వచనీయమైన ఆనందం వుందని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు సుమా! మేమందరం! అంటే నేనూ, నా సహాధ్యోగులు ఎంతో ధైర్యసాహసాలతో పోరాడుతున్నాం శత్రువులతో! మారో ఏ ఒకరికీ ప్రాణభయం లీలా మాత్రంగానైనా కలుగక పోవడం మాకే ఆశ్చర్యంగా వుంటుంది.

ప్రతి ఒక్కరం ఫ్లెట్ కి వెళ్లముందు ఎంతో ఉత్సాహంతో ఒక్కొక్కరం ఎన్నేసి శత్రు విమానాలు కూల్చగలమా, శత్రువుకి ఎంత నష్టం కలిగించగలమా అన్న ఆలోచన తప్ప, మాకేమైనా అవదవస్తుందేమో నన్ను అనుమానమేలేదు. ఏ క్రికెట్ ఆట ఆడుతున్నంత ఉత్సాహంగా ఒక్కొక్కరం ఎన్నేసి వికెట్లు పడగొట్టగలమా అన్న ఊహగా ఒక్కొక్కరం పంతాలువేసుకుని మరీ రణరంగంలోకి దుముకుతున్నాం. ఒకవేళ కర్తవ్య నిర్వహణలో మారో ఎవరి కైనా అవద సంభవించినా, మరణం సంభవించినా, తాత్కాలికంగా తోటి ఉద్యోగిని పోగొట్టుకున్నందుకు బాధపడ్డా, దేశం పట్ల తమ కర్తవ్య నిర్వహించి, వీరోచితంగా పోరాడి ప్రాణత్యాగం చేసిన, ఆ ధీరుని అడుగుజాడల్లో మేము సావాలని విశ్వాసుండుకుని సూత్రోత్సాహంతో శత్రు

వులని చీల్చి చెండాడాల్సి అవేశంతో వీర విహారం చేస్తున్నాం.

మేమందరం దేశంకోసం ప్రాణత్యాగం చేయటానికి సిద్ధంగావున్నాం. విజయానికి మా శక్తివంచనలేకుండా తోడ్పడుతున్నాం. అంతిమ విజయం మనదే అన్న ధైర్యం మాకుంది.

అమ్మా నేను రెండు శత్రు విమానాలని ధ్వంసం చేశాను తెలుసా! ప్రపంచ భృతి గాంచిన శాబర్ జెట్ విమానాలని, మనభారత దేశంలో తయారయిన చిమానాలతో ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క దెబ్బకి నేలకూల్చాను. ఎయిర్ మార్ల్ నాతో కరచాలనం చేసి వెల్డన్ బాయ్— అని ప్రసంగించారు. డిఫెన్స్ మినిస్టర్ నా భుజం తట్టి ఆప్యాయంగా ప్రశంసించి అప్పటికప్పుడే 'మహా వీర చక్ర' బిరుదు ప్రసాదించబోయేటట్టు తెలిపారు. ఆనందంతో నావళ్లు పులకరించింది. కళ్లు చెమర్చాయి. ఇలాంటి దేశం కోసం ప్రాణాలు అర్పిస్తే మాత్రం ఏమని పించింది? నా ఆనందంతో పాలుపంచుకోడానికి మీకు రాస్తున్నాను ఈనాటికి నాజన్మ తరించినట్లు నిపించింది.

అమ్మా, కర్తవ్య నిర్వహణలో, ఒకవేళ నాకేదయినా సంభవిస్తే మీరెంతమాత్రం విచారించకూడదు దేశంకోసం ప్రాణాలు

అర్పించిన కొడుకుని చూసి మీరు గర్వం చాలి!

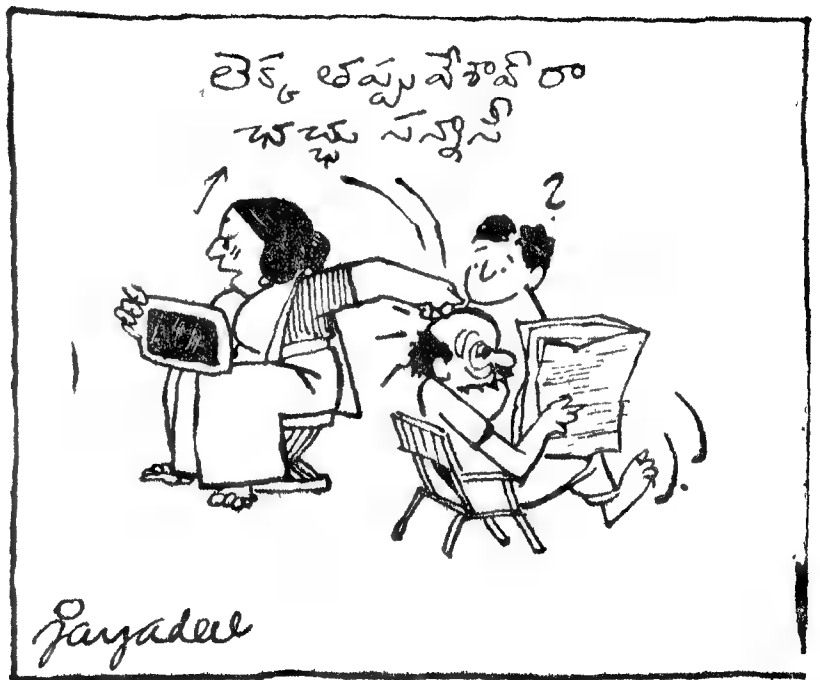
రెండు విమానాలు కూల్చినందుకు నా కిహా ఆఫ్. మళ్లీ యింకో ఫ్లెట్ కి రేపో, ఎల్లండో వెడతాను. వీలయినంత వరకు శత్రువుకి నష్టం కలిగించాలన్న ఆరాటం నాలో చాల ఎక్కువగా వుంది. నా శక్తివంచన లేకుండా విజయానికి తోడ్పాటు పడుతాను.

ఇవాల తీరికగా నా ఆనందాన్ని వెల్లడించుకోవాలని మీకి ఉత్తరం రాశాను. చాలా పెద్ద ఉత్తరం రాశాను గదూ! మళ్లీ తర్వాత ఇంకో ఉత్తరం రాస్తాను. ఇంక వుంటాను జై హింద్!" — గోపి.

ఆ ఉత్తరం చూసి గోపి ధైర్యసాహసి అంతటి ఘనకార్యం చేసినందుకు ఆనందించాం.

ఆ ఆనందపారవశ్యం అణగకముందే తరవాత మూడురోజులకే యింతటి ఘోరవార్త వినవలసి వస్తుందని కూడ అనుకోలేదు.

గోపిలాంటి ధీరుడు చనిపోవడం ఎంత దురదృష్టం! ఎంతమంది తల్లిదండ్రుల కడుపులో విచ్చుపెట్టడానికి, ఎంతమంది భార్యబిడ్డలు కన్నీరు కార్చడానికి వచ్చిందో ఈయిద్దం! ఎన్ని రక పాత్రలు జరగాలో! ఎంతమంది తమ ప్రాణాలు బలిపెట్టాలో! మూరి యింటినించి అనుదానం

మనమును దురదృష్టవశాత్తూ విడిచి
కున్నాయి యింత! దిన్ని చేలమంది
ఇలా దుఃఖిస్తున్నారా!

* * *
మర్యాద పేరుతో గోపి మరణ వార్త
నిశ్చయంగా తెలిసింది. ఆరోజు ప్లాట్ కి వెళ్లి
ఒక శత్రు విమానానికి నష్టం కలిగించి
తిరిగి బేస్ కి వస్తూండగా ఇంకో శత్రు
విమానం కురిపించిన బాంబులకి గోపి స్పెన్
దగ్గమే కూలిపోయిందట. పేనుతోపాటు
గోపి కూడ చుంటులకి అహుతి అయిపోయి
నట్లు, అతని ధైర్యసాహసాలకి మెచ్చి ప్రభు
త్వం 'మహావీరచక్ర' బిరుదు ప్రసాదించి
నట్లు వార్త వచ్చింది.

అది చూసి మూరి వాళ్ళు గొల్లొచ్చుచు
విడ్రుగు. పాపం ఆఖరికి శవాన్నయినా కళ
చూపే యోగం లేకపోయింది. 'సిఫులేని
నీయూ బిరుదులు ఎందుకు నాయనా, ఏం
చేసుకో? గోపి గోపి' అంటూ గుండెలు
పగిలేలా రోదిస్తుంటే వాళ్ళని చూసి రాళ్ళు
పయితం కరుగక మానవు.

ఇంటి నిండా కూతుళ్ళు, అల్లుళ్ళు
ఆపులు, బంధుజనం, అంతమందిలో గోపి
లేని వెలితి, ఇంక పూడలేని వెలితి అని
దురింత భావపడేవారు.

— చూస్తుండగానే వన్నెండు రోజులు
మిసిమియాయి. వన్నెండో రోజున పూరి
పెద్ద లందరూ, మూర్తి అధ్యక్షుల
పూజా సంతాన సభ ఏర్పాటు చేశారు.
దఫతే గోపిలాంటి ధీరుడు తమ పూరి
రాడు కావడం తమకు గర్వకారణం అన్నారు.
దేశంకోసం ప్రాణాలర్పించిన, అంతటి
ధీరుడుని కన్న ఆ తల్లి దండ్రులు ధన్యు
లన్నారు. అందరూ గోపిని, గోపి ధైర్య
సాహసాలని ప్రశంసించారు. గోపి ఫోటో
ఒకటి ఆవిష్కరించి, పూలమాలలు వేసి
పూరంతా ఆర్పాటంగా వూరేగించారు.
గోపి తల్లి, తండ్రులకి తమ సంతాపాన్ని
తెలిపారు. — అదంతా చూస్తూంటే
మనిషికి బ్రతికి వున్నప్పటికంటే, చని
పోయేకే ఎక్కువ విలువ, ఎక్కువకీర్తి
ప్రతిష్ఠలు లభిస్తాయన్న సత్యం కళ్ళారా
చూసాను. ఒకప్పుడు తలిదండ్రులు
చయితం ఎందుకూ పనికిరాడనుకున్న

దేశంకోసం

ఆ గోపినే, ఈ వాడు ఇంత మందిచేత
ఇన్ని ప్రశంసలు అందుకుంటున్నాడని
పించింది.

రోజులు దొర్లి పోతున్నాయి. ఆఖరికి
యుద్ధ ముగిందన్న వార్త అందరికీ శాంతి
కలిగించింది. రక్తపాతాలు ఆగినందుకు
అందరూ ఆనందించారు.

గోపి పోయి రెండునెలలు అవుతుంది.
ఈ రెండు నెలలలోనూ మూర్తి దంప
తులలో ఎంతో మార్పు వచ్చింది. జీవన్ముఖ
వాలలాగా, ధైర్యంగా బ్రతుకక తప్పదన్న
వైరాగ్య భోజితో రోజులు జరుపు
తున్న, వాళ్ళని, వాళ్ళ దుఃఖాన్ని కాల
గతే మార్చాలి!

* * *
యుద్ధంలో అమిత ధైర్య సాహసాల
చూపి ప్రాణాలు అర్పించిన వారికి,
యుద్ధంలో వీరకృత్యాలు చేసినవారికి
ప్రభుత్వం వారి ధైర్య సాహసాలను గుర్తించి
బిరుదులు ఇచ్చి సత్కరించడానికి నిశ్చ
యించుకుంది. ఆ బిరుదులను అందు
కోడానికి రావలసినదని అందరికీ అవ్వసాలు
వెళ్లాయి. మూర్తికి కూడ 'చనిపోయిన
తమ కుమారుని తరుపున 'మహావీరచక్ర'
బిరుదును అందుకోడానికి ఢిల్లీ రావలసిన
దని అవ్వసం వంపింది ప్రభుత్వం.

అది చూసి మూర్తి పేలవంగా, విషా
దంగా వ్యాడు. "నాకెందుకూ, వాడు
లేని యీ బిరుదులు, గౌరవాలు నాకెం
దుకు, ఏం చేసుకోను, ఫోటోకట్టించు
కోనా? అది చూస్తున్నప్పుడల్లా మరింత
బాధ, నాకక్కర లేదు, నేవెళ్ళను"
అన్నాడు.

"ఇంతటి గౌరవం పొందగలగడం
సామాన్యంకాదు. అందరికీ ఇంత అదృష్టం
లభించదు. నీ కొడుకు లేకపోయినా వాడికి
లభించిన కీర్తి ప్రతిష్ఠలు నీవికావా? నీవు
అలాంటి కొడుకుని కన్నందుకు గరిం
చాలి. తప్పకుండా నీవు ఢిల్లీ వెళ్ళవల

సిందే... అని ఎంతో నచ్చచెప్పి, బల
వంతంగానే ఢిల్లీ వంపించాను.

వారం రోజుం తర్వాత ఢిల్లీనించి
వచ్చిన మూర్తిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాను.
మూర్తిలో విపరీతమైన మార్పువచ్చింది.
పూర్వపు విచారపు దుఃఖపు చ్ఛాయలు;
మచ్చుకైనా కనపడలేదు. వాటిసానే
మొహంలో శాంతి, కళ్ళలో తేజస్సు,
అన్నింటికీ మించిన ఏదో అన్యకమైన
ధృశ్యత్వం కన్పించింది, మాటలలో, చేత
లలో, రూపులో! నే నాశ్చర్యపడి అడిగే
లోపలే తనే ఎంతో ఉత్తేజితుడై
చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

నేను నిజంగా ఢిల్లీ వెళ్ళడం చాలా
మంచి పని అయింది నువ్వా, వెళ్ళక
పోయింటే, ఎన్నాళ్ళకీ మామూలు
మనిషిని కాలేకపోయాడిని. అక్కడికి వెళ్లి
నాలాంటి వారిని చాలా మందిని చూశాక
నాకు జరిగిన నష్టం, స్వల్పమే
అనిపించి, ఏదో పూరులు కల్పించి.
ఉన్న ఒక్కగానొక్క కొడుకుని పోగొట్టు
కున్నవండు వ్యధ మాత్రం, ఏకైక
పుత్రుని దేశానికి అర్పించిన తండ్రులని,
పెళ్ళయిన కొద్దిరోజులలోనే భర్తలను
కోల్పోయిన అభాగినులను, తండ్రీపేమ
కరువయిన పసిపాపలు గల తల్లులను...
వీరందరిని చూస్తూంటే నేనింకా కొంతతో
కొంత అదృష్టవంతుడనే అనిపించింది.

అందులో ఒక వండు ముసలి, ఎనభై
ఏళ్ళ ఎక్స్ నర్యోమేనే—ఇది వరకు ఒక
కొడుకు చేనాయుద్ధంలో చనిపోయా
డట. ఇప్పుడు మిగిలిన ఆ ఒక్క కొడుకు
కూడ చనిపోయినా కూడ ఎంతో నిబ్బ
రంగా "నాకు దక్కని అదృష్టం నా
కుమారులకు దక్కినందుకు గర్విస్తున్నాను.
దేశంకోసం ఏ కొంచెం సేవచేయగలిగి
నందుకు గర్విస్తున్నా నన్నాడు" అతని
దేశభక్తికి, గుండె నిబ్బరానికి అందరూ
జోహారు లర్పించారు.

ఇంకో కేప్టెన్ బాప్, పాపం వివాహ
మైన ఆరు నెలలకే భర్తని పోగొట్టు
కున్న అభాగ్యురాలు, భర్త తరలైన 'వీర

దక్' బిరుదును అందుకోడానికి వచ్చి 'తనకు కలిగిన వ్యక్తిగత నష్టం ఎంత బాధాకరమైన దైవా, ఎవరూ పూర్వలేని దైవా, అంత ధీరుడిని భర్తగా ఆరు నెలలైనా పొందగలిగి వందుకు, దేశంకోసం ప్రాణాలర్పించిన పీరుడి భార్యను చెప్పకో దానికి గర్విస్తున్నానని' కన్నీళ్లతో ప్రితా విలేఖరులతో చెప్పున్న ఆమెని చూపిత అందరి హృదయాలు ద్రవించాయి.

ఇంకో వృద్ధ మూత, ఏకైక ఆధారమైన కొడుకుని వృద్ధాప్యంలో పోగొట్టుకుని ఏకాకి అయి కూడ 'పుత్రమరణం తనని ఎంత డీప్లస్సున్నప్పటికీ, గర్భశోకం ఏదైనా కుంగ దీప్లస్సున్నప్పటికీ, ఒక మంచి కార్యకాండం, దేశంకోసం, దేశ రక్షణకోసం తన పుత్రుని అర్పించినందుకు అనందిస్తున్నానని, వీరమూత అనిపించు కున్నందుకు, గర్విస్తున్నానని, అటువంటి పుత్రుని గన్న తన జన్మ ధన్యమైనదని భావిస్తున్నానని' చెప్పింది కుమారుని తరుఫున 'మహావీరచక్ర' బిరుదు అందు కోడానికి వచ్చింది

ఇంకో మేజర్ భార్య నలుగురు పసి పిపల తల్లి 'తన భర్త మరణం తనకి వ్యక్తిగతంగా ఎంత కష్టం కలిగించినా, ఎంత క్రుంగ దీప్లస్సు భర్త అడుగు జాడల్లో, భర్త ఆద్యాలకు అనుగుణంగా, ఈ పసిపిపలను పెంచి పెద్ద చేసి, వీరులుగా దేశానికి వినియోగించడం తన లక్ష్యం' అంది

ఇలాగే ప్రతి ఒక్కరూ, ఒహూమతి అందుకోడానికి వచ్చిన అందరూ, తమ తమ వ్యక్తిగత నష్టాలకి చెచ్చరిస్తూ దేశంకోసం తన వారిని అర్పిస్తున్నట్లు మాట్లాడారు ఇంకా పీరు తెలిపి వార మాత్రమేనని, తెలివైనక అలాంటి వారు వేల మంది వున్నారన్న నిజం గుర్తించి, ఒక్క నేనే అంత ధీరుడైన కొడుకుని కని కూడ ఇంత బేలగా దుఃఖిస్తున్నానని పిచ్చింది.

రాష్ట్రపతినించి బహుమతి అందుకుంటూంటే చేతులు వణికాయి.

వ్యయంగా గోపి అందుతుంటుంటే చూపే యోగం లేదని పించింది.

బహుమతి ప్రదానం తరువాత రాష్ట్రపతి చెప్పినట్లు "తనాడు దేశంకోసం ప్రాణత్యాగం చేసిన వారిపేర్లు చరిత్రలో దిరస్థాయిగా వుంటాయని, వారెన్నటికీ చిరస్మరణీయులని, వారి త్యాగం ప్రజలెప్పుడూ గుర్తిస్తారని, అట్టి వారిని కన్న తల్లిదండ్రులు ధన్యులని, అట్టి వారిని చేపట్టిన స్త్రీలని అభినందిస్తూ, వారికి జరిగిన వ్యక్తిగత నష్టానికి వా పంతాపసానుభూతులు" అన్నారు

ఆ మాటల్లో ఎంత నిజం వుంది? గోపి చనిపోతేనేం వాడి పేరు చిరస్థాయిగా వుంటుంది! చిన్న వాడైనా, పెద్ద వాపు పొందగలిగి, అందరిచేత మన్ననల వందు కుంటున్నాడు బ్రతికినది కొద్దికాలమైనా తన జీవితానికి సార్వకల చేకూర్చుకున్నాడు. ఒక మంచిపని చేశాన్న తృప్తితో చని పోయాడు. ఎందుకూ, మనం అరవయేసి ఏళ్లు బ్రతికాం! బ్రతుకుతున్నాం. మన యీ జీవితంలో ఒక్క మంచికార్యం, నలుగురి చేత అవుననిపించుకునే పని,

అంతదాకా ఎందుకు నేనో దేశానికి తృప్తి నిచ్చేనని ఒక్కటైనా చేశామా? ఎందుకు ఏన్నాళ్లు బ్రతికితేనేం? బ్రతికినది కొద్ది కాలమైనా గోపి చరిత్రలో చిరస్థాయిగా, చిరస్మరణీయుడుగా విల్లిపోయేటట్లు చేసు కున్నాడన్న నిజం గుర్తించాక మనసు తేలిక పడింది. అలాంటి సుపుట్రుడిని కన్న నేను ఇంక అనివేకంగా దుఃఖించడంలో ఆర్థం లేదని పించింది.

దేశం కోసం నా కొడుకుని అర్పించా నన్న తృప్తితో నా దుఃఖాన్ని మరచిపోడానికి విశ్రయించుకున్నాను. గోపి అమ్మతో కూడ ఇదే చెప్పాను గోపి గురించి ఇంక బాధ పడను వెర్రిగా!" ఏదో అనిర్యచనీయమైన అనుభూతి కళ్లలో దొక్కిమపు తూంటే ఆవేశంగా చెప్పిన మూర్తి మాటలకి, మూర్తిలోని మార్పుకి వేనెతో ఆశ్చర్య పోయాను.

నిజమే, 'చావప్పది ఒకసారే గదా వస్తుంది' అన్న నిజం గుర్తించి ధైర్యంగా వెళ్లి దేశంకోసం ప్రాణ త్యాగం చేయడంలో ఎంతటి అనందం, తృప్తి వుంటుందో అనుభవించిన వారికి గాని తెలియదేమో!" అని అనిపించింది. ●

అలాగే వుండండి రావుగారూ—కుక్కని లోపలి కట్టేసి ఎన్నాము.

తారాపథంలో కొత్త వెలుగు

వ్యాసం : మోహన్ కుమార్
ఫోటోలు: ప్రభాకర్

మూర్ఖిలో వో మధ్యాహ్నం పూట తమ్ముడితో కలిసి రైలు కూడలిలో ఆడుకుంటున్నది— ఇరవయ్య ఏళ్ల అందమయిన అమ్మాయి. నిత్యం ఏక్కి గబగబా పైకి వచ్చేస్తూండడంలో వక్కన పెద్దపాము ఉన్న విషయం గమనించలేదు. “అక్కా, ఒకటి వేశావంటే పెద్దపాము నోట్లోంచి నరాసరి కిందికి వెళ్లిపోగలవు!” అంటూ తమ్ముడు హెచ్చరించాడు. ఆ అమ్మాయి గుండె జల్లుతున్నది. ఇంత కష్టమే పైకి వచ్చిందంటా వుదా పోతుందా?.. ఆ స్థితిలో వుండగా మద్రాసు నుంచి బ్రంక్ కాల్ వచ్చింది. వెల్లి రిసీవ్ చేసుకుంది.

“సిక్యర్లో యాక్స్ చేస్తావా?” అంది ఫోన్ లో అవతలి కంఠం.

“నేను పెంబులయ్యానటకదండీ!” ఇవతలి గొంతు సమాధానం.

“ఎవరవ్వాడు?”

“నేనే అనుకొన్నానండీ!” అన్నది అమ్మాయి కంఠం.

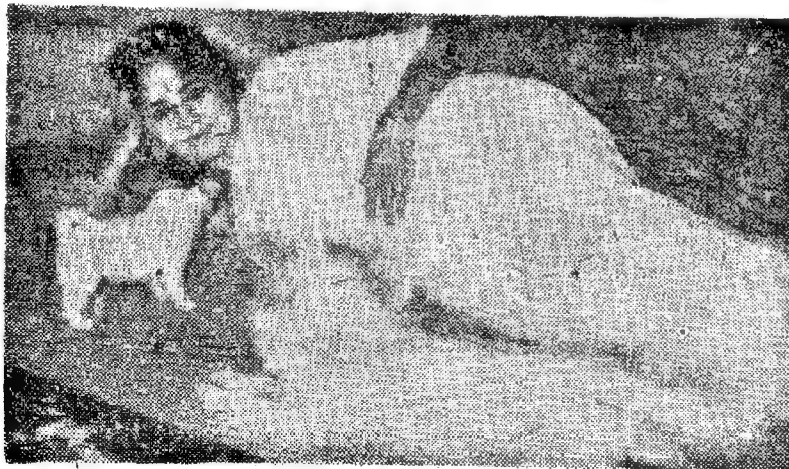

ఏప్రిల్ నైనా సమర్పతంగా వేర్వేరుతో పోషించగలడు.

“నిర్ణయించేది మవ్యా, నేనా?”
కంఠం తీవ్రతకి కాస్త జరికిందా అమ్మాయి.
బయటడుతూ “వీ..వీ..వీ..” అన్నది.

“నిన్ను బుక్ చేసుకుంటున్నాను” అంటూ ఫోన్ కట్ చేసింది అవతలి కంఠం. ఆ కంఠం ఆదుర్తి సుద్ధారావుగారిదీ, ఈ కంఠం సుకన్యదీ అని యాసరికి అర్థమయ్యే వుంటుంది. అక్షణాన ఆనందమూ, ఉద్వేగమూ ఒక్కసారే ఉప్పెనలా ముప్పిరిగి పులి—నెంట్.

* * *
శ్రీ కలీర్ దాస్ (కులదైవం) సుకన్య పాపిశ్రి ఫెండ్. ఆయనోసారి సుకన్యను చూసేందుకు వచ్చినప్పుడు శ్రీ ఆదుర్తి కొత్తవాళ్లతో చిత్రం తీయతోస్తారని చెప్పి, “నీ ఫోటోనా వుంటే యివ్వవారికి చూపుతాను!” అన్నారు. “నేనేం వని కొన్నానండీ!” అంటూ నవ్వింది సుకన్య. తనకి నీవీమా చావేమిటి, మార్కుడు పల్లె మాన ఉదయించినట్టా? “ఎవరితో విషయం ఏం చెప్పాలం? ప్రయత్నించి

‘ఎప్పుడూ ఎప్పుడూ—ఎడటివారిని నవ్వుస్తా’

కొత్తపటి రాధ

చిత్రప్రహరీ

కంఠకోటు

దాదాభట్టలు పెన్సిరించి విలాసాల్లో మునిగి తేలుతున్న విజయ్ రంగ ద భూపతిని, అన్న రాజేంద్ర భూపతి మందలించి అంత పురానికి ఎసుకువచ్చాడు ఎజయ్యేంద్రుడు ఎదినగరయిన రాజేశ్వరిదేవిని క్షమాగా కోరుకున్నాడు అతని ప్రేమాను రాగాలతో సం విదురుమాపి వార్య విజయేశ్వరిని బిడ అను కలుసుకున్నాడు ఈ సంతోషం ఎంతోకాలం నిలువనియలేదు శ్రుతువరం భల్లాణ సోమ్రామ ప్రభు వంశ రాజేంద్ర భూపతిని ఎజయ్యేంద్రుడు మామోసాయంతో వాత్యచేకారు ఇదివిని విజయేంద్రుడు కుమలవయాడు అనేక పూరితుడయినాడు ప్రతీకార వాంఛ చెరిగింది హంతకులను అంతమొందించేందుకు ఆయత్తుడయినాడు వారితో మూర్ఖున్నాడు ఫలితం— వారి చేతుల్లోనే బందీ అయిపోవటం— భల్లాణ రాజవంశ విచ్ఛేదానికి మూలమయిన యీ సంఘటనలు విశ్వకాంతి పిక్చర్స్ వారి “కంఠకోటు” చిత్రంలోనివి ఈనెం 12, 13, 14, 15 లేడిల్స్ యీ దృశ్యాంను గోల్డెన్ స్టూడియోలో చిత్రీకరించారు రాజేంద్ర భూపతిగా నాగదత్త, విజయేంద్ర భూపతిగా ఉదయ కుమార్,

‘లేతమనసులు’లో జమన

చిత్రసమీక్ష

లేతమనసులు

“ప్రిల్లూ, దేవుడూ చల్లనివారే” అన్నా కరుణామయులె పిల్లలు ఏదో తాత్కాలికంగా అనేకానికి తోస్తే ఏదైనా అనుకున్న తర్వాత ఆ విషయాన్ని మరచి పొంగి కలిసి ఆడుకుంటారు చిన్నప్పు థున్న ఈ మనస్తత్వం పెరిగి పెద్దవారయిన కొద్దీ క్రమంగా వారి చుట్టూ ఉండేవాళ్ళ, పెరిగే పరిస్థితులను బట్టి పట్టుదలలా, కార్పణాలూ పెద్దవై చివరికి మనిషిలోని దైవత్వం మాయమై దానవత్వం విజృంభి మ్నంది పెద్దవాళ్ళ పట్టుదలకు పిల్లలు చేదనమ అనుభవించాల్సి వస్తుంది అన్న యితీవృత్తం గల చక్కని కథలో రూపం దించిన చిత్రమే ఏ ఏ ఎం ప్రొడక్షన్స్ నమర్చించు వీరప్పన్ అండ్ కంపెనీ వారి ‘లేతమనసులు’

పెద్దం అహంకారాలకూ, పట్టు దలలకూ గురై విడిపోయి తల్లివద్ద ఒకరూ, తండ్రి చెంత మరొకరూగా ఆయా వాలాచరణలకు అనువుగా పెరిగిన లల్లి, పప్పీలు దైవికంగా ఒకే మూర్ఖో కల్గుకుని మొదట యిద్దరూ తగాదాలు పడ్డా చివరికి కల్సి, తాము అక్కచెల్లెళ్ళమని తెలుసుకొని, పంతాలకు పోయి అను అనందాన్ని దూరం చేసిన పెద్దల్ని తెలివిగా ప్రవర్తించి, దైవ

కృపతో ఒకటిగా చేయటంతో కథ ముఖాంత మవుతుంది

ఈ చిత్రంలో హరనాథ్, రేలంగి, వడ్డూ వాళం, హబీబ్ కాశ్మీరీ, డాక్టర్ రమేష్, కాశీవాళ్ తాతా, దూరధరాజ్ రెడ్డి, జవహర్, బి వరలక్ష్మి, గీతాంజలి, బేబీపద్మిని, కనకం, మణిమాల, ఏ ఆర్ తిలకం, సునీత, మంజుల మొదలగువారు నటించారు

చిత్రంలో లల్లి, పప్పీలుగా చిరంజీవి బేబీపద్మిని అత్యద్భుతంగా నటించింది శీఖర్ గా హరనాథ్, (సత్య)భామగా జమన చక్కని నటనను ప్రదర్శించారు కాక దుర్గమ్మగా బి వరలక్ష్మి ప్రదర్శించిన నటన నిండుగా ఉంది రేలంగి, పద్మనాభం, చక్కని హాస్యా వ్యవహారం

గీతాంజలి వృత్తాలు ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకునే విధంగానే ఉన్నాయి

మిగతా వారంతా పాత్రోచితంగా నటించారు పాటలన్నీ వినపించగా ఉన్నాయి సంగీతదర్శకుడు ఎం ఎస్ విశ్వనాథన్ వీరుల విండ్రెస్ సంగీతాన్ని అందించారు రంగులలో చిత్రీకరించిన తిరుపతి దృశ్యాలు ఈ చిత్రంలో ఒక ప్రత్యేక ఆకర్షణ చక్కని ఈ సాంఘిక చిత్రానికి దర్శకులు కృష్ణన్ పంజా —మాధవ్

భూమికలు పోసిస్తున్నారు. రచన: ముద్దు పూడి వెంకటరమణ, దర్శకుడు: పి. పుల్లయ్య, నిర్మాత: వి. వెంకటేశ్వర్లు. ఎ. గౌతమీ పిక్చర్స్

షూటింగు వాషింగ్ ప్రారంభించారు. 7 వ తేదీ మంచి జరుగుతున్నది. యన్. టి. రామారావు, సావిత్రి, అంజలిదేవి, గీతాంజలి, పద్మనాభం, ముక్కాసుల, మిక్కిలినేని, సత్యనారాయణ ప్రభువులు నటిస్తున్నారు. పంభాషలు: డి.వి. నరస రాజు, కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం: దాదా మిరాసి.

పాండవుల బాల్యకథ

శ్రీ విజయశ్రీ ప్రొడక్షన్స్ అనే నూతన

చిత్ర నిర్మాణ సంస్థ "పాండవుల బాల్య కథ" చిత్రం విర్మించనున్నది. ఈ చిత్రం రాలాకు ఒకపాట— పుంటసాల తదితరులు పాడగా, పంగిత దర్శకుడు టి.వి. రాజు అధ్యక్ష్యంలో విజయాగార్డెన్స్ లో రికార్డ్ చేశారు. షూటింగు అక్టోబరు నుంచి ఆరంభమవుతుంది. రచన: జావి యర్ నముద్రాల, దర్శకుడు: పి. మ. బి హ్యూయన్.

నె తీ ను మ తి

దర్బారులో నర్తకి మదన మంజరి చేసిన దశావతార వర్ణన నృత్యం చూపి మహారాజు వారిసేనుడు పార్వపులకొంటిను డంబునాడు. సుమతి, కౌరికులు కూడ

'పేరులో ప్రమాదం'లో రామకృష్ణ, జయంతి

ఇంకా యీ చిత్రంలోని ముఖ్యపాత్రలలో యన్ టి రామారావు, సావిత్రి, దేవిక, కొంతా రావు, రాజనాథం, పద్మనాభం. వాణిశ్రీమన్నుని వారున్నారు దాశరథి రాసిన ఒక పాట, చిత్రంలో ఆరు నిమిషాలపాటు ఉండేది — మణిం మరి పన్నెండు మంది కలసి అల పించారు కొత్తతరహాలో కంపోజ్ చేసిన యీ గీతం పంగిత దర్శకుడు మహ దేవన్ అధ్యక్ష్యంలో రికార్డ్ చేశారు. ఈ పాటకు సలహా వాయిద్యాలను ఉపయోగించారు.

పద్మశ్రీ పిక్చర్స్

పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ వారి కొత్త పాంపికు షూటింగు యీ నెల 16 నుంచి హైదరాబాద్ శ్రీ సారథి స్టూడియోలో ప్రారంభించారు ఉదాత్తమయిన యీ కుటుంబ గాథ చిత్రంలో వాగేశ్వరరావు, సావిత్రి, జగ్గయ్య, సుమిడి, కాంచన, కావి కొండలరావు, శాంతకుమారి ముఖ్య

'ఎడుగురాముడు'లో వాణిశ్రీ

'బర్-డే' కేక్ కట్టించుచున్న జమున (రమణరావును, శ్రీ యన్ టి రామారావును కూడ యీ చిత్రంలో చూడవచ్చును)

చిత్రలహరి

యీ వ్యత్యాన్ని విక్షించారు హరిసేనుడు మదనమంజరిని ప్రశంసించి రాజనర్తకిగా నియమించడం, ప్రజలు కరతాశధ్వనుల చేయడం మొదలయిన దృశ్యాలన చివ్వి ఒడర్స్ వారి "సతీసుమతి" చిత్రాన్ని గాను యిటీవల వీనస్ స్టూడియోలో దర్శకుడు వేదాంతం రాఘవయ్య చిత్రీకరించారు ఫక్తుకూచిపూడి దశావతార వ్యత్యాన్ని— రాగతాళములు జనరంజకంగా మార్చి సంగీత దర్శకులు ఆదినారాయణరావు యీ చిత్రంలో ప్రవేశ పెట్టారు హరిసేనుడు యన్ వి రంగారావు, సుమతి అంజలిదేవి, కాళికుడు కాంతారావు, మదనమంజరి యల్ విజయలక్ష్మి

—మోహన్ కుమార్

రా. ధానిలో జమున వివాహ వార్షికోత్సవము

స్వమారు 1^వ సంవత్సరం క్రితమే అమకుంటాను— నాడు 'పుట్టిల్లు' చిత్రంతో కుమారి జమున మద్రాసులో పట్టిల్లుగా తీర్చిదిద్దుకొన్నది

15 ఏళ్ళుగా హైదరాబాద్ లో నివసిస్తున్న శ్రీ రమణరావుతో 1965 ఆగస్టు 4 వ తేదీన తిరుపతిలో వివాహం జరిగడంపల్ల శ్రీమతి జమున భాగ్యం గరాన్ని నేడు మెట్టెన్నుగా భాషించిండుకుంటున్నది నాటి వివాహ సక సగరంలోని మిత్రులు బంధువులు పెద్దలు రాత్రేకపోయిన కారణంగా ఇటీవల ఈ దంపతులు వివాహ వధము వారి కోల్పోవాన్ని వైభవంగా జరుపుకున్నారు

ఆ రోజు సాయంత్రం 5-10 కే రవీంద్ర భరతి ఆవరణ అతిథులతో, కార్నల్తో నిండిపోయింది రవీంద్రభారతికి కుడివైపున కలాభన్ ఉంది అందులోని సాహిత్య అకాడమీ ఎదగానికి అభిముఖంగా వికాసమైన వందిరిని అమర్చారు ప్రధాన ద్వారం నుండి విడుమ వైపుగా కొంకం ముందుకురాగానే జమున రమణారావులు చిరునవ్వులతో ముకుళిత హస్తాలతో నమస్కరిస్తూ చెల్లువురికి గాఢమైన కరచాలనంతో స్వాగతం చెప్పగారు దంపతులకు శుభాకాంక్షలు తెలుపుతూ ఆశీస్సులను అందజేసారు అతిథులు, విశ్వ విద్యాలయ అధ్యాపకులు ఇతర మిత్రులు పూల మాలజతో అలంకృతుల్ని చేశారు దంపతులతో పరస్పరం పూల మాలలను మార్చి

చేయించారు మరీకోందరు.

అనర్హమయిస్తున్న అనందరావు వ్యక్తిం చేసే చిరునవ్వులు జమున ముఖాలపై చిందేయి. వచ్చినపుడూ జమునకు అసరిచితులు రావు తన మిత్రులను, అధ్యాపకులను సై సెలర్లను పరిచయం చేసారు. కంకా జమున వారికి సమస్త

హోంమంత్రి శ్రీ మీర్ అహమ్మదుగానే వచ్చి శుభాకాంక్షలు తెలిపి కౌన్సిలర్ శ్రీ ఆర్.కె. మంత్రి వచ్చి దంపతులను ఆశీర్వదించి సంతకారు. ఆ రోజే సదరన్ మయో కోలో 'రహస్యం' షూటింగ్ పటిమలను కొందరు ఈ వారం. అక్కినేని వాగ్గేయరరావు పూర్ణ వచ్చి దంపతులను ఆ

విద్యాలయం — దుక్కపాటి పి. ఎం.కర్తెడ్డి, రాజేంద్రప్రసాద్, యు.బి. తిమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తి దర్శకులు — ఆదిర్చి సుబ్బారావు, నలుగులు — కాంతారావు, గుమ్మి హృదయోన్ విద్యాలయం శ్రీ రావు సదరన్ మునిటోన్ విద్యాలయం శ్రీ రామకృష్ణారెడ్డి, శ్రీ గై నారు సీసీ రచయితలు

డాక్టర్ పి నారాయణరెడ్డి తులను అభినందించారు జమున రమణారావు మల్లుకొని అతిథుల మధ్య ఫలోక్కులు నిమరుతూ టిపిర్చి తర్వాత రవీంద్ర యుల పూలమాలలను

తెలుగు సంప్రదాయం తర భర్త పేరును దాదా ధుల సమక్షంలో తీయించింది ఆ తర్వాత యడన జరిగింది అనంతరం నిధితో ముచ్చటిస్తూ శ్రీ విశ్వ విద్యాలయంలో యన్ తర్వాత నిజాం కాలేజీలో సని సేకారని తెలియజేసారు టిక్వర విశ్వవిద్యాలయంలో డి చేస్తున్నారని ఏ.పి.కోలో పూ తర్వాత ఆయన నిదేశాలక విద్య అభ్యసిస్తారు

శ్రీ రమణరావుతో పాటే శిల్పం వెళ్లడానికి పరి త పోయినా తర్వాత భర్త ప్రధానమైన పాత్రలను రావడానికి శ్రీమతి జమున

—సుదర్